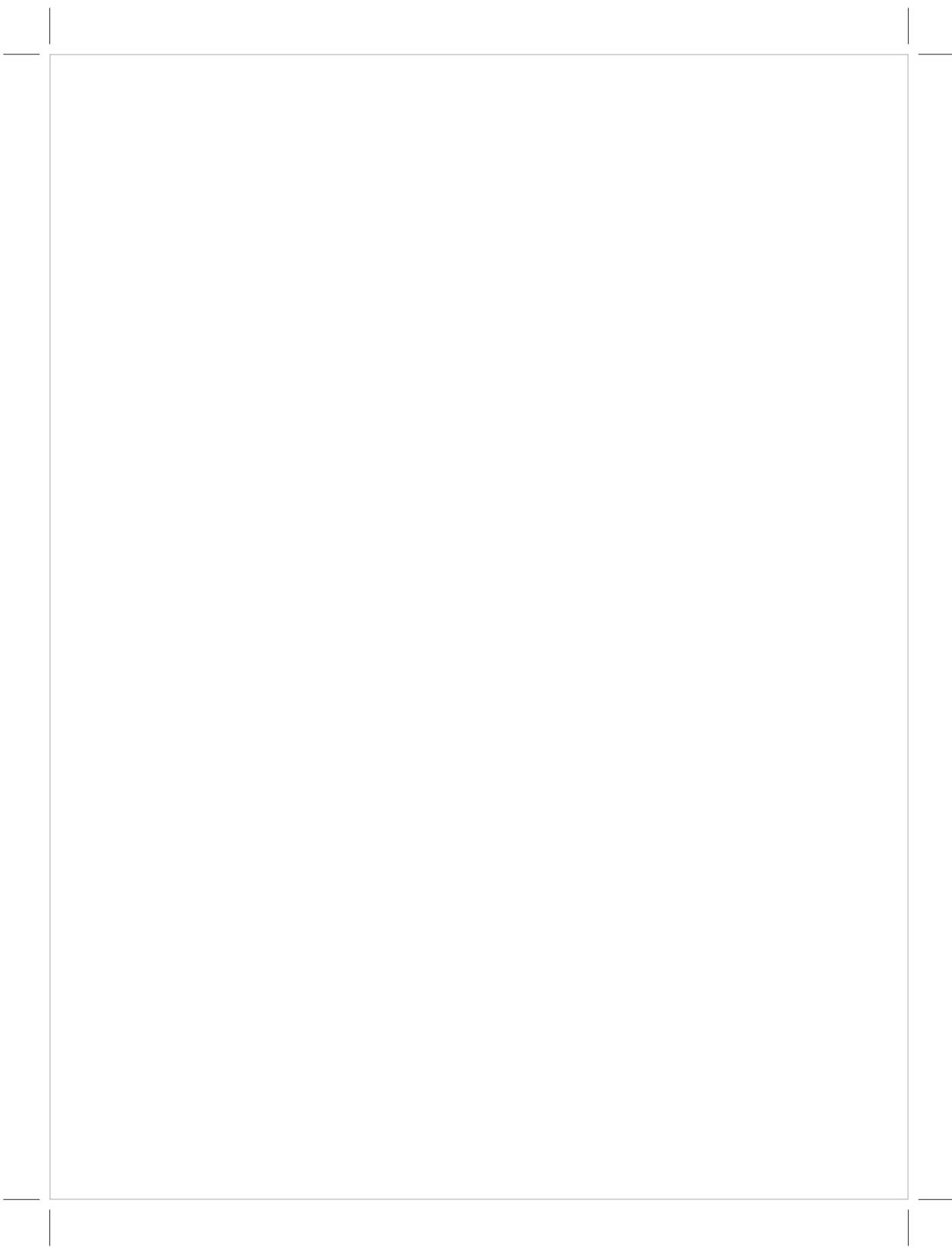

ערים תאומות

דרור בורשטיין

ערים תאומות

בבל

Dror Burstein
Twin Cities

סדר ועיצוב: נדב שלו

הדפסה: טופ פרינט בע"מ

© 2004 כל הזכויות בעברית

שמורות להוצאה לאור

ת.ג. 59142, תל אביב 61591

www.babel.co.il

ולMSCל הוצאה לאור מיסודן של

ידיעות אחראנות וספרי חמץ

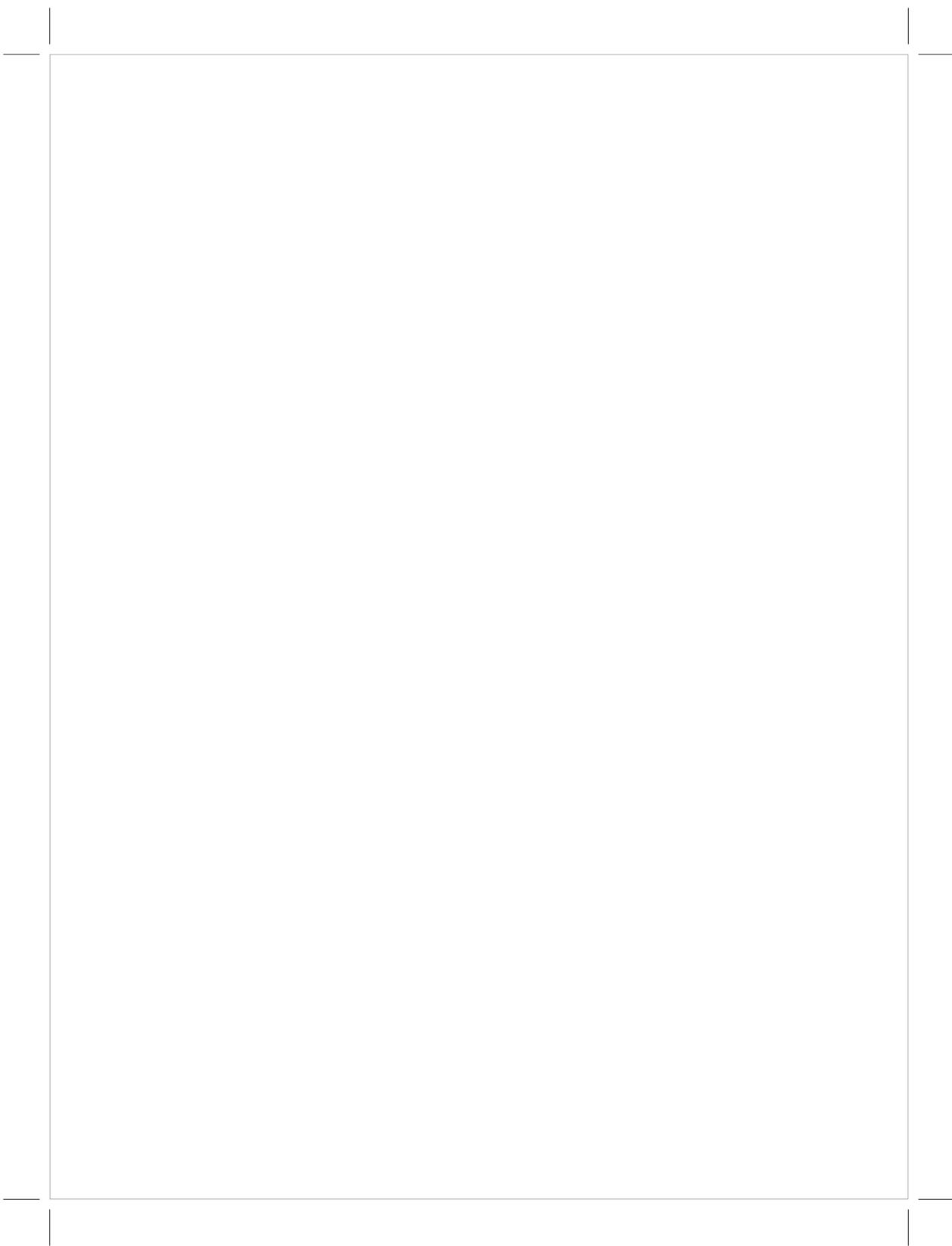
ת.ג. 53494, תל אביב 61534

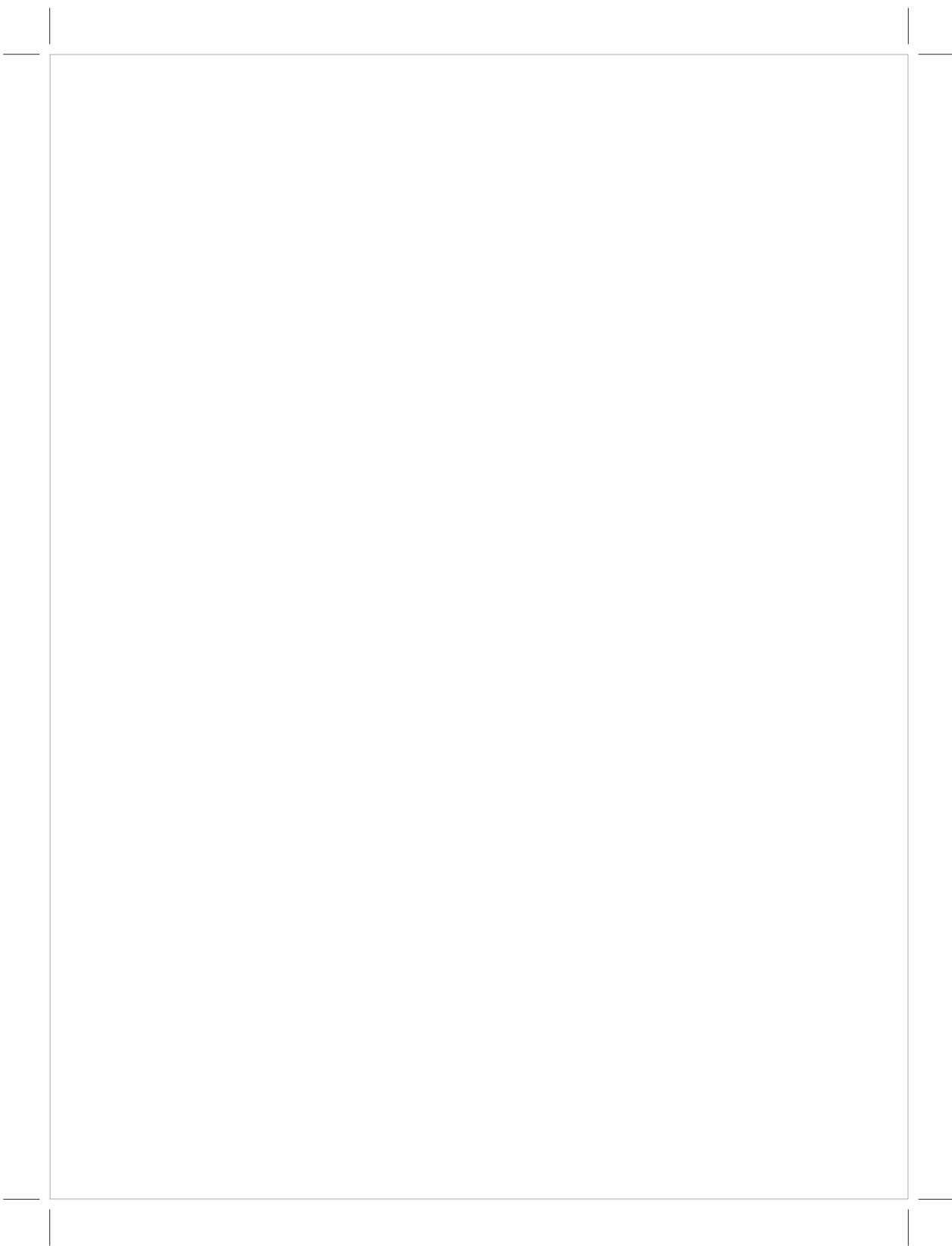
info@ybook.co.il

נדפס בישראל תשס"ד / 2004

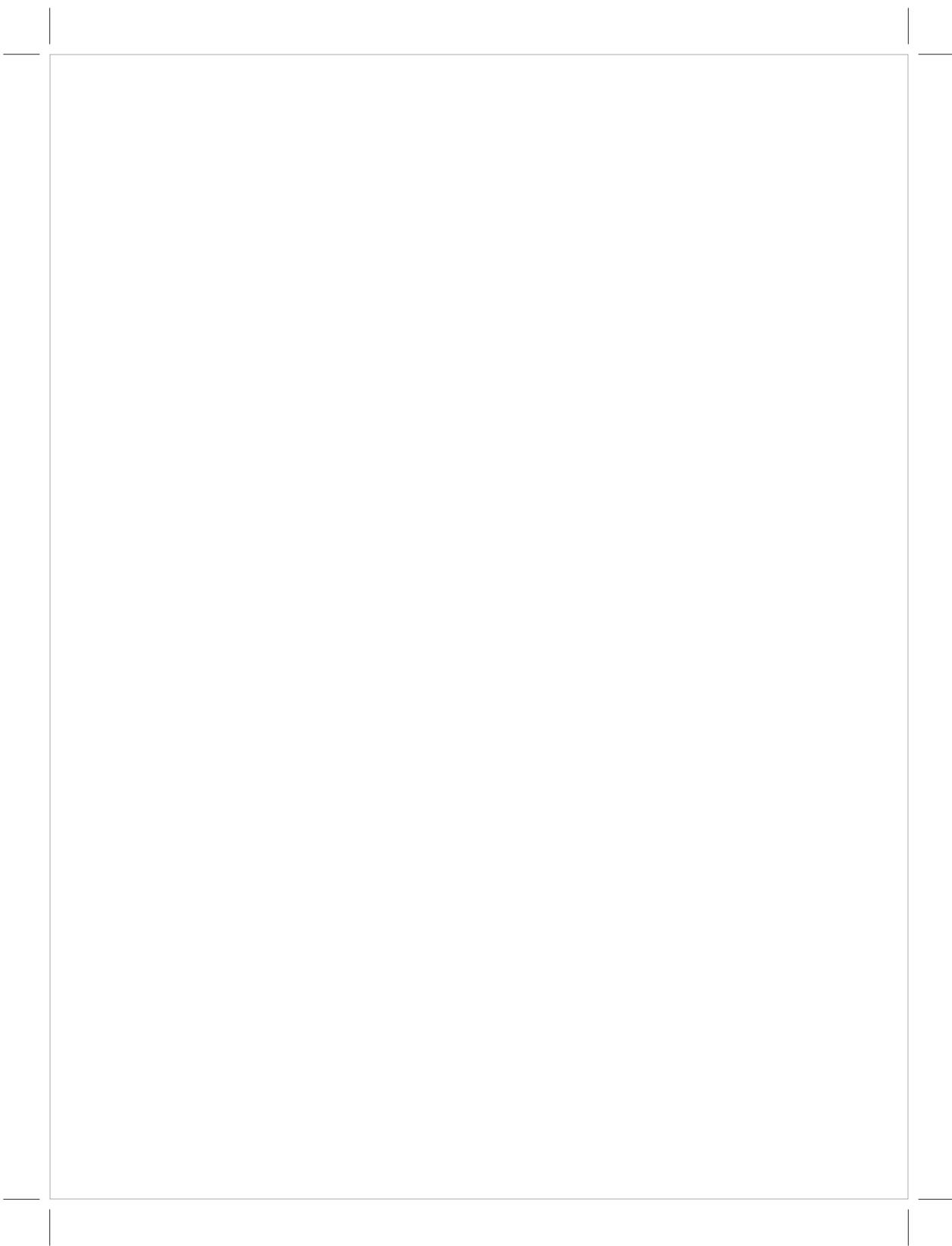
מסת"ב 965-512-068-6

דואנ坎坷ד 462-169

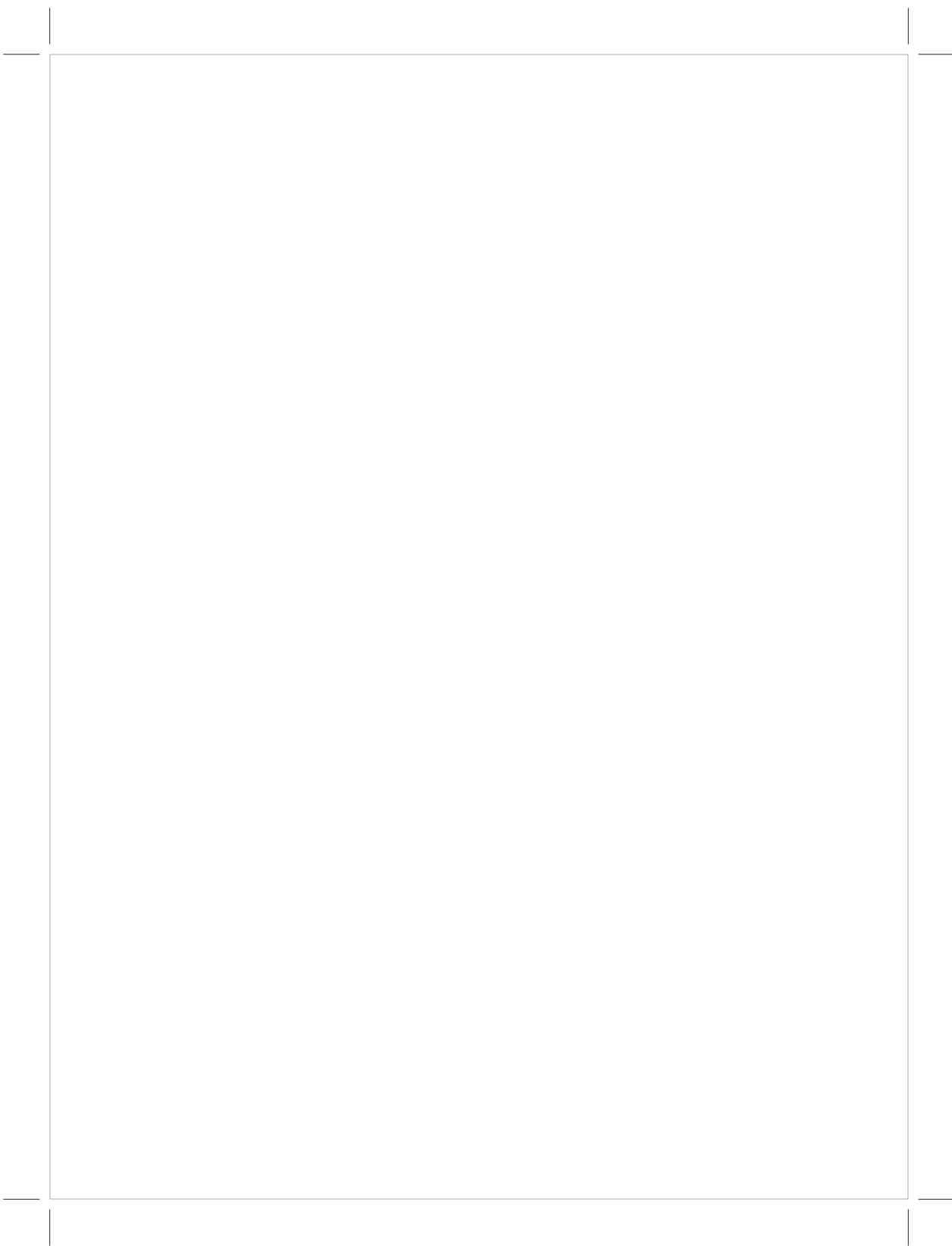

בגלל טעות של הגרפיקאי, הודפסה מפה העולם ללא שוויז. המדינה נבלעה בסגול של צרפת, בתכלת הבחירה של גרמניה, בצהוב האיטלקי ובכתום האוסטרי. כל אחד מן הצבעים גלש קצת, הגרפיקאי לא הבחן בטעות, והmphה נדפסה והופצה באלפי עותקים בכל בתיה-הספר היסודיים בסנגאל, מדוחה ה"דקאר קורייר". רק כשהנו של שגיר שוויז בסנגאל ובגמבה חזר הביתה בדמעות, הבחן אביו בשגיאת האיומה. הוא שיגר מיד מבקרים לבון ולצורך, ודיוח באיפוק נסער על התקנית. למרבה הפתעתו, איש לא ענה לו מבון, וגם מצוריך לא נתקבלה כל תשובה.

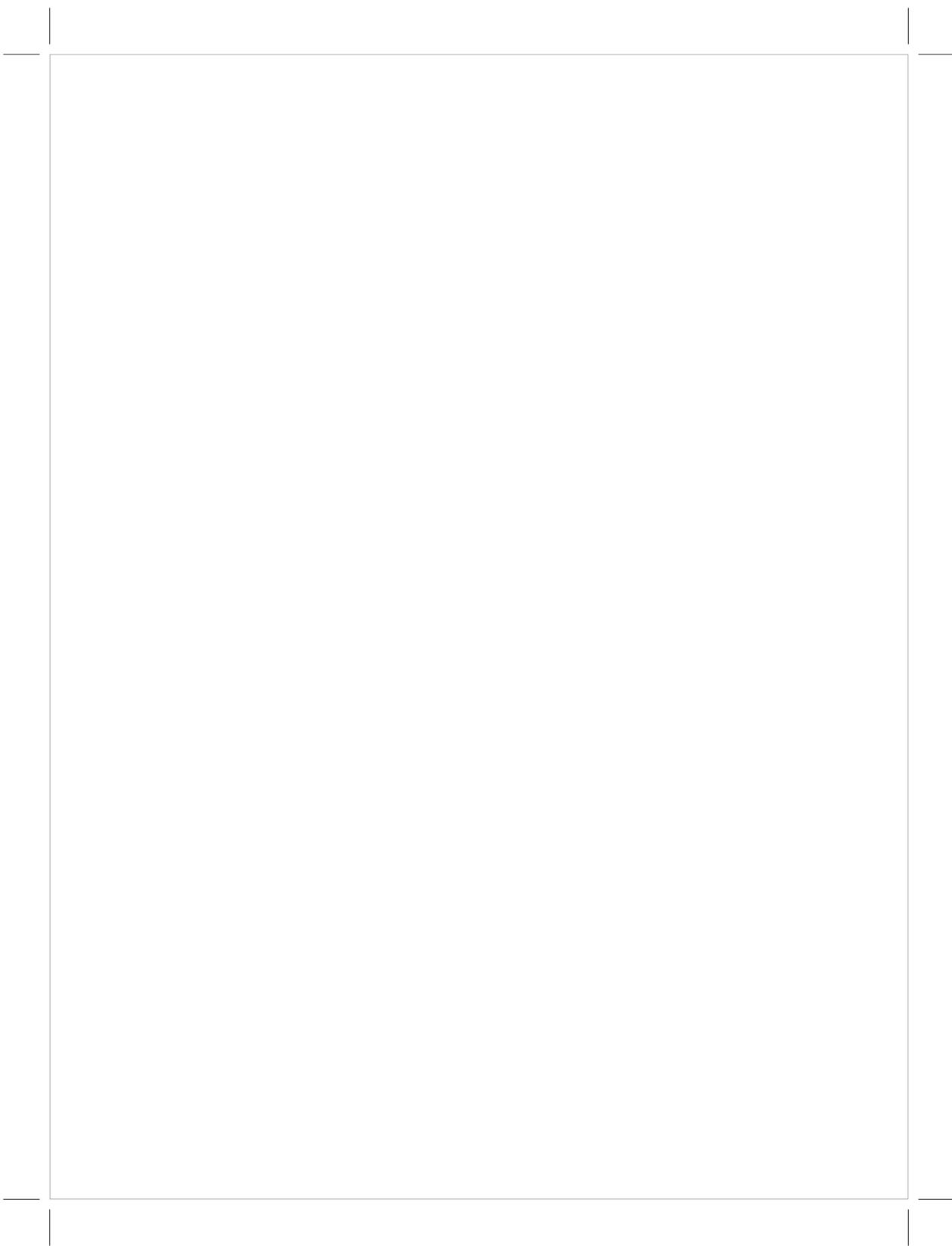

מתוך המוסף המשפטי של ה"דקאן קורייר":

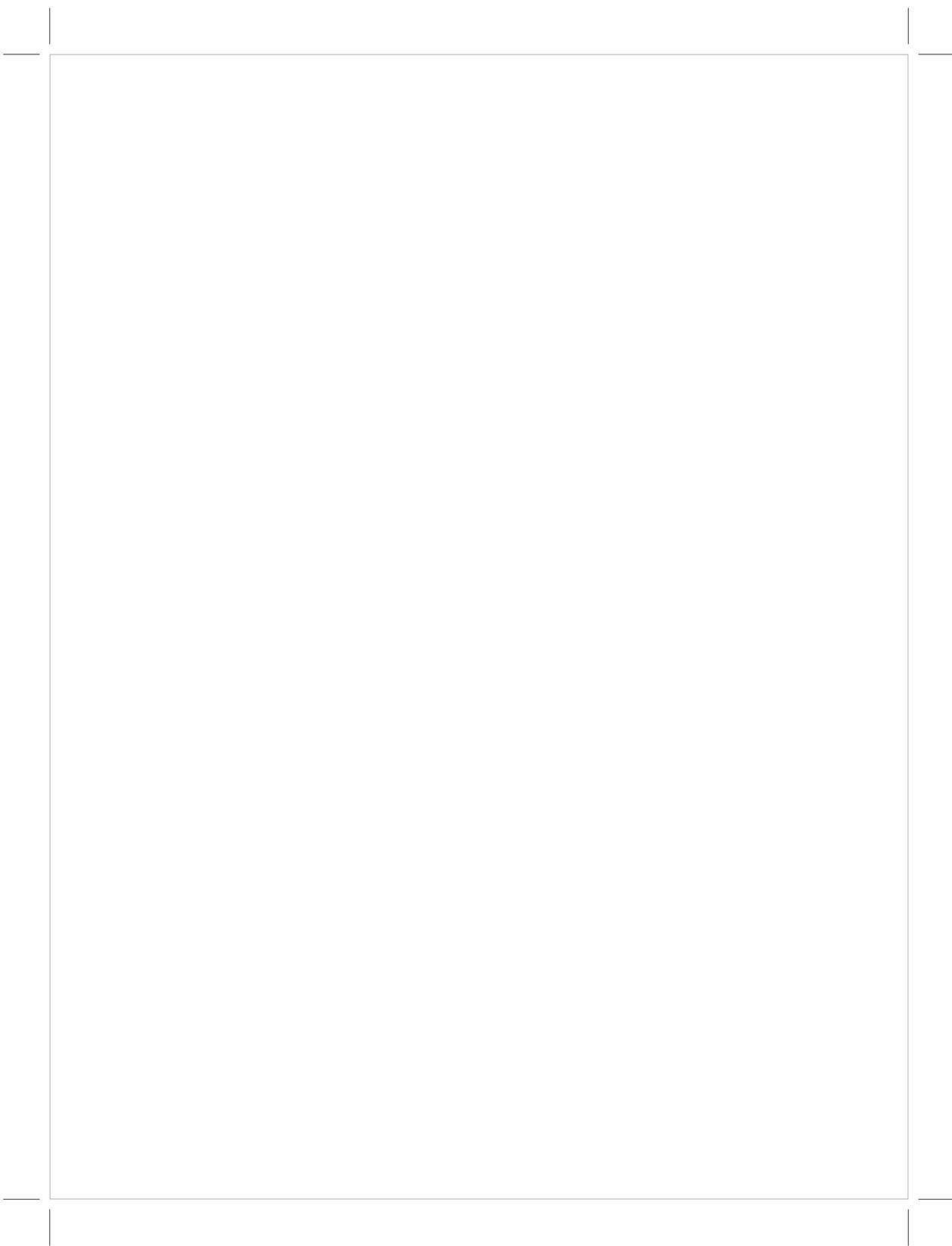
בשנת 1930, בחצי הדרך בין סריילנקה והודו, טובעה בתעוזת על ידי משחתת סינית ספרינה ועליה שלושים פרקליטים שהיו בדרכם לייצג את הנסיך פ', מושל סריילנקה ועל פי הערכות והירות האדם בעל הרכוש הרב ביותר בMOTEה הרחוק, בתביעה שהגישה נגדו איכרה, שסמה לא נשתייר ברשותם אך ידוע שהיתה בת יותר מתשעים, על תשולם יתר של מס-גולגולת בסך ארבע רופיות. מכיוון שפרקלייט ההגנה אחיו להגיע, ולא היה ידוע דבר על סיבת העדרם באותה שעה, המשפט נדחה לשבוע לאחר מכן. האיכרה, שחיכתה שבע או תשעה שנים למשפט, יצא מאולם המשפט והחללה לעשות את דרכה ברגל לכפרה שליד דلهי בצפון הודו, מתוך מחשבה מוטעית כי תספק להגיע לכפר ולשוב לדיוון בציג'ני בשבוע הבא. להישאר בעיר הגדולה שבוע שלם לא הייתה בא בחשbon, כמובן. אחרי כמה שעות של הליכה רגלית לאורך החוף – הליכה אל המשפט ארכה כמעט חצי שנה – הגיעה בה משאית דוחרת והרגנה אותה במקום. אחרי כמה שניות של דממה ירדו מן המשאית עשרים ושמונה פרקליטים בಗימיות רטובות ובשיעור שחור דבק למש. לאחר התיעצויות קצרה נחפר בור בשדה סמוך, והaicרה נקברה בו בחשאי, תוך שהפרקלייטים מבטיחים זה לזה, בלי מילים, לא לומר לעולם דבר על מה שהתרחש. הם הגיעו למשפט באיחור רב, לאכזבתם, אבל השופט הורה למוציאר בית-המשפט לתת להם שמייכות צמר וקנקני תה. "היה לנו יותר מדי מה להפסיד", אמר אחד מהם לסתור כמה שנים מאוחר יותר, כשגור-הדין, מות בטביעה, עמד להיות מבוצע בכולם בבית אחת. הסתבר שימושו ראה אותם – כלומר, את אלו ^{שניצלו}.

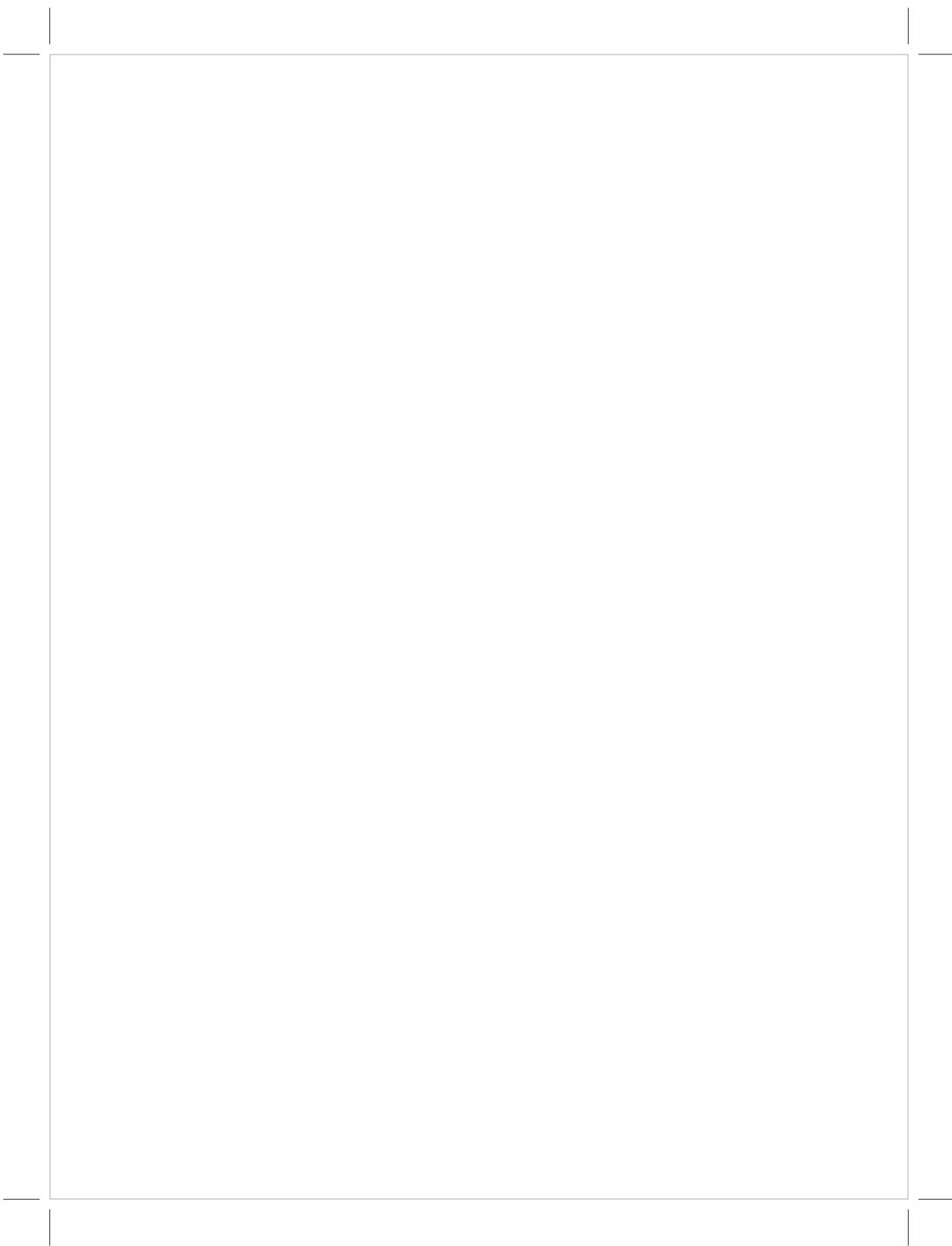
בפסטיבל "רוח ונשמה" שהתקיים באחד מהוותה המערביים של הodo סמו' לגבול הפלסטיני נהרגו שלושים ושישה משתתפים לאחר שנקבעו חיים תחת מפולת של אשפה שהותירו אחריהם מטילים ישראלים, שהשתתפו כמה ימים קודם לכן, באותו מקום, בפסטיבל "נצח ואור". המשתתפים הישראלים בפסטיבל "נצח ואור", שהותירו על החוף שלושה טונות של אשפה סברו, כך צוטט בעיתונות המקומית, כי מישחו אחר יטפל בזה, מה שהתרברר בדיעבד כתעות, מצין העיתון, טעות מצערת במילוד, שכן משתתפי הפסטיבל "נצח ואור", כך הסביר, ומשתתפי פסטיבל "רוח ונשמה", היו אותם משתתפים עצם, ומה שתואר בעיתון בטעות כשני פסטיבלים נפרדים היה למעשה שני שלבים רצופים בקורס אחד של חניכה רוחנית.

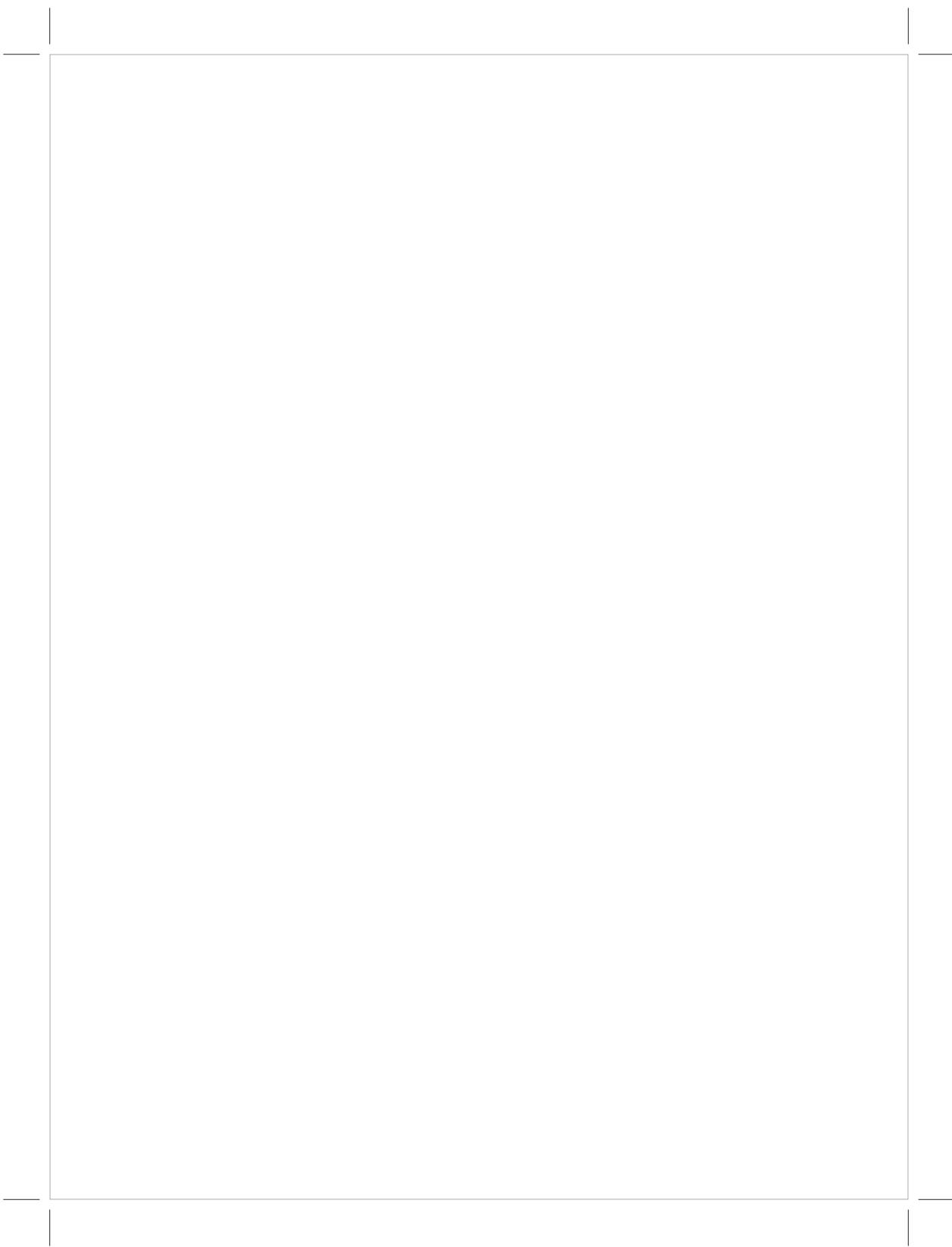
המלחמה בין ניז'ר ללב פרצה, כזכור, מפני שקייסר ניז'ר, יעקובו, קץ במצב שבו "אין לניז'ר הגדולה", כלשונו, "מוצא אל הים". לאחר שחיליל ניז'ר, בסיווע כוחות ישראליים מיוחדים, כבשו תוך פחות משבוע את לב כולה וביצעו בה הפיכה צבאית ודמוקרטיזציה, הסתבר כי בשל אי-ידיעה מספקת של עברית מצד ראש המטה הכללי של ניז'ר נכבהה צ'אד, ולא לב – וכל ה��이י הדמוקרטיזציה בלבד, ככלומר בצד'אה, הושעו לאלאתר. פרשנו הצבאי של ה"דקר קוריר", מקום שבתו בפז, מביע דעתה זהירה, לפיה אידיאת ה"מוצא אל הים" של ניז'ר טרם הוגשמה.

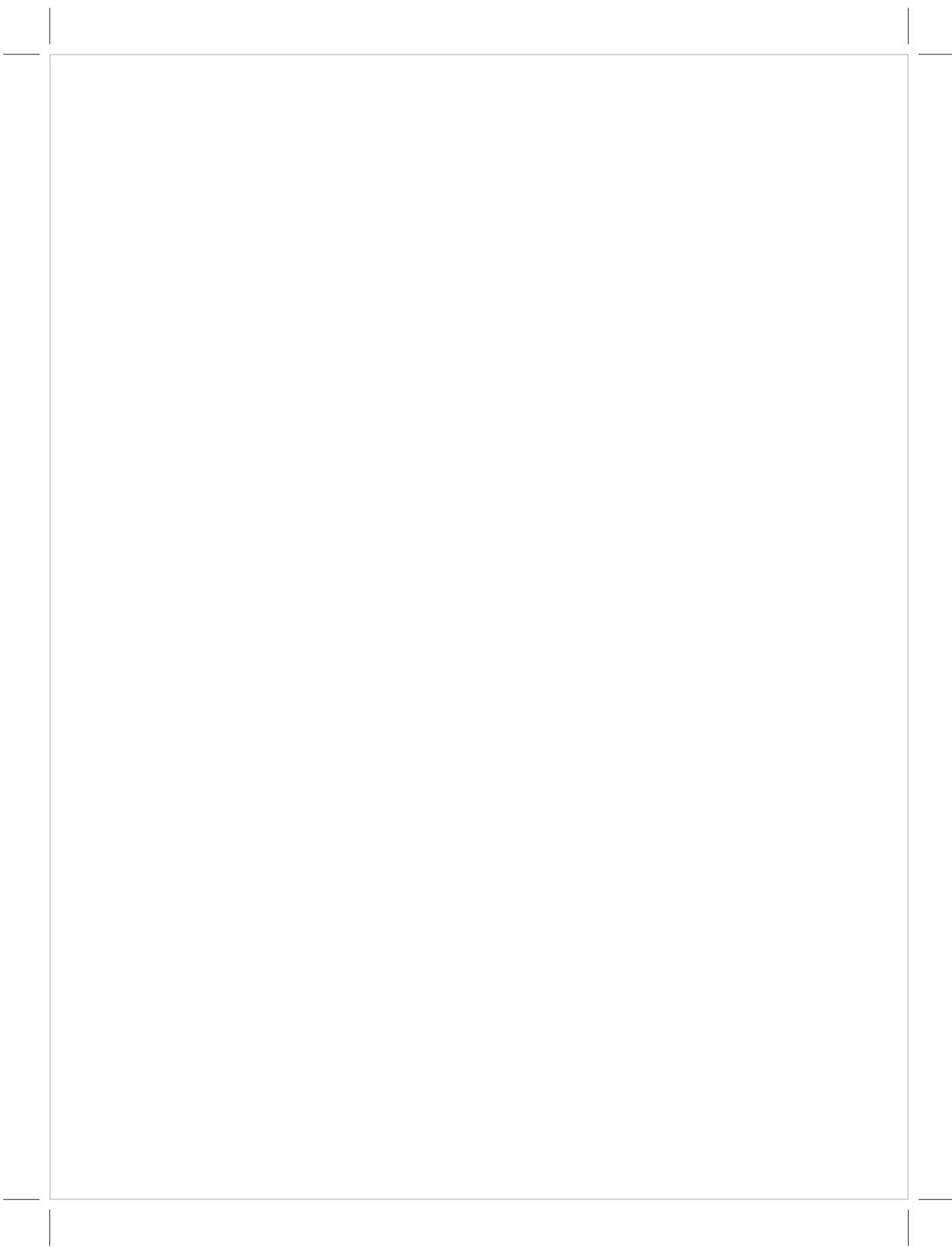
בשל טעות ועירה של איות, נשלחה משלחת הנוער מישראל לזמביה במקומות
לגמ比亚. הנערים ומדריכיהם, שהגיעו לאין אפריקאית, אם כי רוחקה כמה
אלפי קילומטרים מארץ היעד, לא הבחנו בשגיאה. רק כעבור חודשים אחדים של
שהות מלאת-ענין במקום, כשהטיול הסיום המובטח מערכה, אל מה שאמור
היה להתגלות בחוף המערבי של אפריקה, הסתיים בחציה של הגבול עם
אנגליה, אשר חילתה פתחו באש תופת אל הפולשים הזמביאים, התגלתה
הטעות המצערת – אם כי באיחור פטלי, מצר ה"לוֹאנְגָה מירור" בגילוון
אבל מיוחד.

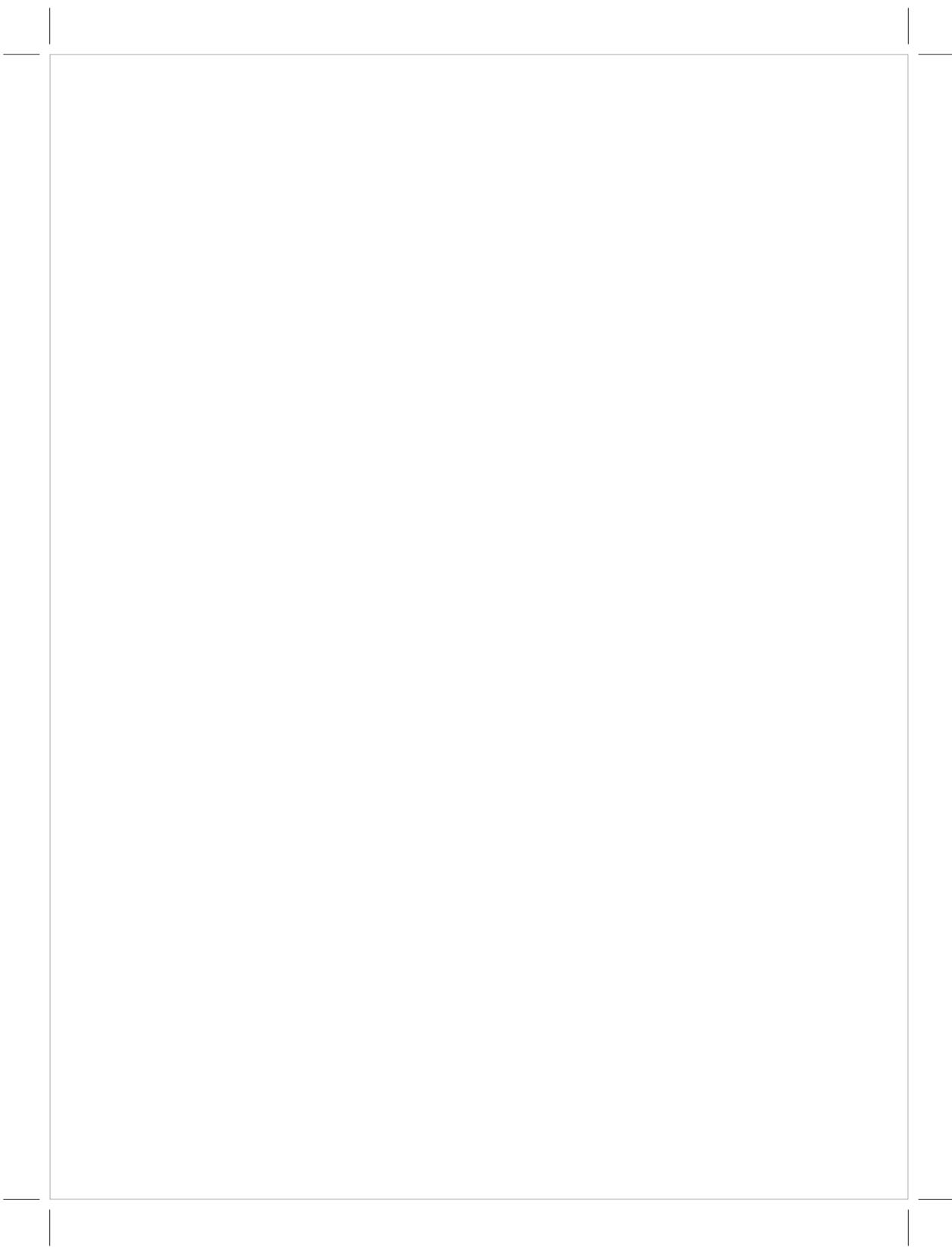
המצוות של ה"אסקוויל", שיצאה מモンטווידיאו בשנת 1613 והפליגה בכו ישר מוזרחה, כמודמה, נדהם לגלות מישורי קרח עצומים משתרעים לפנייהם אחרי כמה שבועות של הפלגה. כשחזרו לאורוגוואי כתוב הקברניט ביומנו: "הEEP צדק. העולם עגול. הרי במקום להגיע לכך התקווה הטובה שבאפריקה הדרומית נחתנו בחופים הצפוניים, המושלגים, של ברזיל".

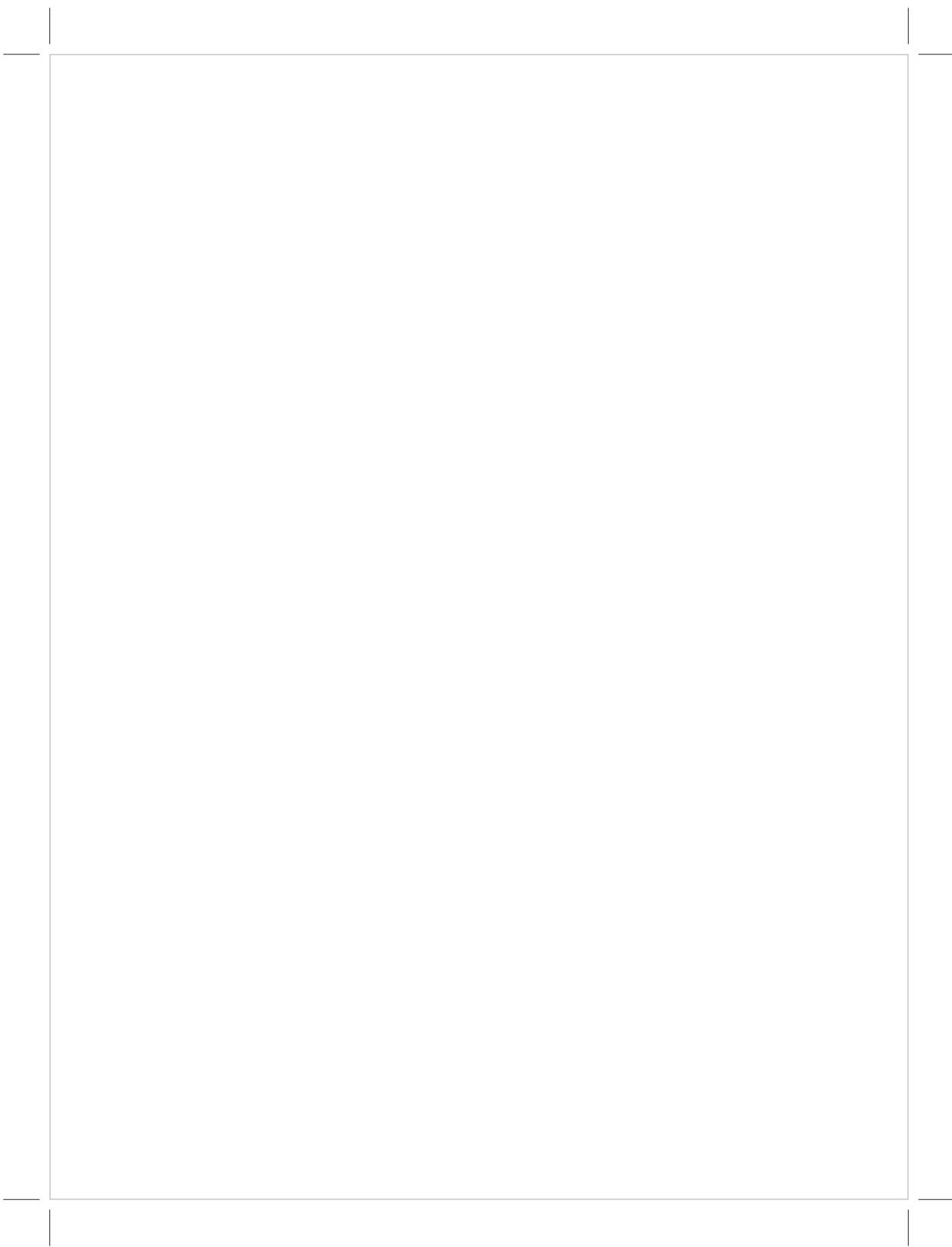
בקונצרט לכבוד השנה החדשה שנערך בברגנוואלַה, במעמד שגריר פינלנד באנגולה, בעת שזמרת המזוסופרן עמדה לפתוח את חלקו השני של הערב בששת שירי סיבליות אופוס 36, נכנס לאולם הקונצרטים, שעמד סמוך לחוף הים, אייך ברזילאי בשם ז'יז'ה פש, רטוב עד ברכייו, ובתערובת של פינות ופורטוגזיות סייפר לנוכחים באולם כי יצא לפני חמיש דקות את ביתו שכפר קטן מדרום לעיר סלודור, על מנת להפסיק את כלבו האחוב סלאזאר במטע המngo, אך כשהשמע את המוזיקה, שהוא זיהה בוודאות כסימפוניית החמשית מאת סיבליות, לא יכול היה להימנע מהתגניב אל אולם הקונצרטים, שבאמת, במחשבה שנייה, כך אמר, נדראה לו שונה עתה, אם כי לא לחloitין, מדועה ה"לואנדה מירור" בגילינו הראשון בשנה זו.

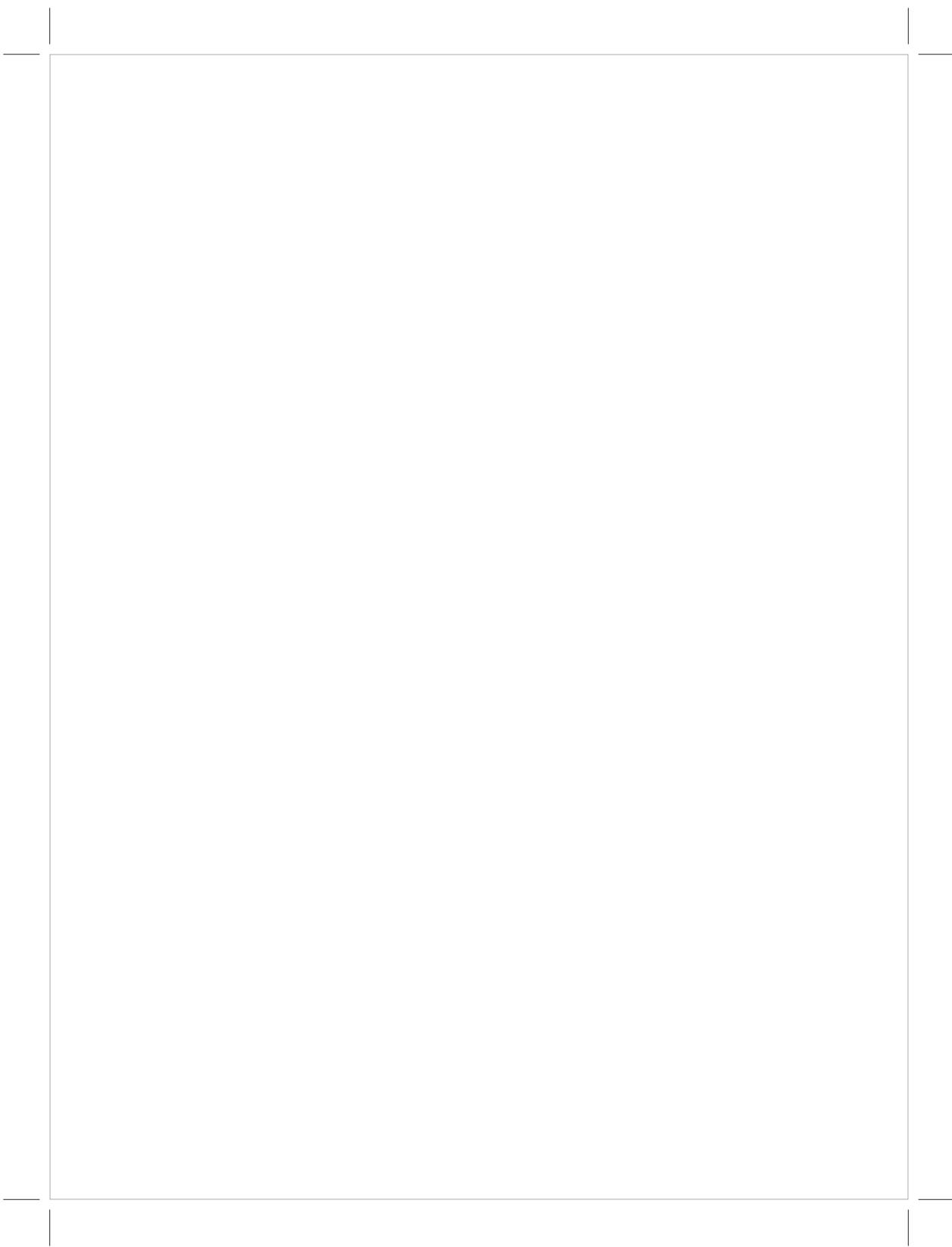
בגלל טעות של הדואר הגיעה המעתפה, שנשלחה מטוקיו, אל ג'ורג'טאון, גמבהה, במקומות אל ג'ורג'טאון, קנטאקי, ארצות הברית, טעות מצערת שבעתיה הגיע ראש עיריית ג'ורג'טאון, גמבהה, ולא ראש עיריית ג'ורג'טאון, קנטאקי, לטוקיו, לטקס כריטת ברית ערים תאומות בין ג'ורג'טאון, קנטאקי, לטוקיו, טקס שבמהלכו הוגשו לאורה, שהיה צמחוני, נגייסי עוף של "קנטאקי פריד צ'יקן" שהוטסו במיוחד מג'ורג'טאון, קנטאקי. האורה, לתחמתה המארחים היפנים, סרב לגעת בתקופת, צעד שUMBON גרד מיד את ביטול הסכם הערים התאומות בין טוקיו לג'ורג'טאון, קנטאקי, ולמעשה, גם אם לא כל הצדקה עניינית, גם את ביטולה של כל אפשרות לכריית הסכם דומה בעתיד בין טוקיו לג'ורג'טאון, גמבהה, כפי שימושה ההיסטורית מאז ועד עצם היום הזה. ה"דקר קורייר", שדיםו על התקritis בהרחבה, העלה במאמר המערכת שלו את התמייה, מודיע לא חתמו ג'ורג'טאון, גמבהה וג'ורג'טאון, קנטאקי, על הסכם ערים תאומות חלופי.

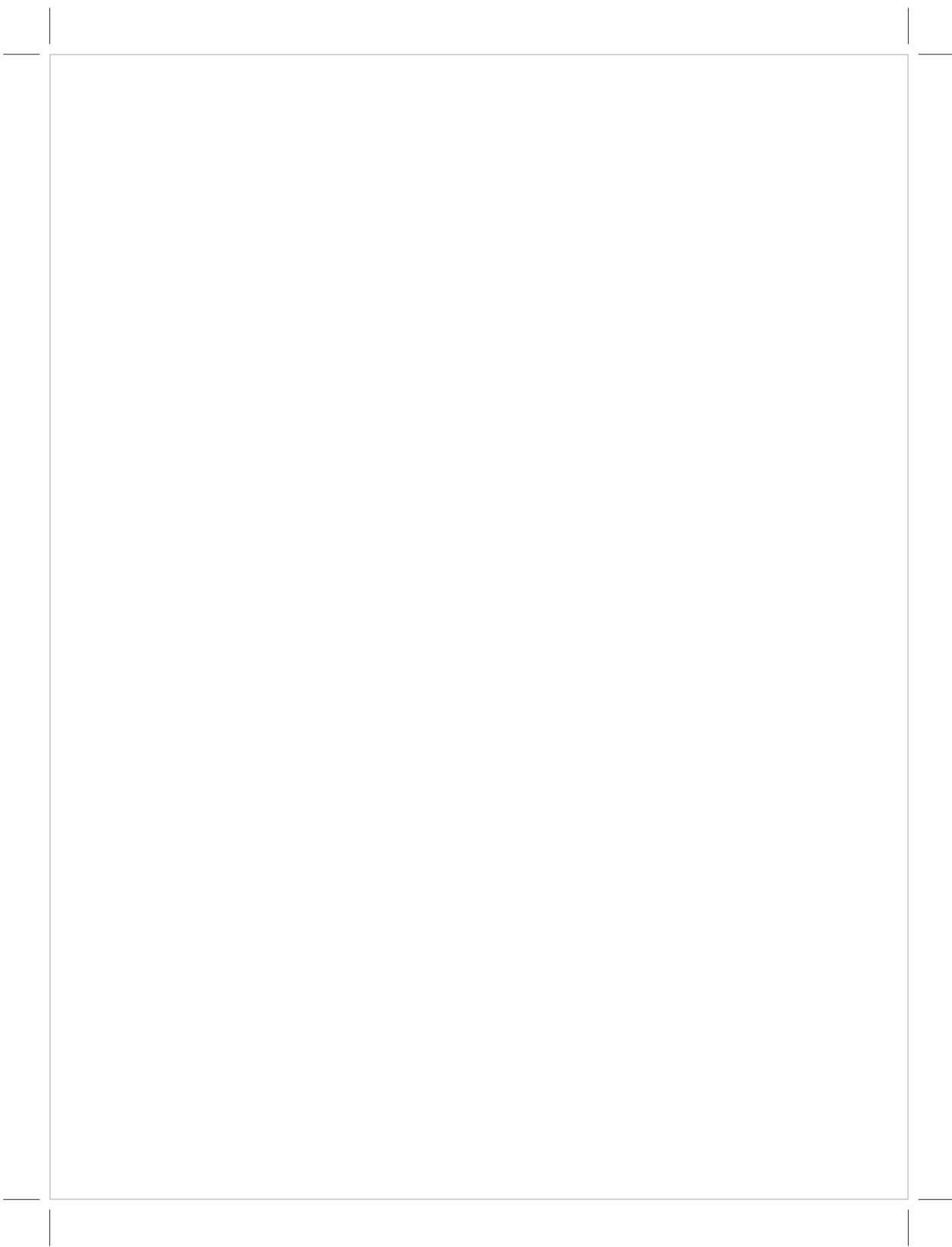
המסע התמשך במקומות יום אחד כמעט שלושה שבועות, אבל לא היינו יכולים לעצור, היינו חייבים להגיע לשם. רק כשהבחנו כי במקום מגדליה של סנטיאגו הופכת האדמה מתחת רגליינו לרטובה וمفורה, והרווחות נעשות קרות ולבנות יותר ויותר, העלה מישחו את ההשערה כי מסענו התנהל לאורך מקום מרוחב.

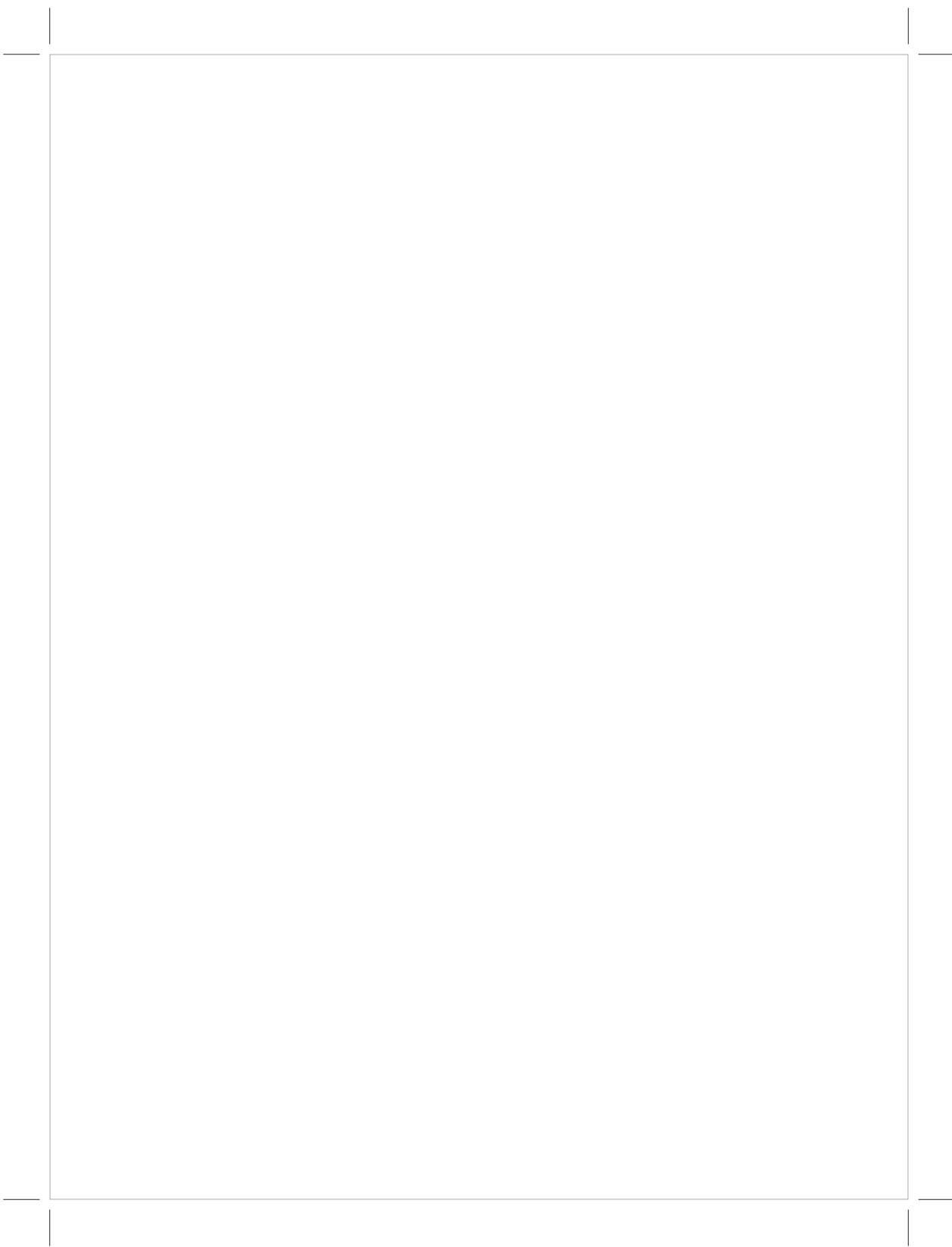
בקו הרכבת פאריז-מוסקבה, כמה קילומטרים לפני תחנת מינסק, ארע דבר מוזר למדי: ז肯, שהתרברר כי מזיאו מאוסטרליה, משך בידית החירום. הרכבת נעצרה, והשוטרים הפלרостиים, שניגשו אליו כדי לגבות ממנו את הקנס בגין משיכת סרק, הופתעו לשמעו כי, לטענתו, נמלט בשחיה לפני כשבועיים מבית-כלא אי שם באוקיינוס ההודי, ואחרי שצלה, כך השתמע מדבריו, את האוקיינוס האטלנטי לכל אורכו ונשחף עם זומי הולף אל תעלת למאןש, נחת בחופי צרפת, ובכוחות אחרים עלה כנוסע סמי על הספינה הראשונה לאוסטרליה, שהתרבררה לו פתאום, כשראה את השלט "מינסק", הרכבת.

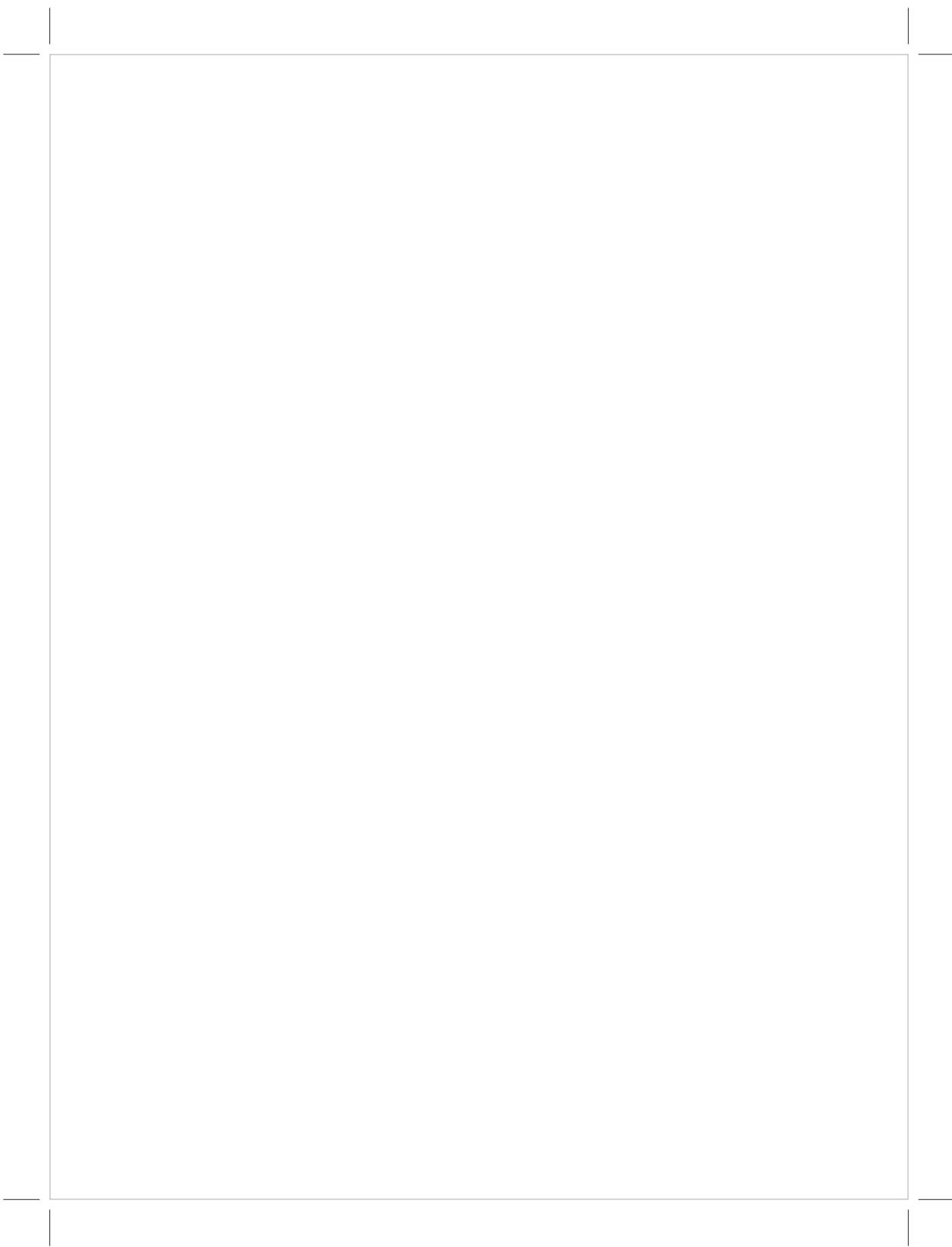
ה"דקאר קורייר" חושף, כי בגלל שגיאת תכנון ועירה של המהנדס הישראלי
הקיים הפעילים הסנגאלים את הגשר בין בנגואלה שבאנגולה לסלוזודור
שבברזיל תוך הטיה של תשעים מעלות. הטעות לא התגלתה עד שפקיידי
הגירה של אנגולה, במקום המשאיות הראשונות עמוסות הקפה הסלוזורי
הכח, הופתעו להבחין בתריסר מכוניות מרצדס שבתוכן תיירים גרמנים
לבושים חולצות טרייקו "קוקי בליני" לבנות ועליהם הכטובה האנגלית "ברוכים
הבאים לסיציליה", לצד ציור של הר-געש מתפרק.

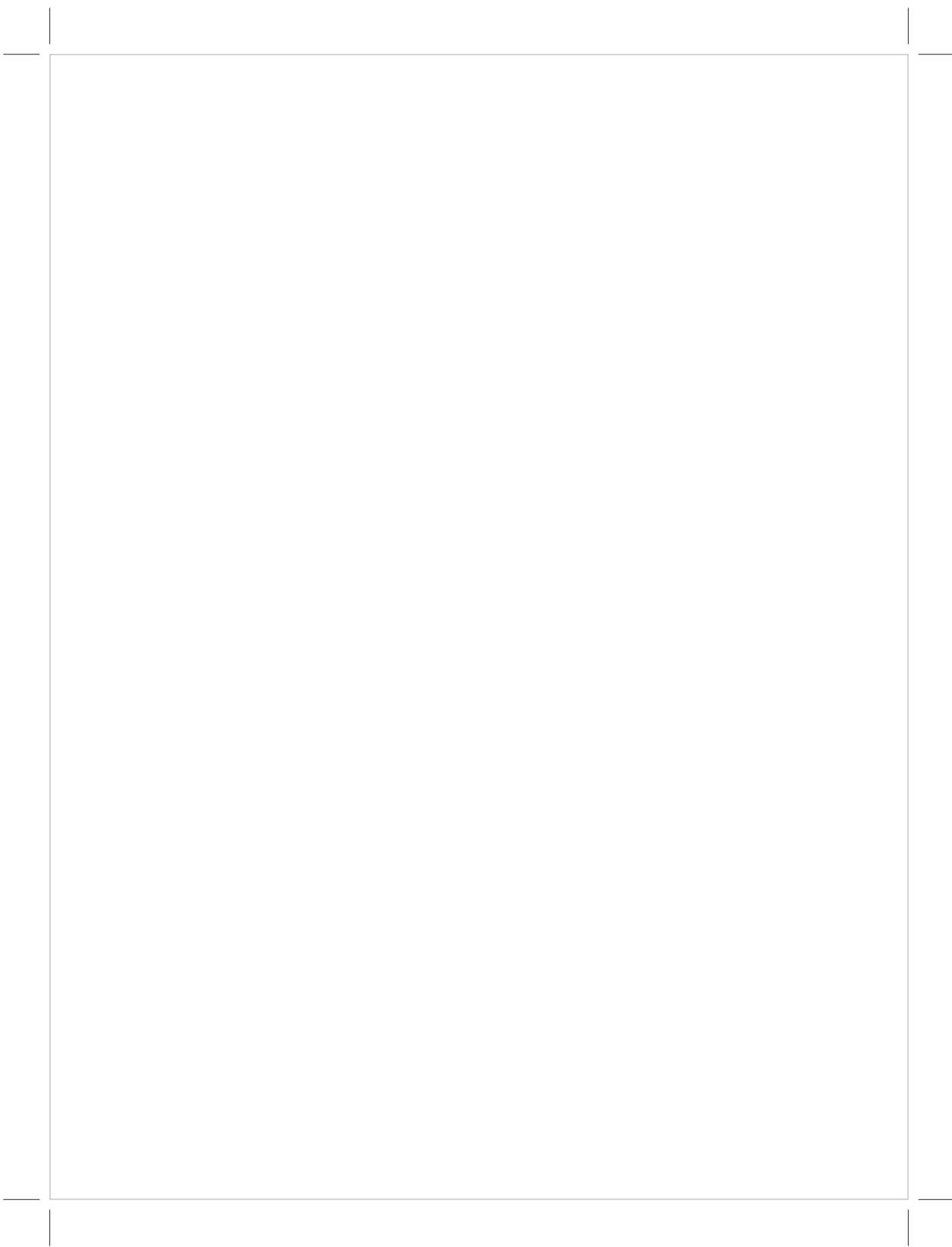
ה”דקאר קורייר” מדווח היום באחד העמודים הפנימיים, כי כמו חוטבי-עצים סנגאלים, בעיר ליד אמאקו שבדרום מערב מלאי, שכרכטו את העץ האחרון, גילו להפתעתם בראשו קון-ציפורים גדול ובתוכו אדם לבן. בעזרת סימני ידים הבינו כי האיש, יהודי, ננטש בילדותו על ידי משפחתו בעיר, סמוך לגבול הצפוני של חוף השנאהב. הוא נמצא על ידי משפחת נשרים וגדל על ידם. האיש היה, לפי הערכות, בן שלושים. לפחות עשרים וחמש שנה לא דבר עם אדם אך השפה הצרפתית לא הייתה זורה לו לגמרי. חוטבי העצים הוציאו אותו בזהירות מהקן. רק אז הבינו כי מתחת לאיש, היו מונחות שתי ביצים ענקיות. כשהתקרבנו כדי ללקחת את הביצים, מספר אחד מחוטבי העצים, חטף אותן האיש, הניח אותן בכיסי המעיל המרופט שלו, בקפיצה מהירה עלה על הטרקטור, ועף משם. חוטבי העצים לא יכולו לומר איזה סוג של אפרוח הכילו הביצים, מדווח באכזבה ה”דקאר קורייר”.

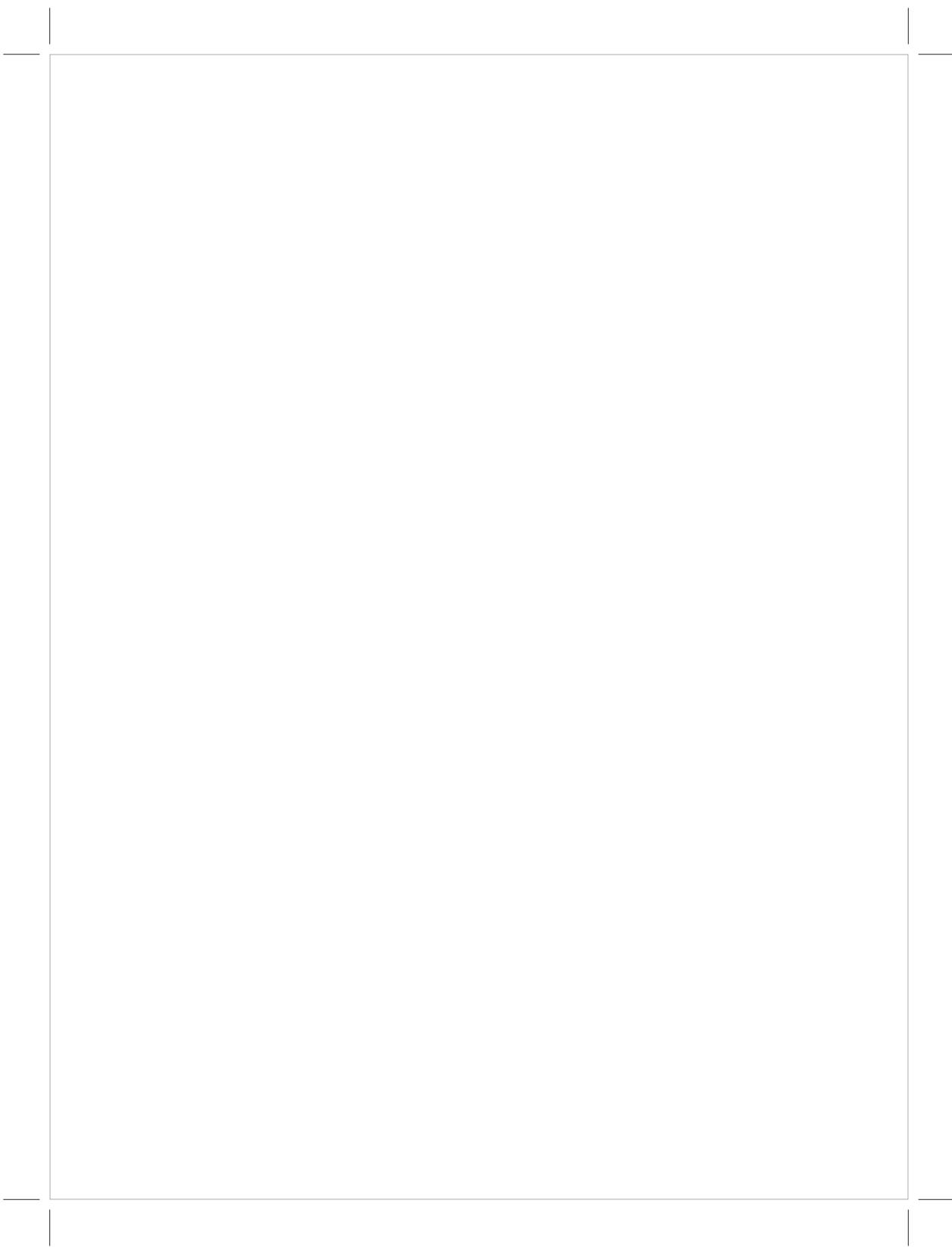
שכבותי על הגב על החוף בסיריה לאוון. היה يوم בהיר וחופי ברזיל נראה באופק, והיה נדמה שבשחיה קלה אפשר יהיה להגיע אליהם. על פי התכנון היינו צריכים לנסוע דרומה עד לכף התקווה הטובה. לפני חודש ייצאנו מאלכסנדריה. עצמתי עיניים וחשבתי על המשך מסענו. הרפובליקה של מרכז אפריקה, קונגו, רואנדה, לوانדה בירת אングולה, נמיביה... כשפקחת את העיניים, אני זכר, עוד הספקתי לומר לעצמי "לא ייאמן", שכן מן השם, בצלילה חדה וכבדה, שעת אליו גבר בן גילוי, בחליפה מלוככת ובציפוריים פשוטות ומעוקلات. "מלמעלה נראית כמו עכבר", הוא התנצל בזרפתית משובשת ולחץ את ידי אחרי שהטעות התבורה.

לחזרתו, يوم אחרי שאמר בבדיקות דעת מרושעת לאחיו, "למה שלא תקנה חבל קצר ותתלה את עצמן במחסן של הבית", בלע אחיו כדורי שינה ולייטר פופול רפואית מתוצרת אלבניה ומת עכבר כמה שעות, מעשה שבעקבותיו קנה האח חבל ותלה את עצמו במחסן הבית, ככלומר ביתו שלו, אבל החבל נקרע, והוא היה מוכרכ להשתתף בהלויה, כדי לא להכיעיס את הוריו.

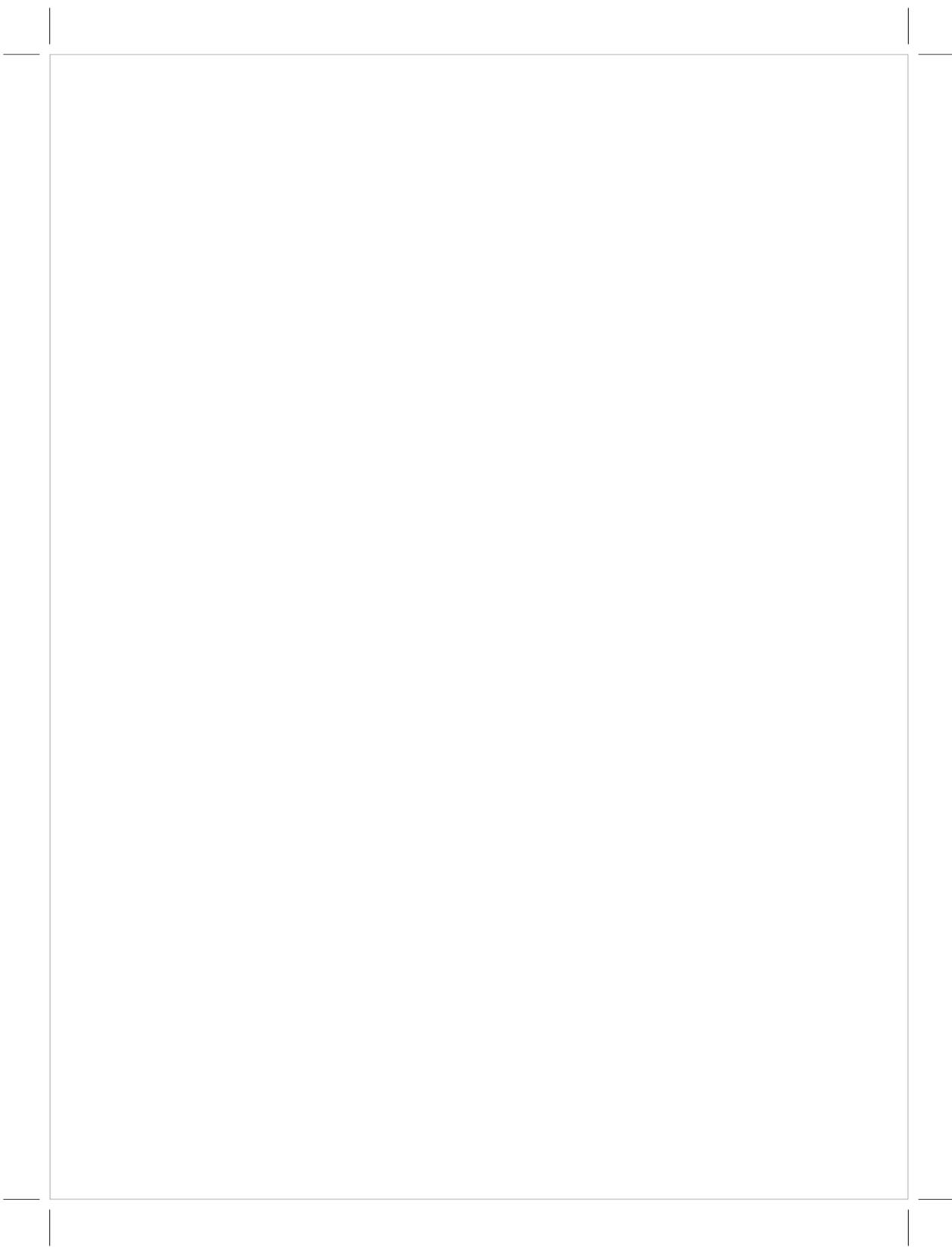

"עליך רק לדמות כיצד ייראו פנוי כדור הארץ לולא היו בו מים", אמר סבי פעם. "כל התהומות העמוקים הללו, המדבריות העצומות שישתרעו בהתאם לפנינו, החופים שיהפכו לפסגות נישאות, הרים הגבוהים שיהפכו גבוהים עוד יותר. דמיין את עצמן עומד בלב התהום שהוא היום האוקיינוס השקט, למרגלות ההר שעליו שוכן כפרנו, שבו נולדנו אתה וגם אני ובו חינו כל ימינו, ואתה מדמיין, לעת ערב, לא את המשע שתעשה מאינדונזיה מולדתנו אהובה אל הפסגות העצומות שהיום אנו קוראים להן הפיליפינים, אלא את מראה העולם, כפי שהוא נראה אילו היה כל העמק הזה, ביתר, הרים הגבוהים הללו כמעט עד פסגותיהם, המרחבים העצומים שעד רמה הדרומית הרחוקה ההיא, והם מלאים כולם במים מלוחים, נוזל שאין מכך ולא ראית מעולם".

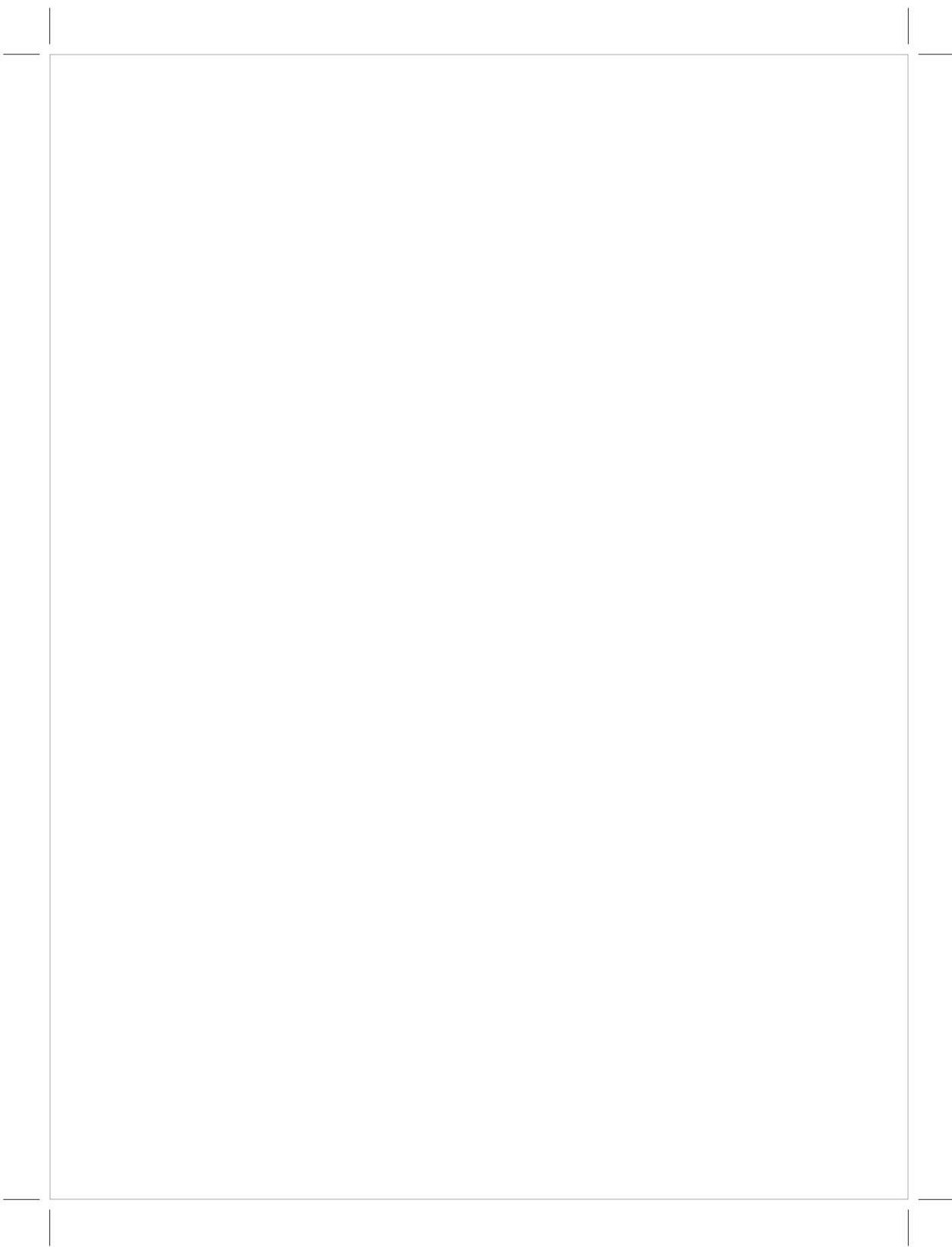
אם ש בתיאטרון:

בuczga של "מקבת" שכח השחקן שגילם את מקבת להחליף את סכיני הקרטן בסכיני המטבח שהcinן מביעוד מועד, וכך, בנויגוד לכתוב במחזה, ניצל דנקן מרצח.

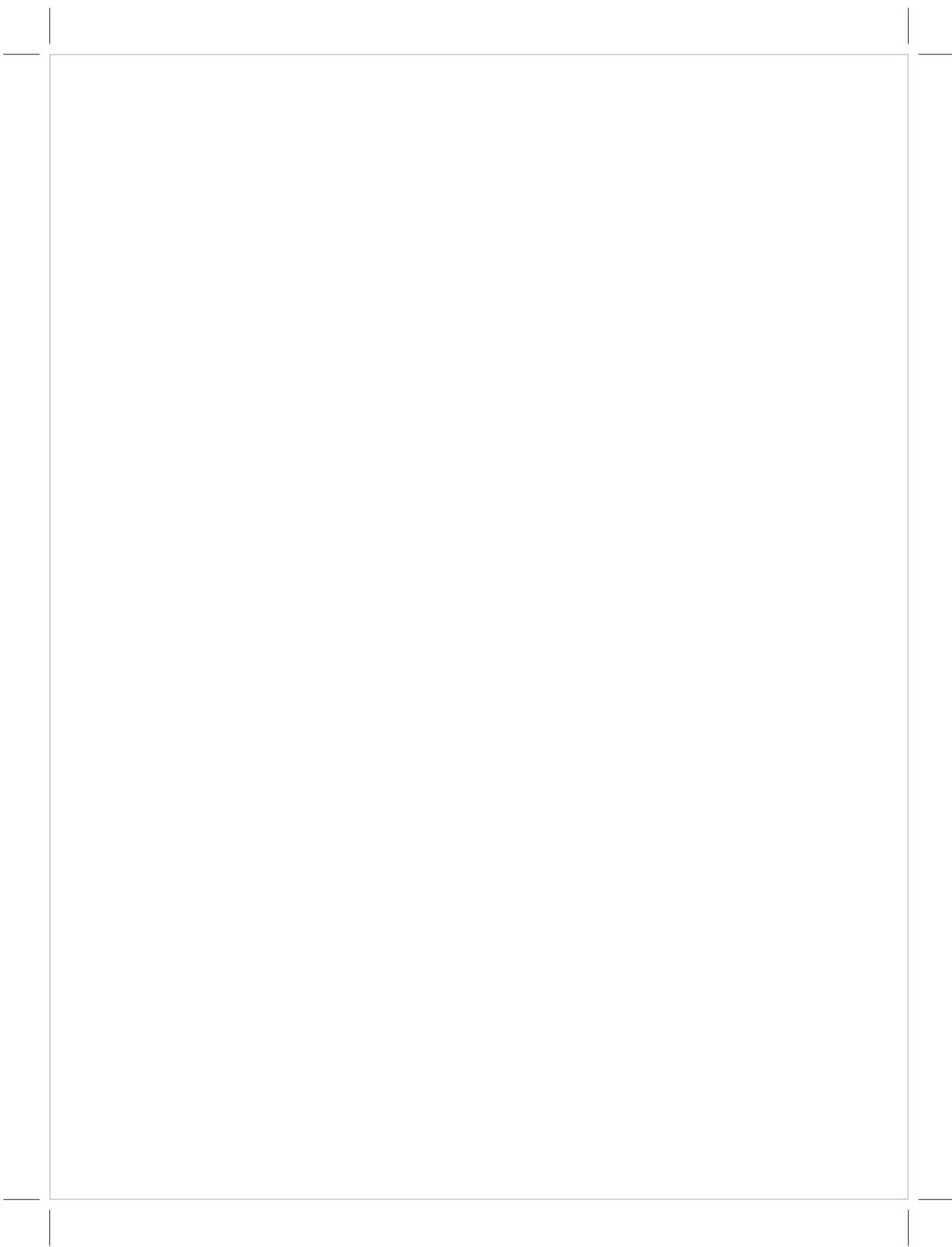

אם ש בתיאטרון:

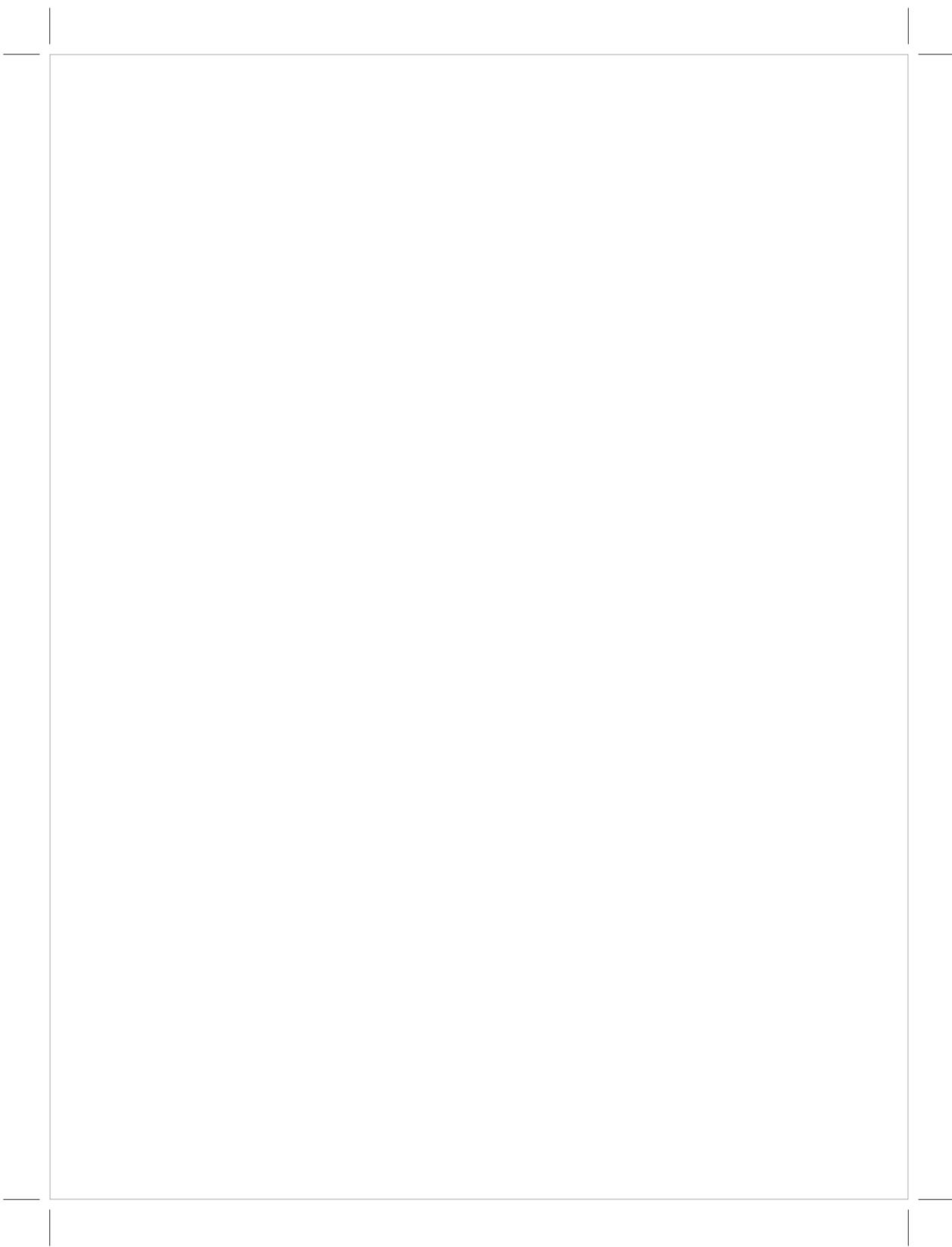
בهزגה של "מקבת" שכח השחקן שגילם את מקבת להחליף את סכיני המטבח בסכיני הקרטון שהכין מבועד מועד, וכך, בנויגוד לכתוב במחזה, נרצה דנקן.

יש מקום על פני האדמה הוי שבו נשלחת שלחבת של קרח כלפי צפון אל שלחבת אחרת של אים קרים ואדמה. ימאים נורכניים שצלחו שם את הים נהנו להשליך אל המים ספריים במעבר הזה.

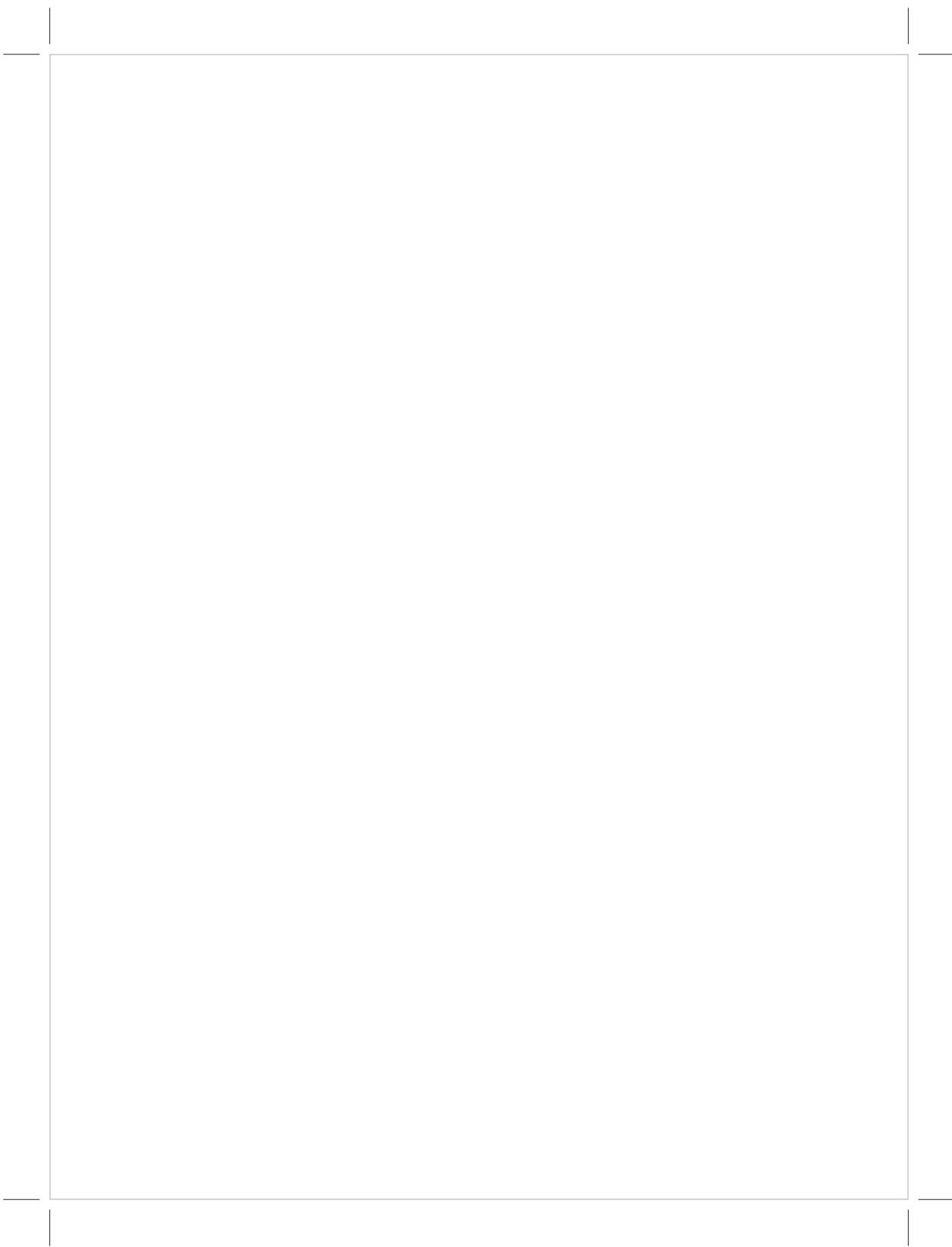

בשל הפרת חוזה מסחרי מצד ממשלה סומלית, תבעה ג'יבוטי פיצויים בשיעור הקבוע באמנה הפאן-אפריקאית למסחר, דהיינו חמישים מיליון דולר ארה"ב. המשפט הינה בມהירות, ואת ג'יבוטי, בשל גובה התביעה, יציג הקיסר יעקובו השני, בעצמו. גלימת עורך-הדין הכתומה, שעלה סמל המשם הקיסרי האפרפר נשלפה לראשונה מן המלחחה הקיסרית. ג'יבוטי זכתה במשפט, אך סומליה סיימה, ולמעשה לא יכולת היה לה, לשלם את הפיצוי, שאחרי חישובי ריבית והצמדה הגיעו לכמה מאות מיליון נימנים. בעקבות כך הסיטה ג'יבוטי כוחות שריון אל הגבול הדרומי. אבל המלחמה נמנעה ברגע האחרון, כשהכתב המשפטי של ה"מוגדישו פוסט" חשף כי תעוזת עורך-הדין של יעקובו השני, אותה קיבל לפני המלחמה בבית הספר הגבוה למשפט של ורשה, מחותרת כל תוקף על פי דין סומלייה.

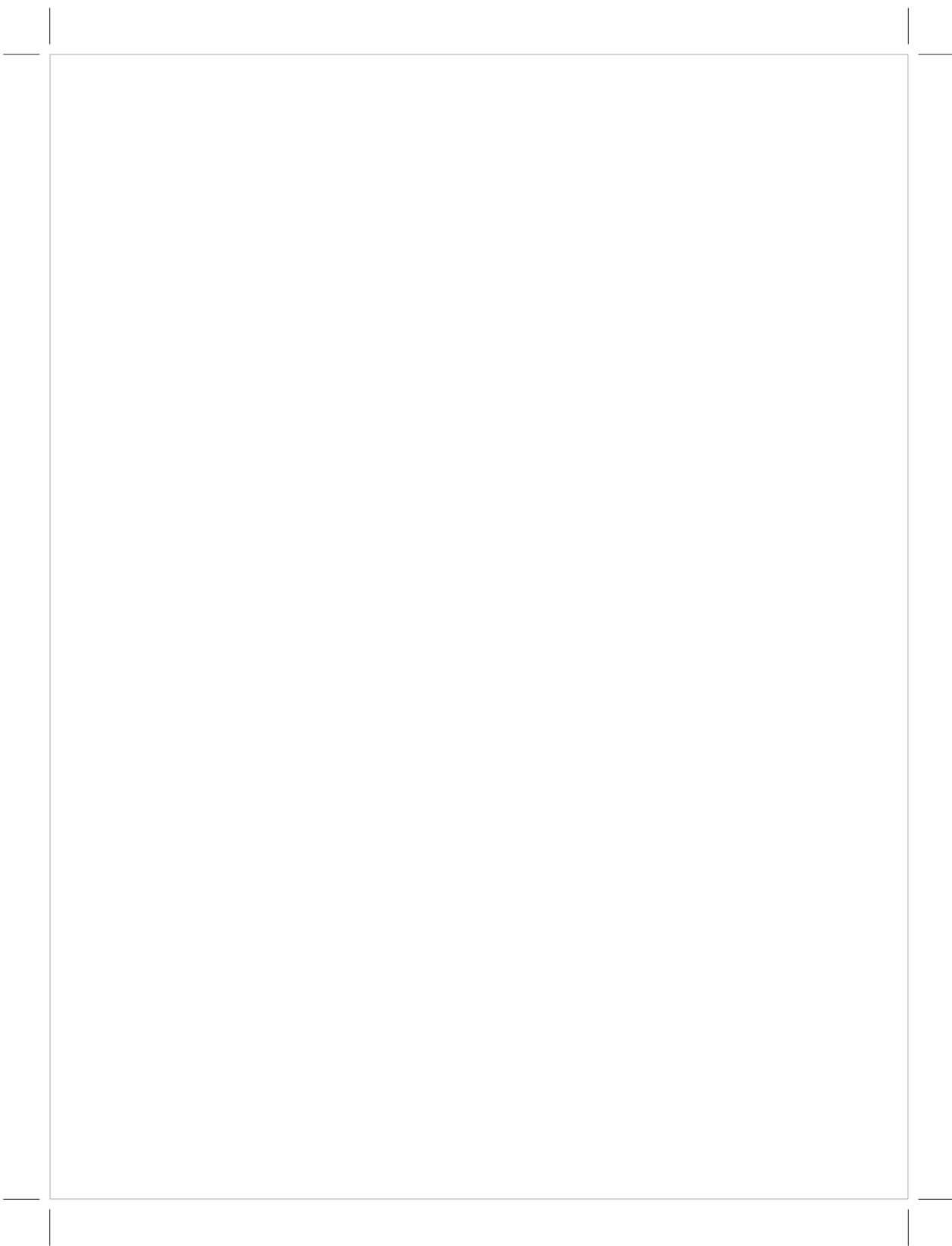

רמטכ"ל סן מרינו, שפתחה-כמעט במתקפה כוללת נגד איטליה ומדינת הוותיקן, על מנת, כפי שהסתבר, להשיב לידיה בכוח הזרע את אוצרות האמנויות של פירנצה ורומא, לרבות יצירות האמנויות הארקטיקטוניות, דהיינו היצירות המחברות לקרקע, השיעיות לה, לטענת עורכי-דינה, על פי חווה שנחthem בסוף המאה ה-15 בין לורנצו "היהודי" מדיצ'י והאפיפיור מצד אחד, ויעקבוב, מושל סן מרינו מモצא סנגאלי מצד שני – נסוג ברגע האחרון מתוכנית המתקפה הנועזת, כשהתרברר לו, למקרה ספרון פופולרי לילדים שמצא במקורה בחדר השינה של בתו, כי הסעיף הסודי בתוכנית המלחמה, שנגע להמשך הכיבושים דרומה אל נאפולין ומשם ליסיציליה ולקורסיקה איננו ישים, מפני שלרשות צבא סן מרינו, כבר מוה שבע מאות וארבעים שנה, לא עומדים כל תחבורה ימיים.

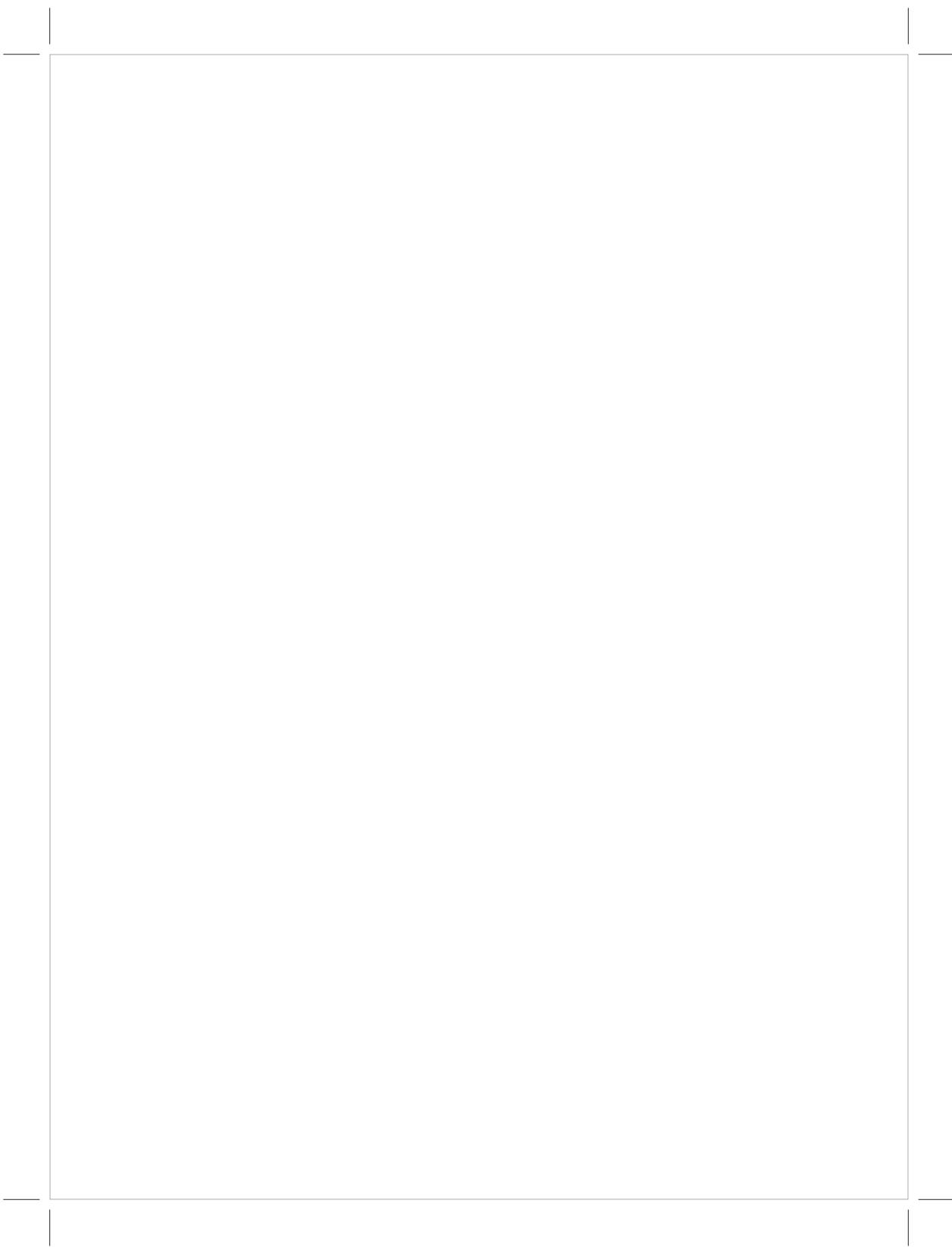
сан марино, 9.10.03

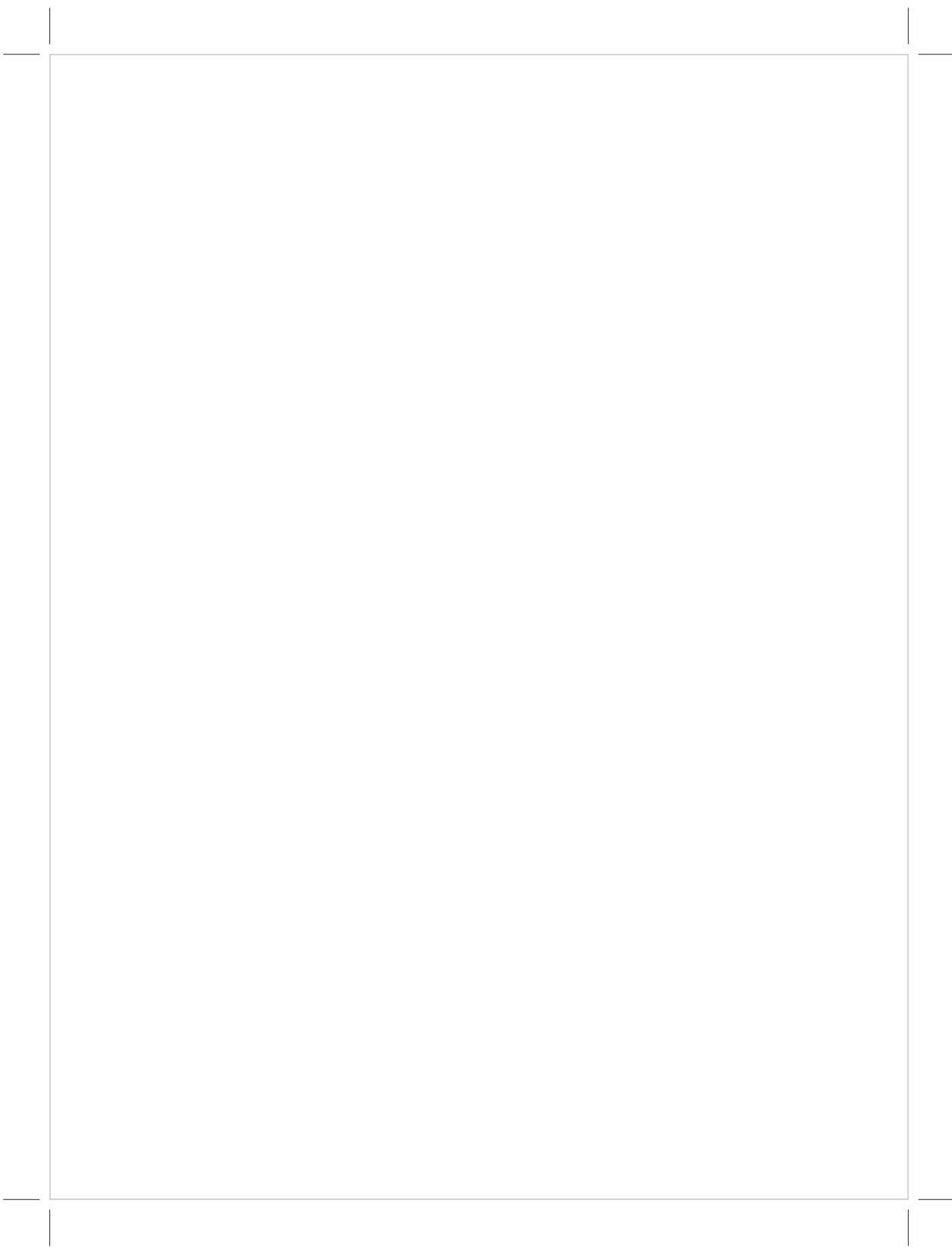
ג'נקרלו בטיסטה אַנְצָלּוֹטִי, דוברו של בית האופנה הטורינזאי "קוקי בֶּלִינִי" מתריע היום בהודעה לעיתונאי האופנה במונקו על האצת השוקים של מונקו בחיקויים של תיק-עור של המותג "קוקי בֶּלִינִי", אשר, כלאון הדובר, עליהם מכל בוחנה על תיקי "קוקי בֶּלִינִי" המקוריים.

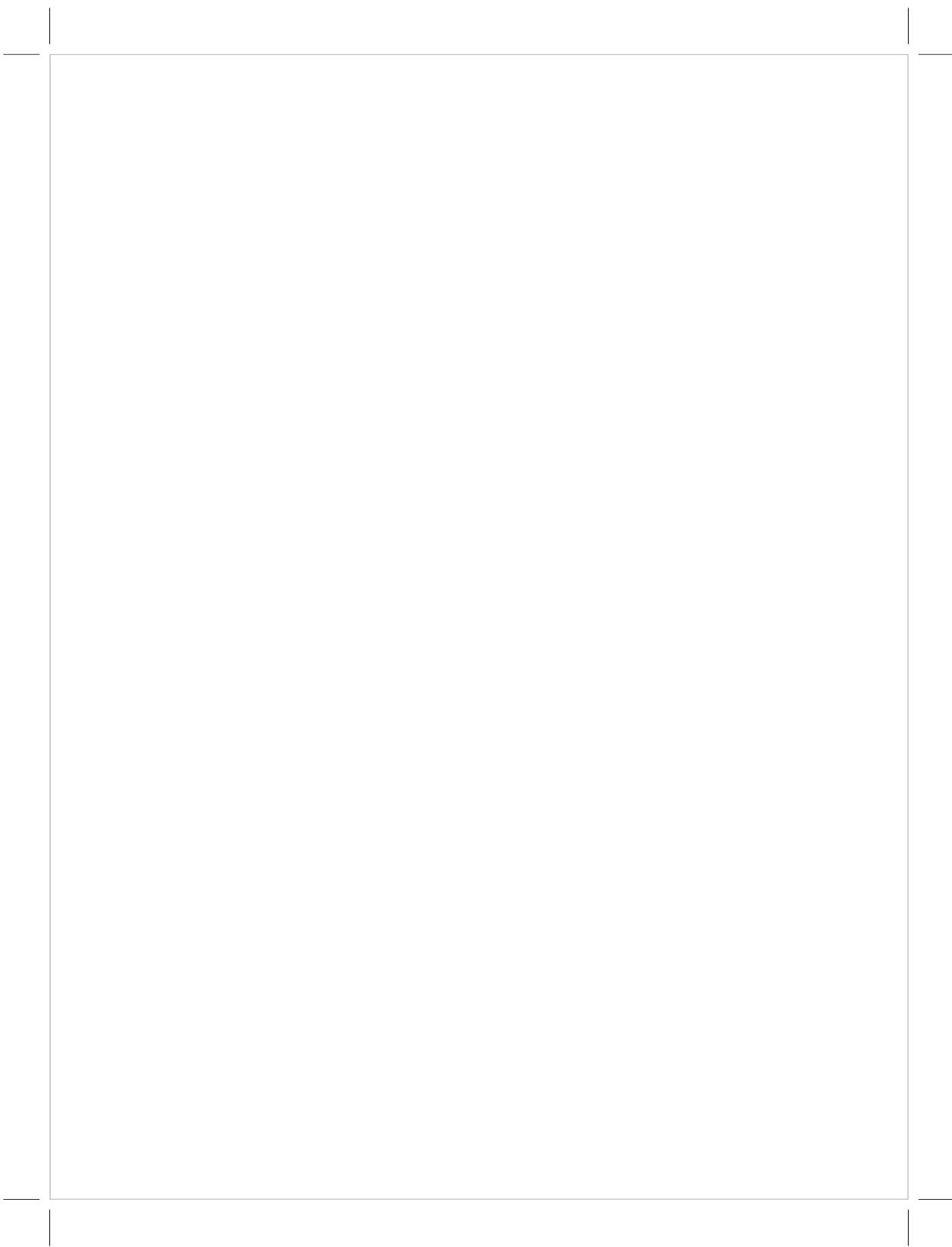
אורוגוואי, שעמדה כבר לפתחה במתקפה יבשתית בו-זמנית בשלוש חיותות נגד ארגנטינה, ברזיל ופרגוואי, ניצלה ברגע האחרון מקטסטרופת ודאיות, כשהשור החינוך והמסורת הלאומי של גילה, מתוך עיון מקרי במפת אמריקה הדרומית שנדרסה על חולצת טרייקו מזויפת של בית-האופנה האיטלקי "קוקי פלייני" שהוא רכש-כמעט בשוק התירירים בהונג-קונג, כי אין לאורוגוואי ולפרגוואי, למראות הדמיון הצלילי של סימומות שמותיהן, כל גבול משותף.

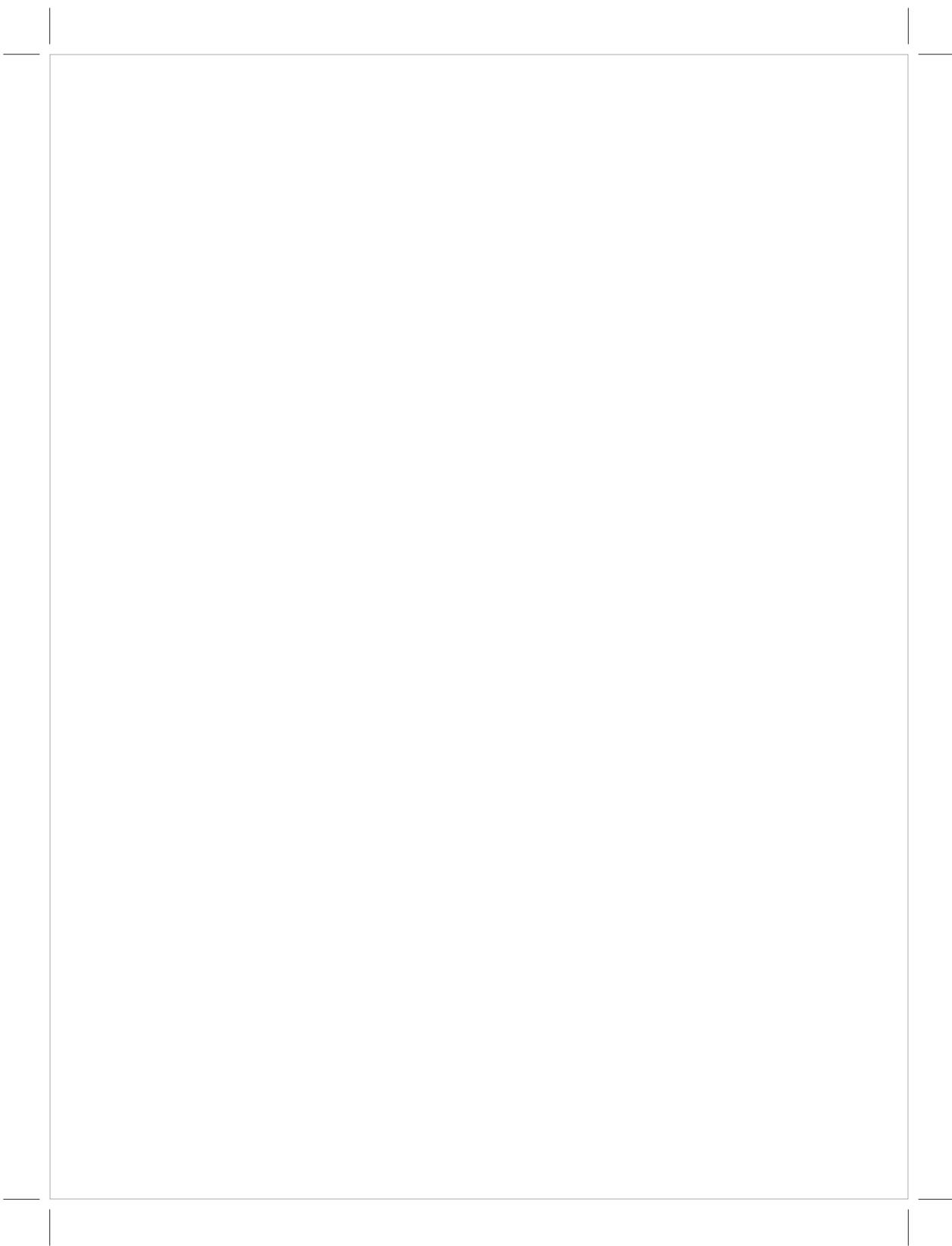
מדריך הצניחה החופשית הנורבגי לארס פוירסן נודיע בכך שהצלחה להביא את תלמידי הצניחה-החופשית שלו לצנוחה למעלה למקום למטה. התלמידים היו ניצבים בפתח המטוס, הצבוע בצבע הדגל הנורבגי, צועקים באימה ובחדווה, מזוקים החוצה, ואחרי כמה דקות מוצאים עצם משטייטים באוזרים הכהולים, דليل-החמצן, של האטמוספרה, מנפנפים בידיהם ומחיכים איש אל רעהו במתיקות. בעבר כמה שנים חשף ה"דקרר קורייר" את התרמתה: המטוס הקל של פוירסן מעולם לא המרייא; והוא הוזב על קלונסאות בגובה של מטר וחצי מעל פני הקרקע, והורעד על ידי שני בניו של פוירסן, אבנעזר ופרץ, שהיו מטללים אותו משתי כנפיו עד הקפיצה, ומשמעיים קולות גורניים שחייב להפליא מטוס דו מנועי. כשהגיגו שוטרי מחלק ההונאה, התעופה הוזירה והמוסר של אוסלו בכדי לעזרה את המתהזה, חבש פוירסן בזריזות את משקפי הטיסה שלו, הידק את המזנה, צעק באימה ובחדווה, וקבע מפתח המטוס. השוטרים מצאו את גופתו המרוטסת על אדמת נורבגיה הקרה.

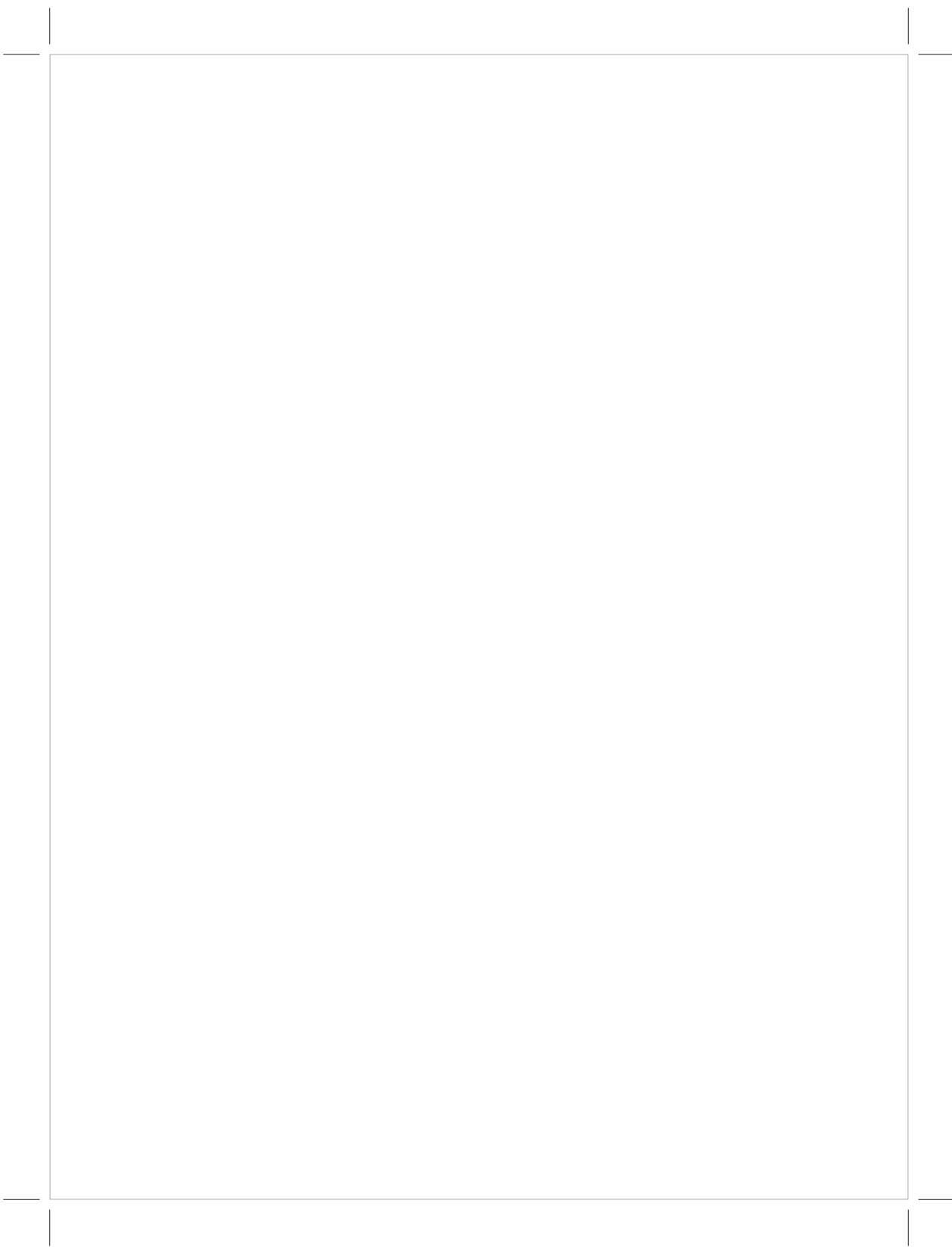
ה策處ו הנדרישה של רודן מאלי, יעקובובו, להקים בית-לאומי ליהודים ברצועה לאורך הגבול המערבי של מאלי ומאוריטניה התקבלה בהתלהבות על ידי הרוב המכרייע של ציריו הקונגרס הציוני, שקו הגבול היישר-כסרגל שבא את ?ם, וכעבור שנה כבר התנוסס דגל שבעת הכוכבים מעל ארמננו של בנימי זאב הרצל, נשיא הרפובליקה היהודית של אפריקה, שבעקבות החום המפתיע של הסירה גילה את זקנו המפורסם. הדיפלומטים מבירובי'אן, שנחתו בחופי מאוריטניה כמה עשרים מאוחר יותר בדרך להשתתף בטקס ההכרזה על ברית ערים תאומות עם ניו-ירשלם, ומיד הסירו את מעילי הפּרוּה ועת כובעי עור-השועל מתוצרת יפן לנוכח חום של ארבעים ושבע מעלות צליזוס במאה שהוגדר שם סתיו, הופתעו לגלוות את דגל שבעת הכוכבים מתנוסס כבר מעל נמל נואקושט, כמו לצד הדרכיהם לאורך מסעם הארוך אל מוג'ירה, תמשקט, עיון אל-עתרוס, נמה ולבסוף ניו-ירשלם, שבמפות ישנות עד נקרה ארואן – מסע יבשתי שלמעשה היה מיותר, כפי שהבין ראש המשלחת כאשר, ליד מה שהיה פעם הגבול בין מאוריטניה ומאלי, רכש יהודי אחד עותק של ה"ביר מג'ין רפורט" שבעמודו הראשון התנוססו, בצרפתית, ערבית וידיש, ומני הדלקת נורות-השבת לצד ציון פרשת השבוע.

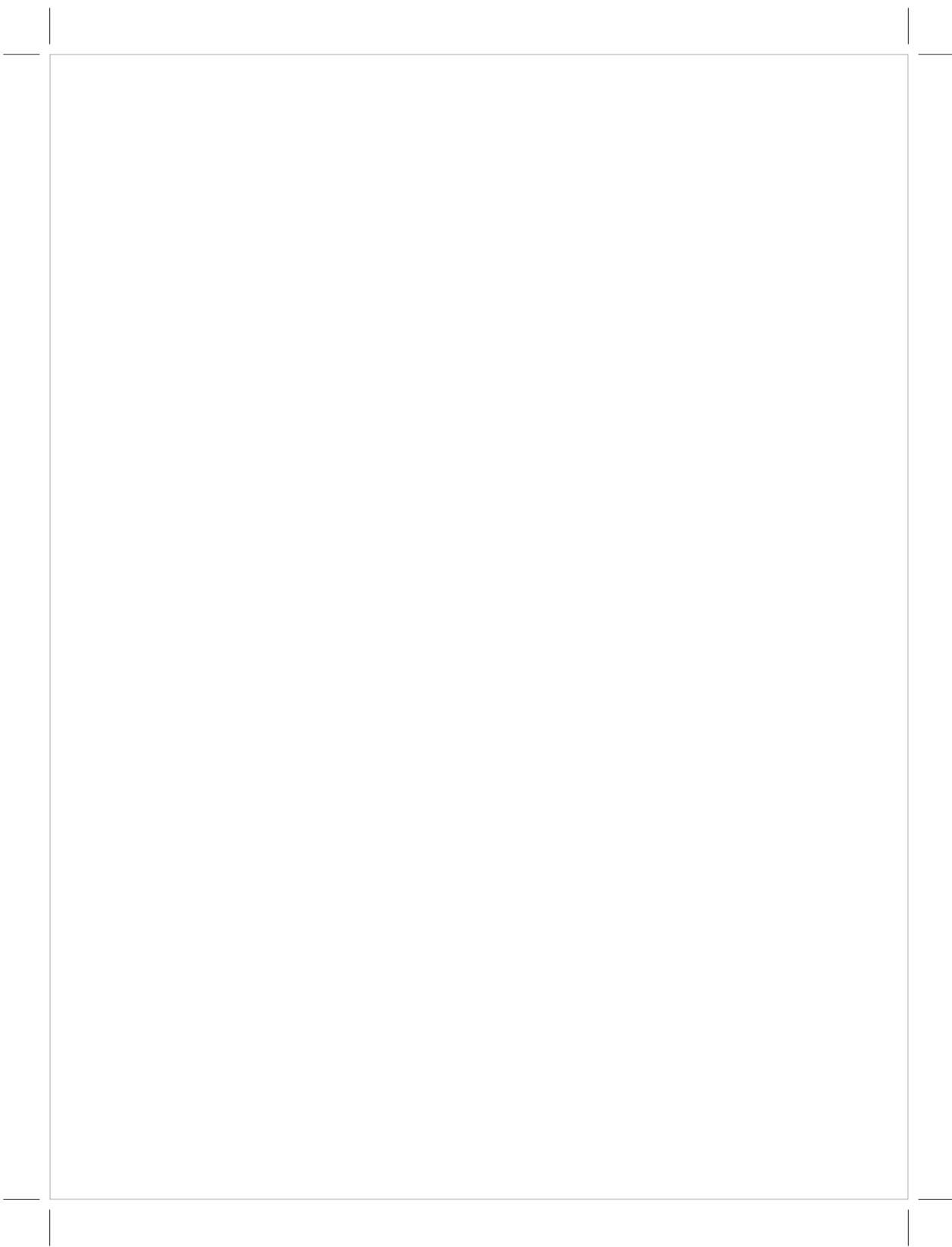
פעמים יודעים כי כריות תעלת פנמה, שהחלה בשנת 1904, הייתה רק בשלב הראשון בתוכנית לחיבור אפריקה לדרום אמריקה. לאחר ניתוק דרום אמריקה מצפונה, הייתה אמורה היבשת המנותרת להיגדר אל המזרחה על ידי צי ספינות מיוחד של ארצות הברית וקנדה. שם, סמוך לקו האורך אפס, היו הספינות אמורות להרפות בכת אחת מדרום אמריקה ולהניח לה לנוע, מכוח התואזה, אל השקע המערבי אפריקאי שכמו הוכן לשם כך במיויחד, עד למפגש המיויחל. באנגולה כבר החלו ההכנות לטקסים של הפיכת הערים התאומות, לאנדה וסלוודור שבברזיל, לעיר מאוחדת אחת, ובסירה-לאון נטלו אלפי שלטים צבעוניים המברכים את פני האחים מגיאנה הצרפתי שמעבר להם. תוכנית ההתקנות בוטלה ברגע האחרון, משום שנרגלה, לאחר עיון במפות, שבמהלך העברת דרום אמריקה לאורך האוקיינוס האטלנטי יימחז האי סנט הלנה, שבשליטה בריטית, אי שעלה פי התוכנית – שבוטלה אף היא מאוחר יותר, לروع המזל – היה אמור לאכלס את מדינת היהודים, על פי הצעתו המקורית של בנימין זאב הרצל.

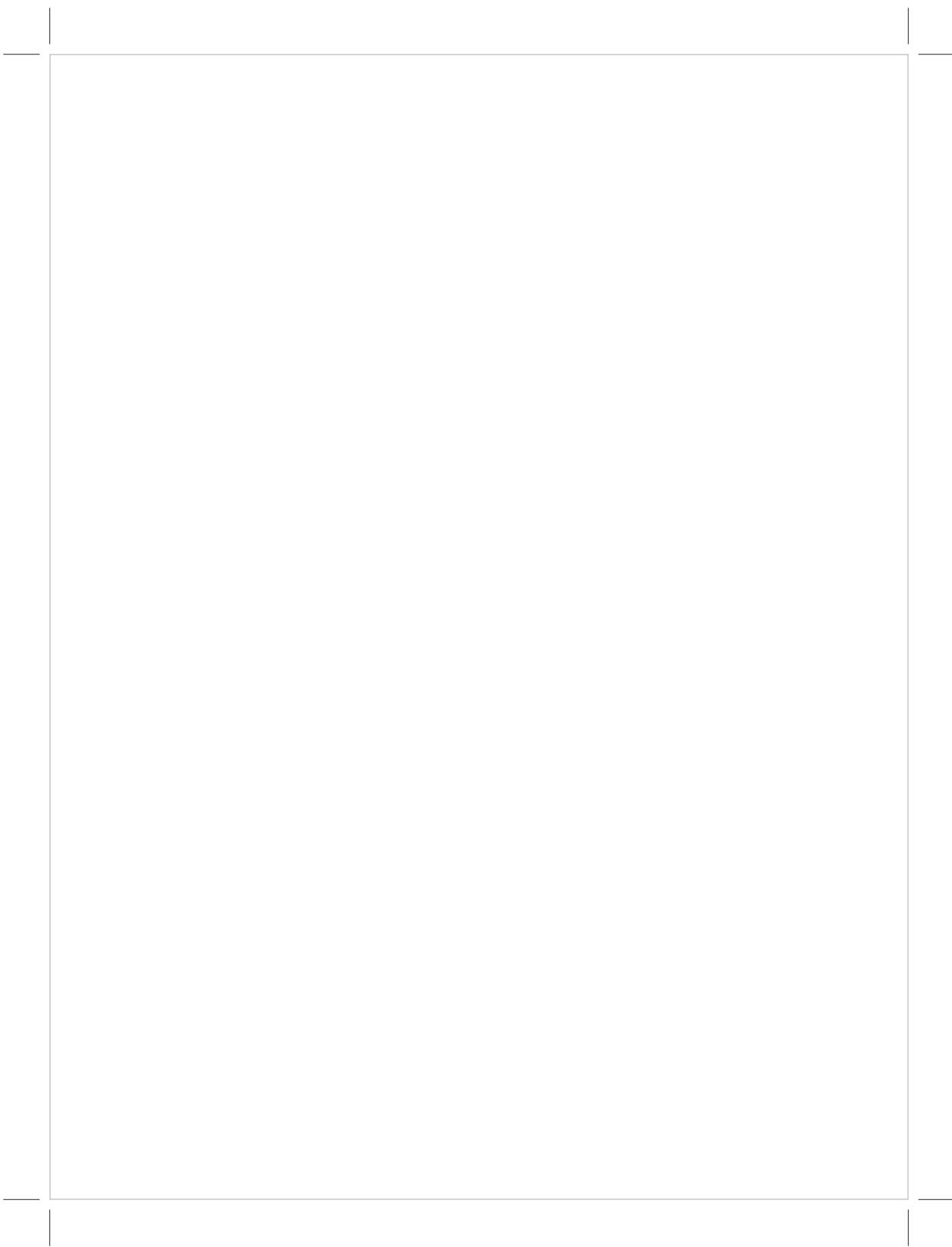
הילד התעורר ו אמר "סְטָפָאַן", ומיד לאחר מכן "שְׂטָפָאַן". רק אחרי עשרים או שלושים שנה התגלה שסטפאן היה שמו של סביסבו; למropa המוזל, מה שלא התגלה היה, שסטפאן היה מי שרצת במחולמת גרון את סביסבו של הילד, ככלומר את סטפאן, כך שאיש גם לא הקריש מחשבה קלשיה לכך שהם, ככלומר שטפאן וסטפאן, לא ידעו דבר על הצד הקומי של הטרגדיה שלהם.

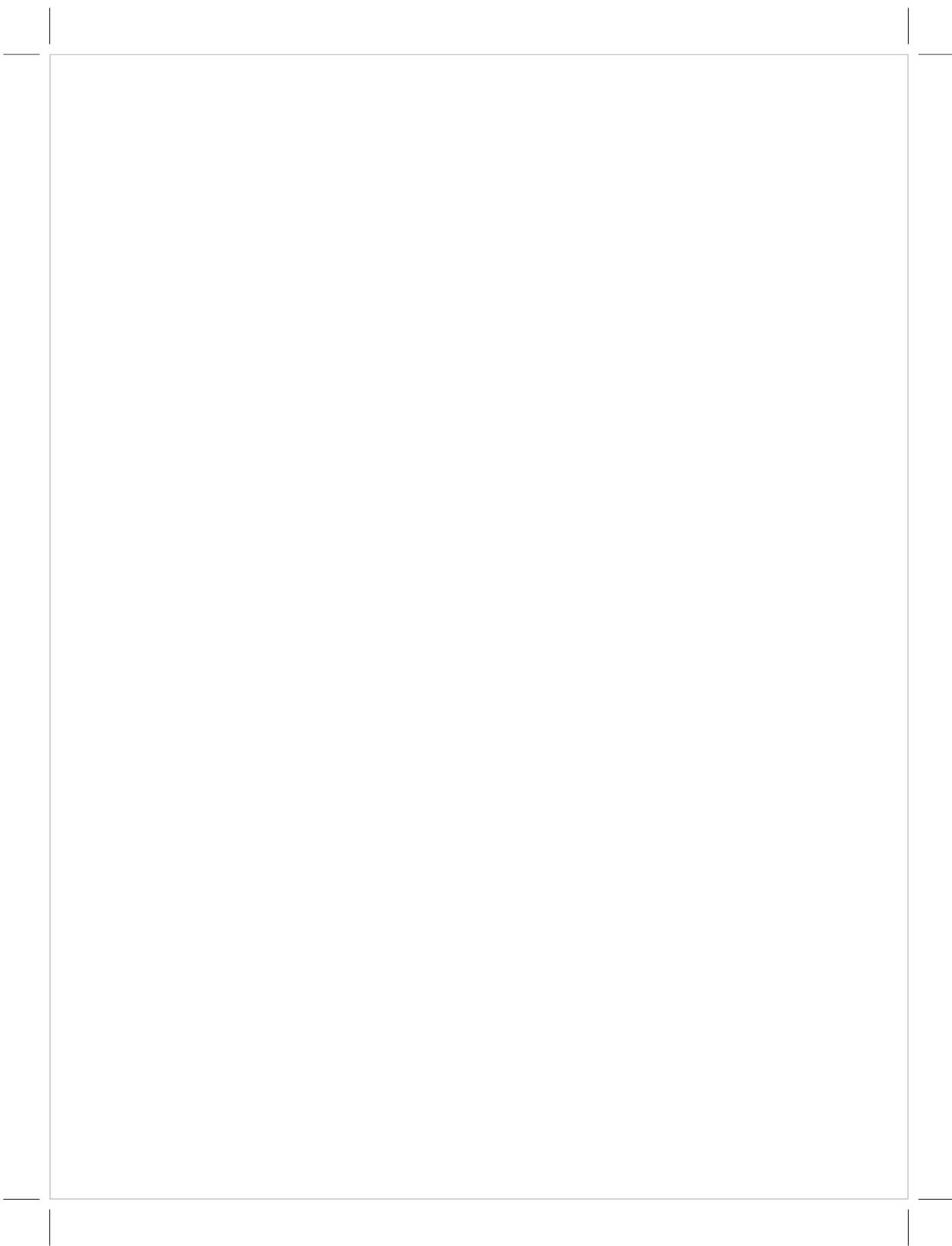
מעט לפני מלחמת העולם הראשונה הוצתו ברייכסמווזיאום באמסטרדם
חמשה תפנימים של ורמר על ידי זקן מאינדונזיה, שטען להגנתו בבית
המשפט בהאג כי החדרים הוכיחו לו את מורתפי העינויים שבהם נחקר לפני
כמה עשורים שנים, בין השאר על ידי קירוב נרות דולקים אל עיניו.

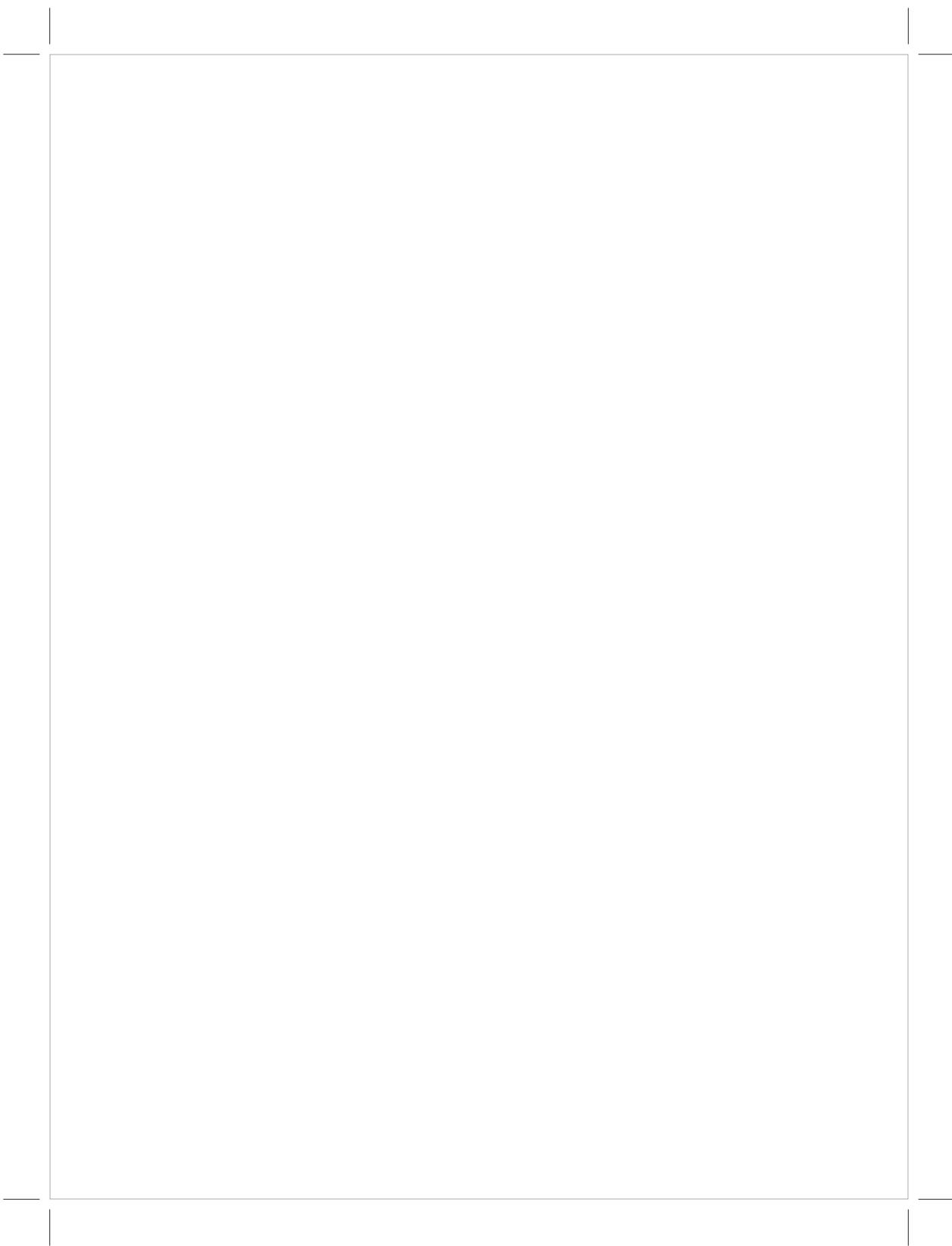
היהודי שהתמודט אל מול "השגרירים" בగדריה הלאומית בלונדון ותוך כדי כך, כביכול מבלי ממשים, קרע באופןם קצבים את הציור באלבסון מפינה לפינה, משבהו אליו רוחו במסעדת המוזיאון, התנצל ואמר, בתערובת של יידיש ואנגלית, כי הבחן פתאום במשהו מופר מזנק אליו מתוך הציור.

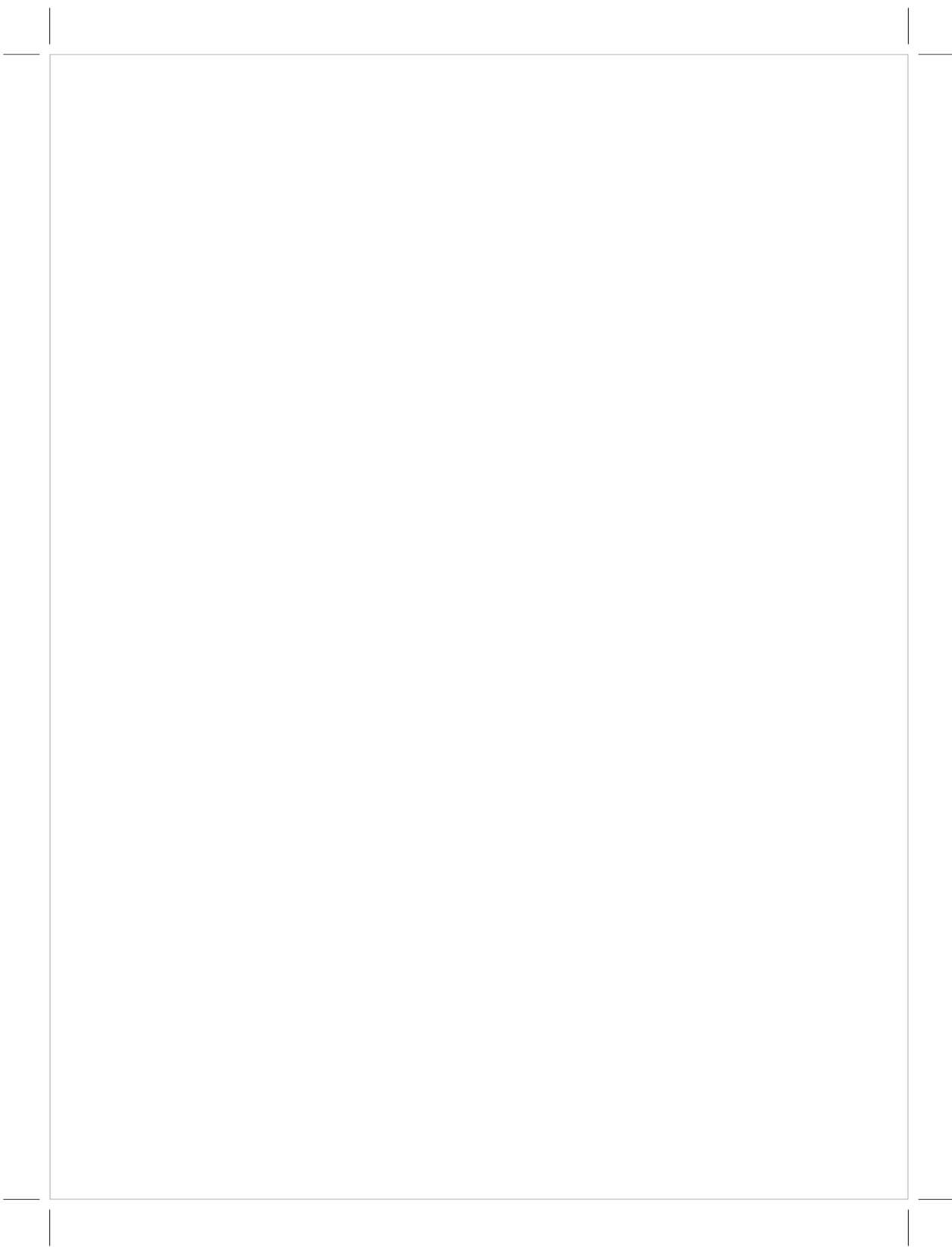
כמה שעות אחרי שהזרכנו מההלווייה, דפק בדלת האיש מבחן הצלום ומסר לנו את המיעטפה הכתומה עם התמונות שהזרכו מהפיגיות. "יצאו רק שלושים וחמש", הוא התנצל, אבל לא הסכים לחתת כסף. כולם חשבו, שהוא נראה בדיקות כמו בזמן שהיה חי.

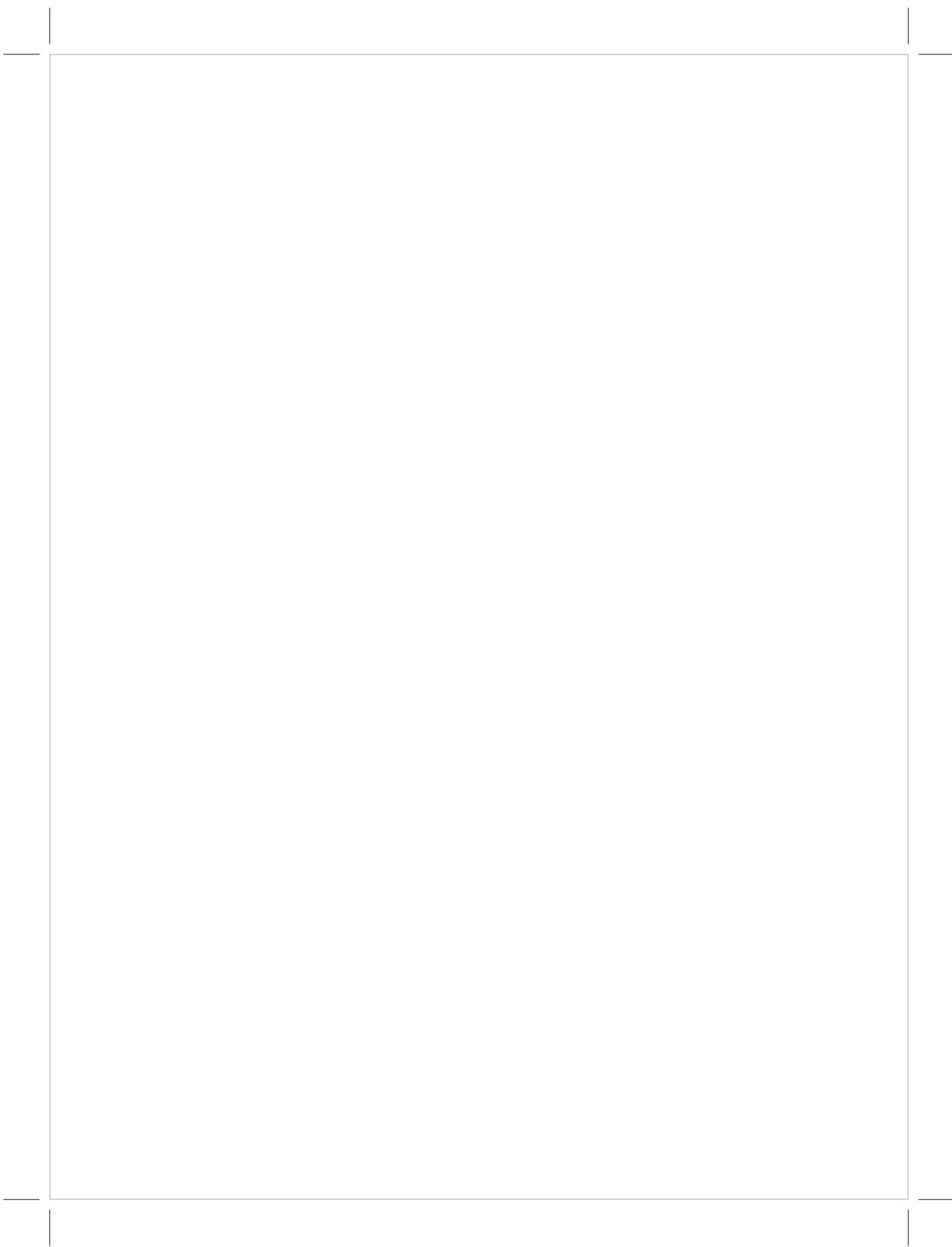
שומרי מזיאון הליבר בפאריז, באקדחים שלופים, נדהמו לגלוות בוקר אחד את הציור "ישו מרפא את העיוור" ועליו קשושים בעיפרון עבה, יחד עם עוד כמה ציורים מאות פוסן, מושלכים בלי סדר על רצפת החדר, ובמקומות כמה לוחות עץ דק פשוטים ועליהם קשושים בעיפרון עבה, צבעים נזולים, הדבקות של נייר עיתון ומילימ בשפה לא ברורה. לאחר חקירה של משטרת צרפת התברר כי האוצר הישראלי טעה במטרו, והגיע למזיאון הלא נכון ולהדר הלא נכון, מדווח היום בהבלטה ה"לה פיגרו" במדור הספרות.

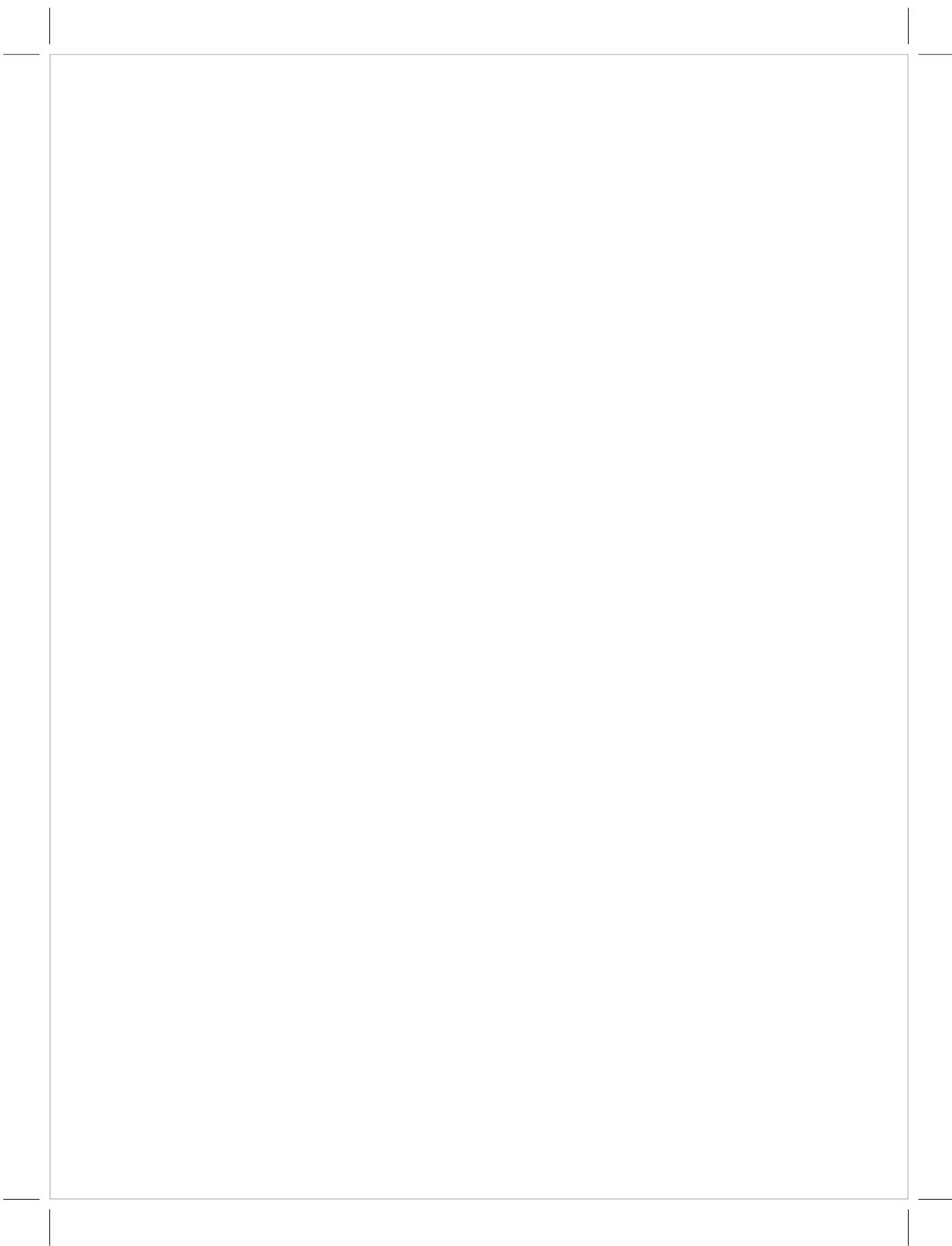
העיוור שהצוב מנהרה והצליח כמעט לשסף את ה"מונת ליזה" לאורכה בסכין
יפני הסביר אחר כך לתירירים היפנים, בשפטם, כי הצליח להתגנב אליה מן
הווית שמנעה אין היא יכולה להביט.

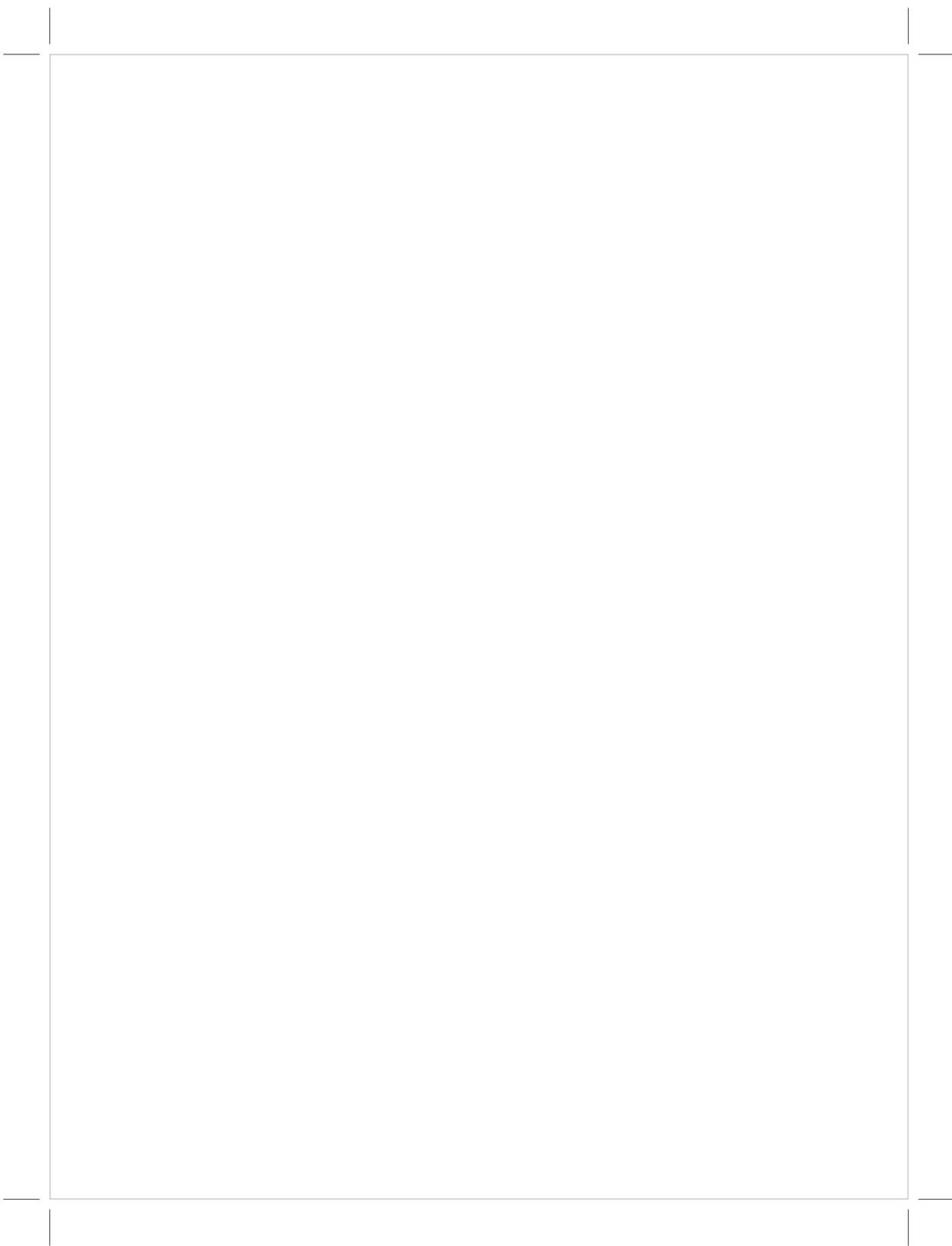
הורחה סנטה איזבל, רודן גינאה המשוונית, צאה לאגוסי ספרד מモזא יהודי, שנודע בכינוי "הארקיטקט", חתום לפניו כמה שנים על צו ולפיו תוקם, לאורך קו האורך 10, גדר ישרה מצפון לדרום, מהגבול עם קמרון ועד הגבול עם גבון. המהנדסים השוויצרים, בטרם נעלמו, העירו את תשומת לבו לעובדה כי תוואי הגדר המתוכנן חוצה את נהרות המדינה באربע נקודות ולכון כמעט בלתי אפשרי לביצוע. אבל הגבול המערבי של גינאה המשוונית הוא, היום, קו ישר כسرיגל, והמדינה יכולה זכתה לצורת הריבוע הנכספת. אין דבר קל יותר היום מחישוב של שטחה של גינאה המשוונית, על פי מדידה של אורך אחד מגבולותיה – וזהו,حسب סנטה איזבל, הרעיון העיקרי. לאחר כמה שנים, כשבקיש "הארקיטקט" לרוחץ בחופים הנפלאים של באטה, נרמזו לו, על ידי היועץ השווייצרי, כי הדבר בלתי אפשרי מפני שאין למדינה עוד גישה אל האוקיינוס האטלנטי. המפות נפרשו, ורק אז הסתבר כי כוונתו של "הארקיטקט" הייתה לריבוע שצלעו המערבית תהיה צלע החוף, וצלעו המזרחית הגדר של קו האורך 10, דבר שהיה, כמובן, מסויים, ככל이 אפשרי מבחינה גיאומטרית – מה שלא מנע, עם זאת, מרודן גינאה המשוונית, הורחה סנטה איזבל ומפליליתו בת שמוניהם הנפשות לרוחץ, כמתוכנן, בחופייה הנפלאים של באטה, ולשוב, עוד באותו היום, אל המולדת.

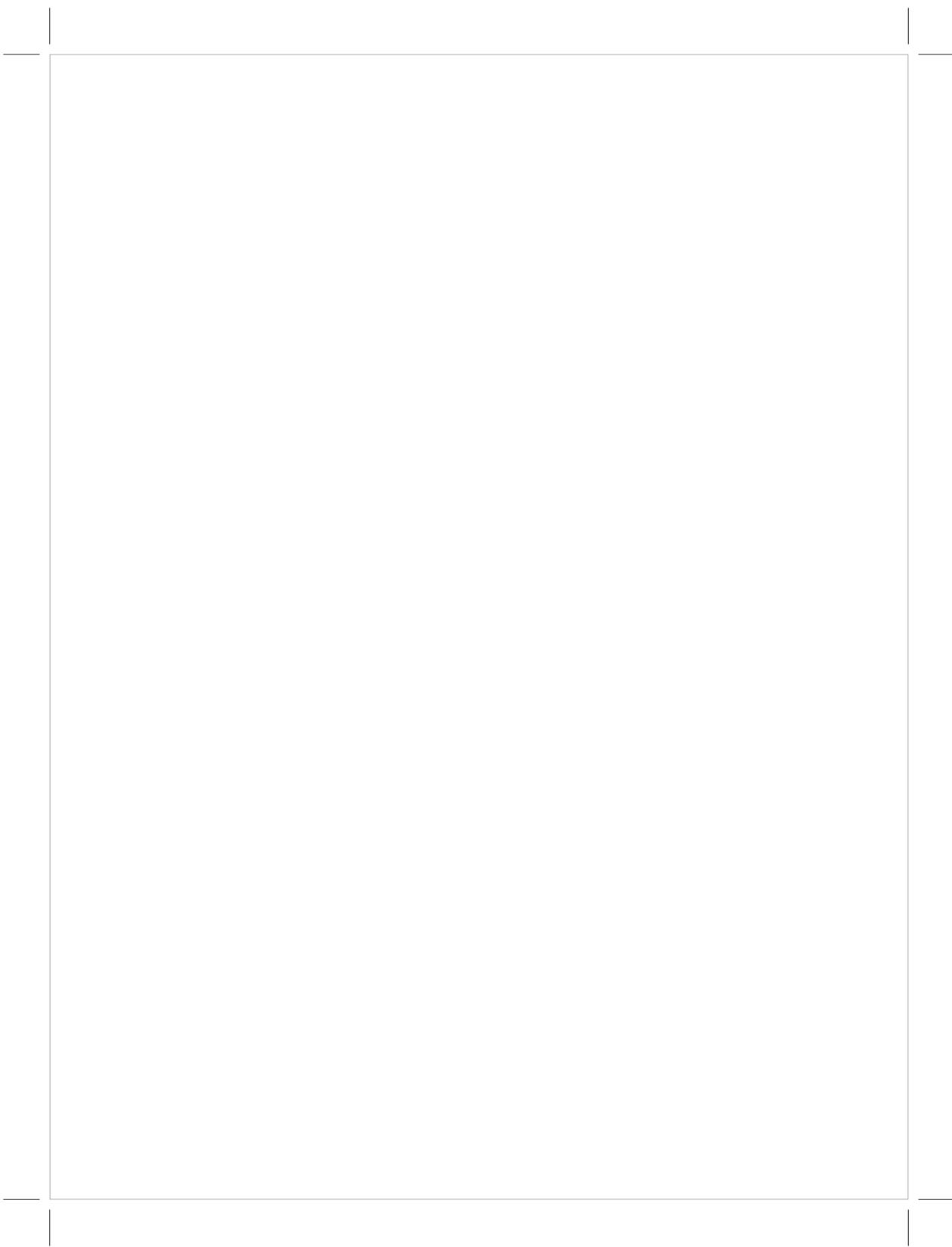
מווז, אך אותו כהם על המפה שפונה שנים כה רבות אוסטרליה לא היה אלא טעות נפוצה וחוזרת בהדרסת מפות העולם: למעשה, היה האי העתק הפוך של סין, שהודפס על פני האוקיינוס בגלל קיפול לא זהיר של המפה על ידי המדרפיס היהודי, בשעה שהצבע היה עוד טרי על הגילוון. כנסנשלהמה בנית החומה הסינית הצפונית השנייה על גבול מונגוליה בשנת 2004, והארכיטקט, ראש הוצאות היישרائيلי עליה, מלואה במאבטחו האישית, אל ראהה, כדי להשקייף בפעם האחרונה על הנוף המונגולי שלעולם לא ייראה עוד על ידי תושבי סין, לروع מזולם, גילה להפתעתו כי במקום מרחבי החול הצעיים של מדבר גובי נשקפים אליו מישורי שלג לכל רוחב המbat, וכי החומה, שהתחילה לשקוע אט-אט במימי האוקיינוס היהודי, פונה לכיוון דרום ולא לכיוון צפון, כפי שתוכנן.

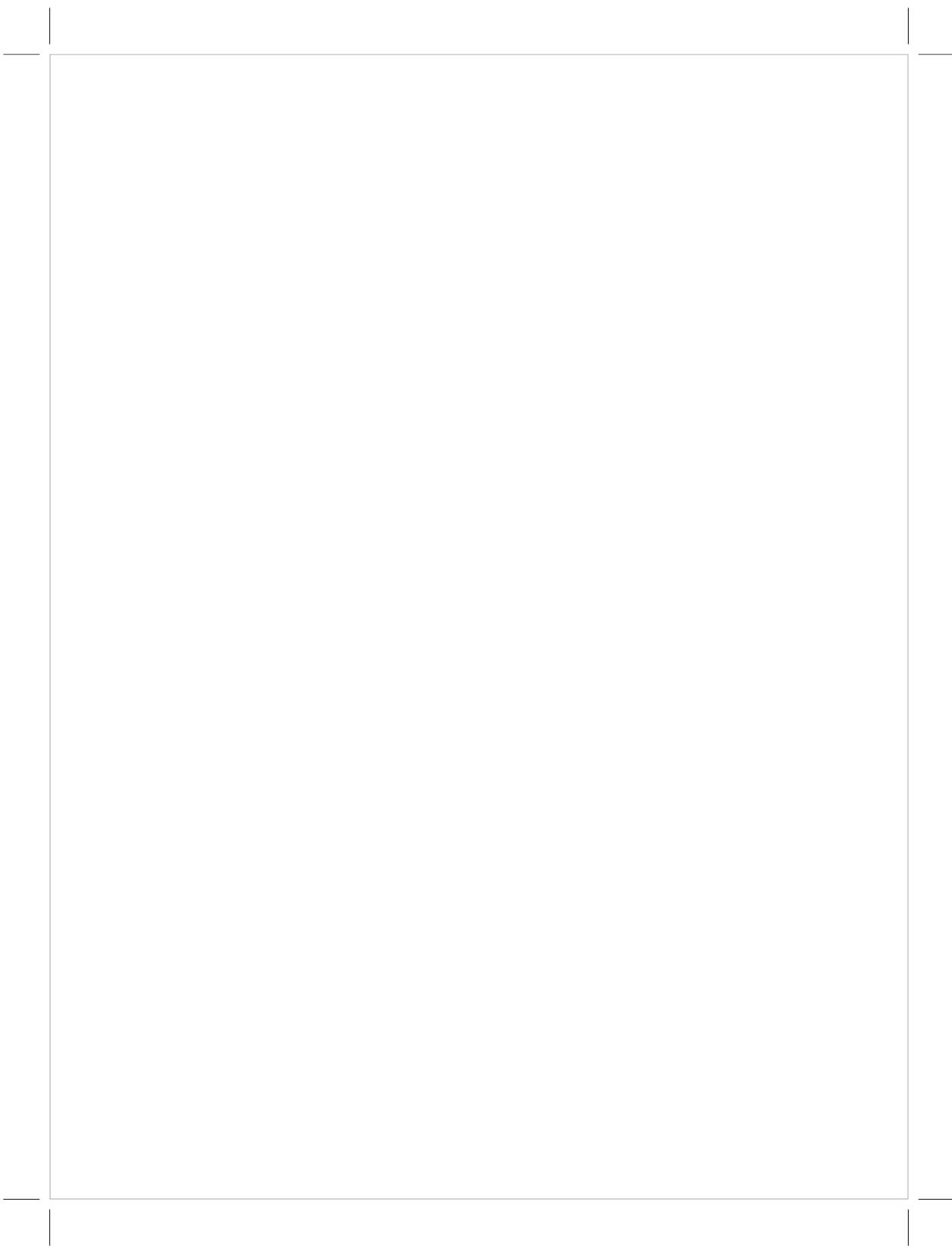
בשל ההוּרִיקָן נאלצה הגברת ג'נט רוזנברג, יהודייה ילידת ג'ורג'טאון, קנטקי, להתעכוב יומם אחד באפריל של שנת 1943 בג'ורג'טאון, בירת גיאנה, בדרךה לגורג'טאון, גמבה, שם הייתה צריכה להיערך ארוחת ראש השנה המסורתיות אצל שגריר שווז' בסנגאל ובגמבה. למropa המזל, בג'ורג'טאון, כלומר בג'ורג'טאון, גיאנה, פגשה במקרה את מי שהיה בעלה, צ'די ג'ען, מי שהיה לימים, אגב, גם ראש-ממשלה גיאנה, ויוחלף, לאחר מותו, על ידי אשטו, שתשנה את שמה לג'נט ג'ען, ושתהפוך, לאחר כמה שנים, אף לנשיאות המדינה, אשר על פי הנתונים הרשמיים בשנת 2001 מחולקת אתנית ל-49% הודים, 32% שחורים, 12% בני-יתערובת, 6% אינדיאנים, ו-1% לבנים וסינים. לארוחת הערב בג'ורג'טאון, גמבה, או שמא הייתה זו ארוחת הצהרים, גברת רוזנברג לא הגיעה מעולם, לモתר לצ'יין. הנתונים הרשמיים אינם מוסרים כל מידע על מספר היהודים בגיאנה.

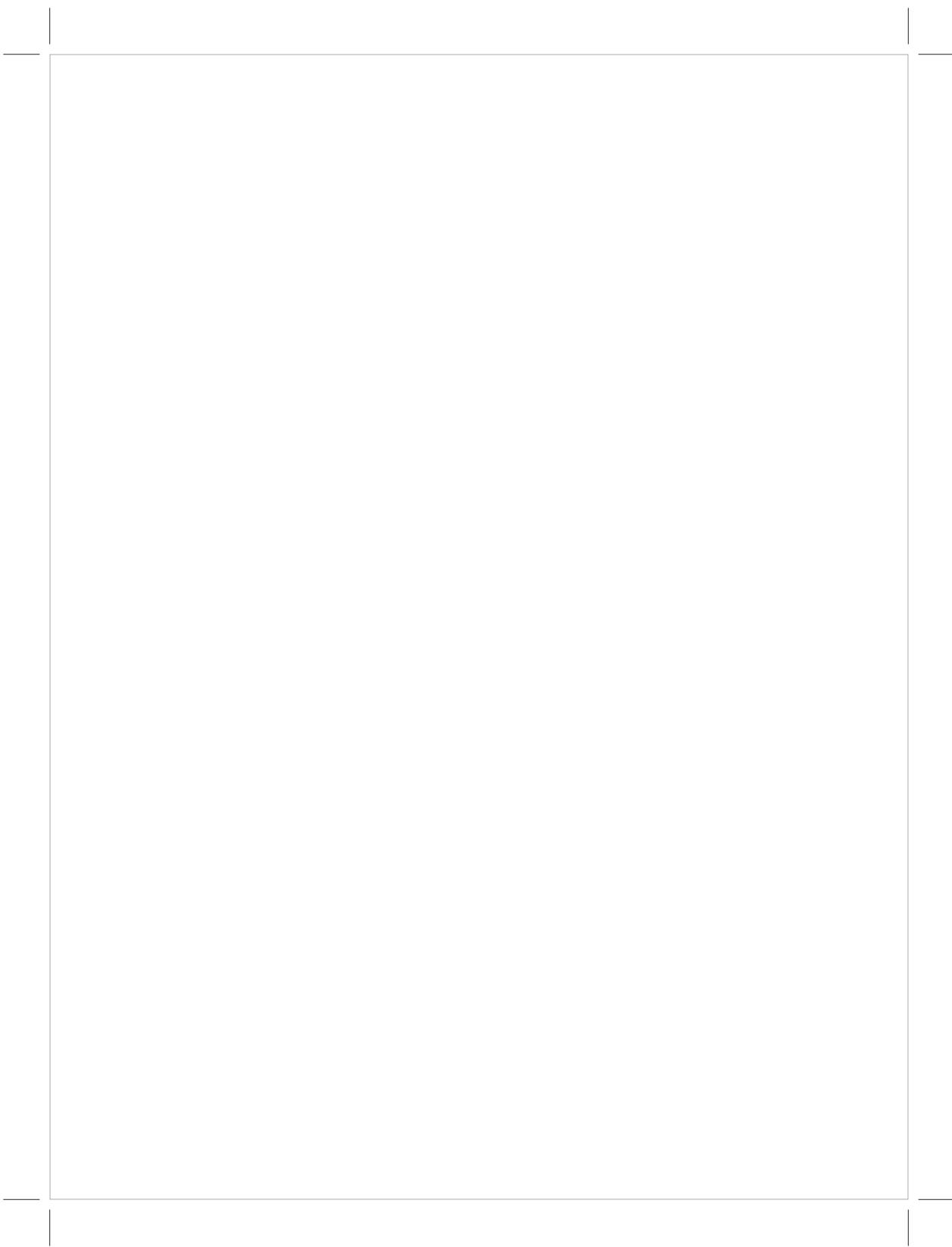
שינוי שמה של גיאנה ההולנדית ל"סוריינאם" נעשה אחרי שמשלחת צירי ארגון הגג האפריקאי למסחר (AROOT), ארגון המאגד את ארבע המדינות גיאנה, גינאה-ביסאו, גיאנה המשוונית וג'יבוטי, שיצאה ליריד השנתי באמסטרדם הגיעה, ב�ל טעות ועיירה של הנוט הירושלמי, לג'ורג'טאון שבגיאנה. בשל הדמיון הצלילי סקרו חברי המשלחת, איש-איש לעצמו, כי לא יצאו כלל את ארצותיהם, ופרשו לישון, כל אחד בבתו, מותך כוונה להיפגש מחר ולזאת בדרך. לאחרת בוקר, כשהבחינו, כל אחד בנפרד, כי על דלתות בתיהם מוצבים שלטים בהולנדית, הגיעו למסקנה כי, על מנת למנוע הבלבול דומה בעתיד, יוצע למשלה המקומית להסביר את שם המדינה לסוריינאם. ההצעה התקבלה, אם כי בכך לא נפתרה הבעיה לחלווטין: ביום מעברת האחד של סוריינאם שכנת, עדיין, גיאנה הזרפתית ומעברת השני גיאנה. מומחים קנדים ליחסים בין-לאומיים, ממקום שבתם בבוּן, מחווים דעה, לכן, כי בתיקון שהושג לא הוושם קץ למסכת הייסורים והזועות של מדינות צפון אמריקה הדרומית.

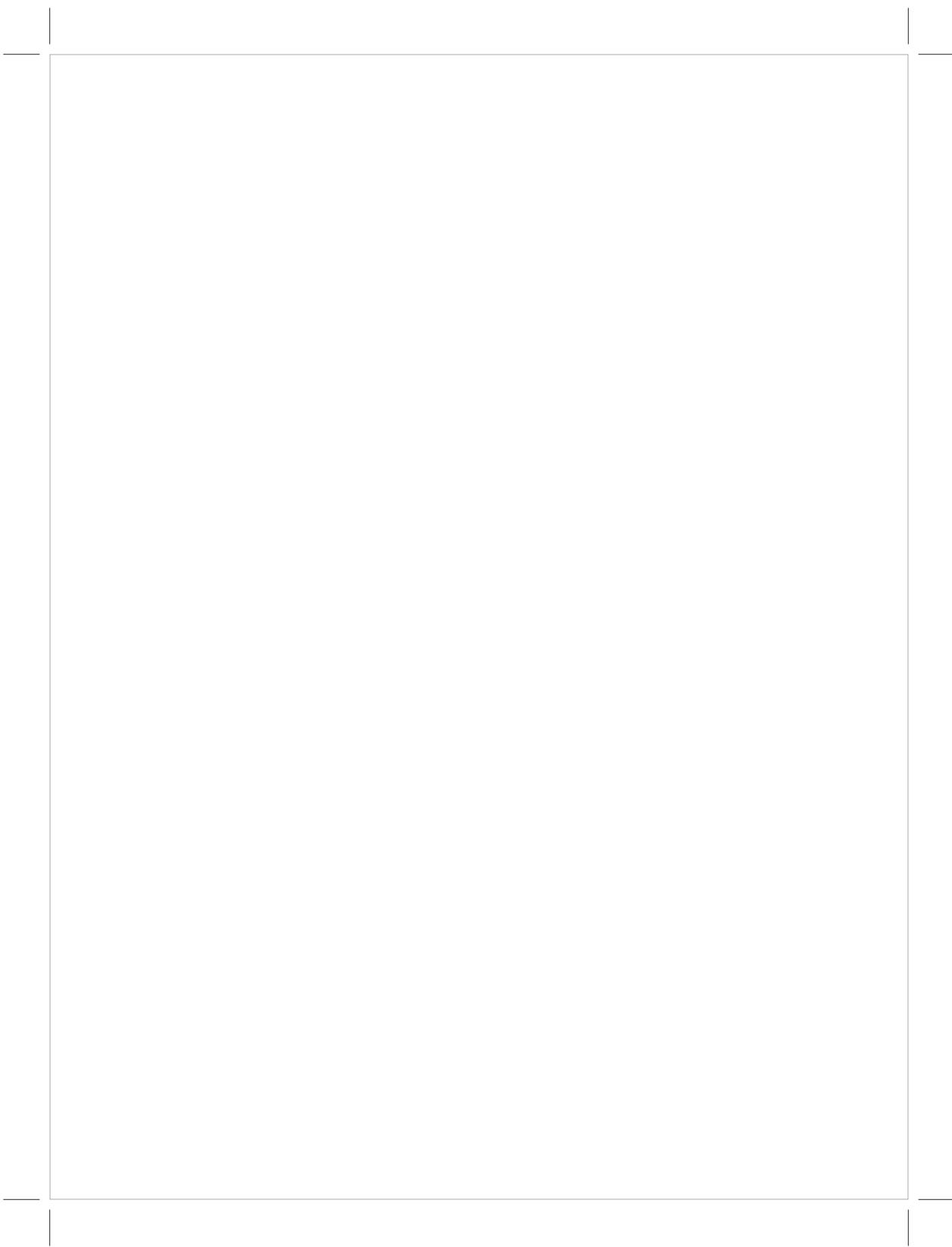
צייר אחד בשם עוזי קצוב נכנס לאחד ממדריכי ההלבשה של אולם הקונצרטים, חנק את הצ'ילן, לבש את בגדיו, והציגף לשלוות חברי הרביעייה שעמדו לפתוח בנגינת הרביעייה החמישית של שוסטקוביץ'. שני הכנרים ונגן הווולה, כל אחד בנפרד, שייערו כי ההחלפה תואמה עם השנאים האחרים, ולא אמרו מילה, מה גם שניגנתו של הצייר הייתה, כפי שהתבטא מבקר המוזיקה הקלאסית ההולנדי של ה"דקאר קוורייר", צבעונית, מדעית, מרגשת – ונאנסה למיציאות ולמציאות של הפרטיטורה באופן בוגדי (viertroodisch) למדי. אלא שכמה תיבות לפני תום היירה גילו פועלם הבמה את הצ'ילן כפות ובועט בתוך נרתיק הצ'ילו שלו, והזעיקו את המשטרה. במשפט הצלטרפו לתחייה הכללית מעתים שמנונים וששת מנויי הסדרה היוקרטית "צלילים קאמריים" שטענו בתצהיר-בשבועה, כל אחד בנפרד ולא שתיאמו את הדבר ביניהם מראש, כי כשללו האורות והצלצול המסמן את החפסקה נשמע, גילו כי חליפותיהם השחורות מרוכבות אף ריסיסי צבע לבן אשר, טענו כולם בנוסח אחיד, לא היה אפשר להסיר גם אחרי כמה גירודים וככבות.

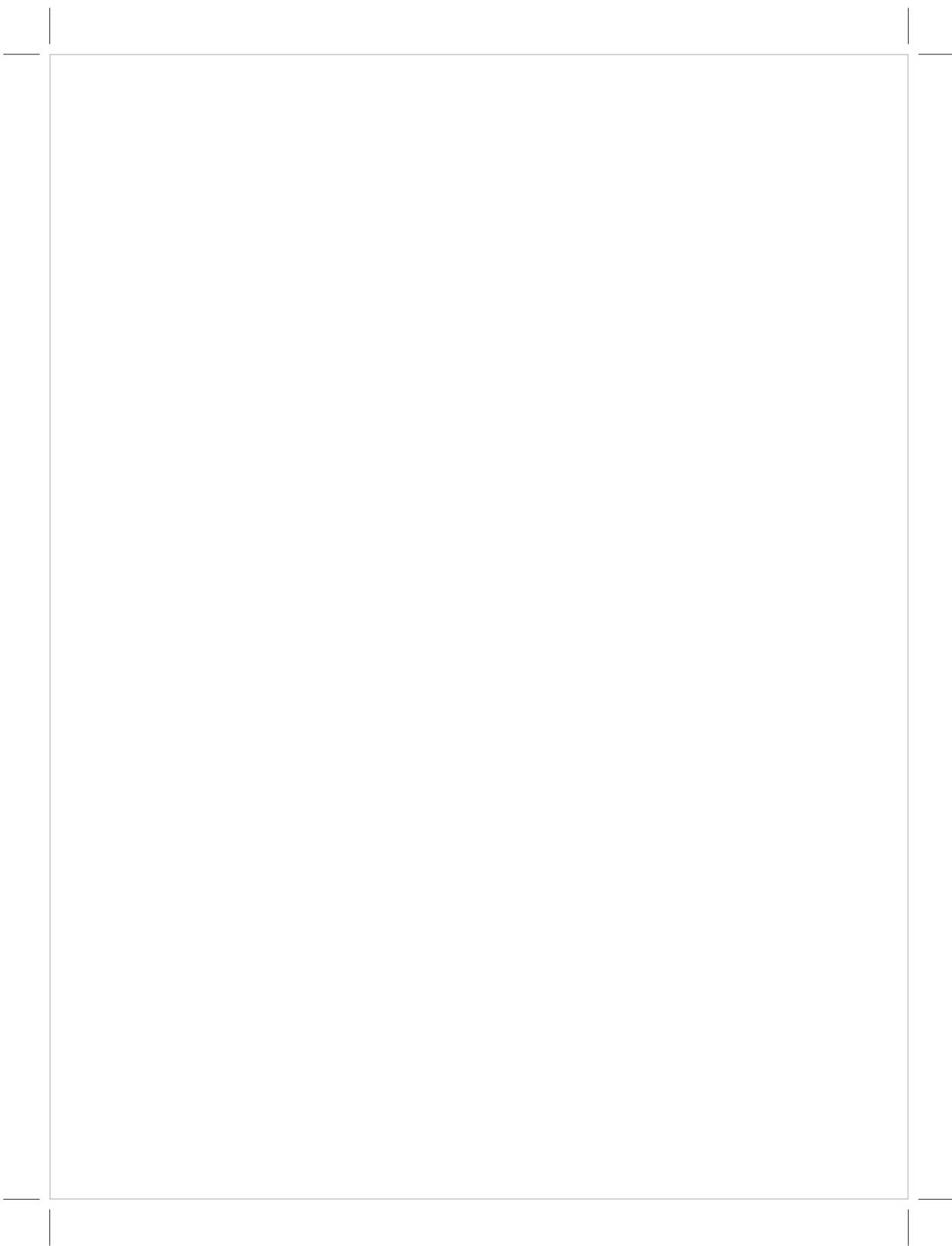
המשורר שרכש חנות שלמה של תוכים יירוקים, אדומים וכחולים, ושיחרר את כולם מערבה, בבת אחת, מעל הירקון בתל אביב אחרי ששינן להם משך כמה ימים את שמו, הסביר שבדרך זו קיווה להשיג את הפרסום והכבוד שלא יכול היה להשיג בדרכים אחרות. אבל אחד התוכים נלכד לבסוף, והתברר כי הכל היה לשוא.

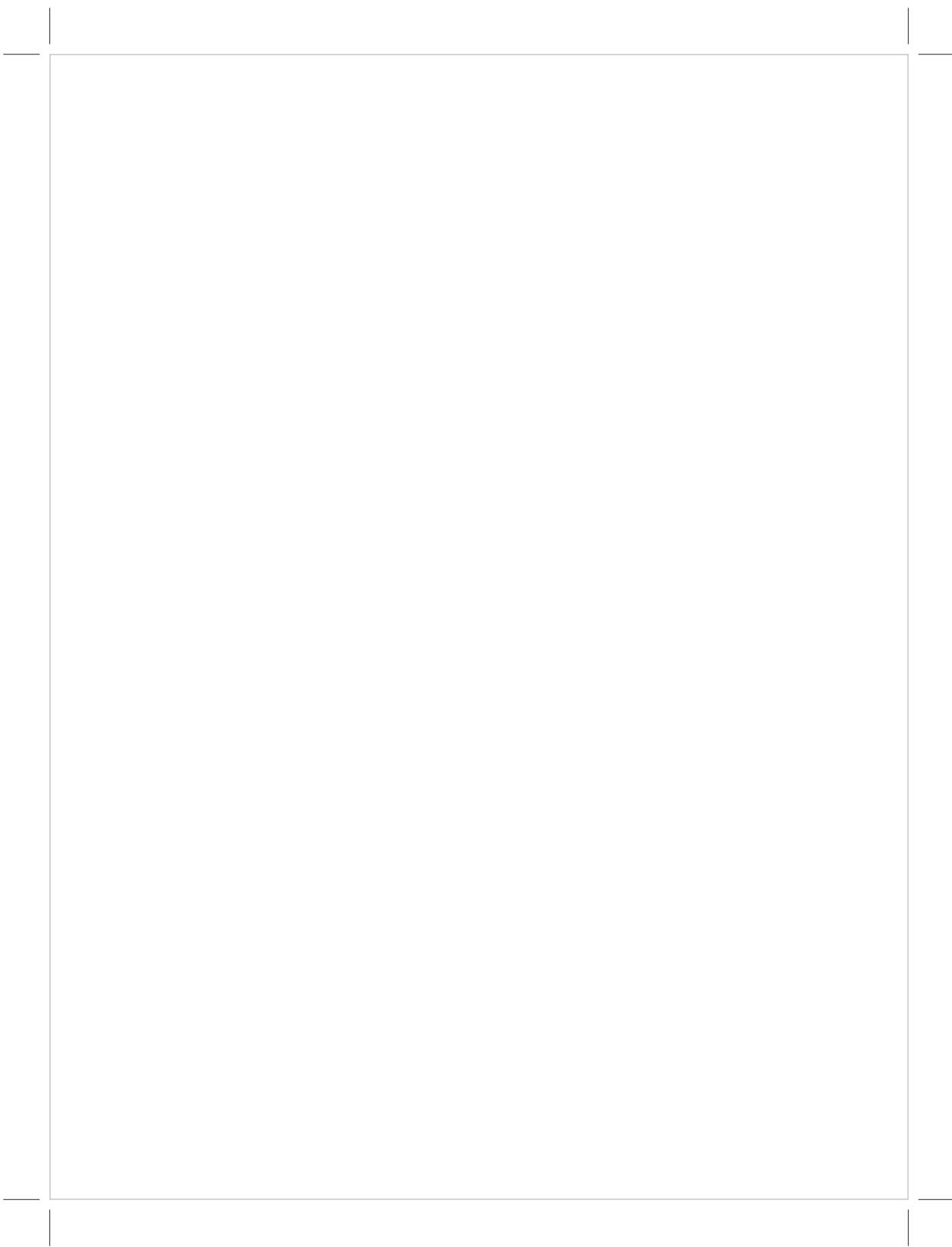
biholnssbrlik, uiyira aislndit zpnnit, shndut bmdrci htirim catrakzih
bzchot ck shhtmptroha ba, bmsck l ymota hshna, hiya minos sloshim
muulot bdiok, ardu, lmrbah bwshah, hmkrha hbav: bnu vbtu htatomim shel
moshel hmozo, bggim lgil 15, hn bgel bidoim mcl adam hn bgel ,
clshonim, chso ci hm mt aimim, kiyim bakhdr hmyim mshmcnha baiislnd
mgau intiimi, wcuor tsha'h wdshim nol'd bnm. moshel hmozo, bwsh vnclm,
la' shrd at hods hhiryon hchmiyi, vla' zcha lrato' blidat ncdo, ashr nkra
ul shmo. ckl shuber hzmn lk' vhtbrr ci htinok, shgd'l vhpk lnur, vha
lchlotin bkl lsbo' mnhot. l'mash, sloshim o'arbeim shna ma'ohr yitor
hiya cbvr bror l'kol, ci moshel nol'd mhdsh, clomr ci ncdo vsbc hn' oto
adam, pshuto cmshmuo, vcpfi shnisah zat haab hamao'shr: "bni hoa abi". ak
tby'i hiya ci htzir ymuna lmoshl ioholnssbrlik, clomr, ci msrkto snshllah
mmn' u'k muto' tzhor lo, vck hia. h"lo'anah miyoro" mdvoh ci mkra' domah
aru nm b'angol'h, am ci, mzayin hcetb, htah tmtptroha bmkra' v'gbo'ah
bhrba.

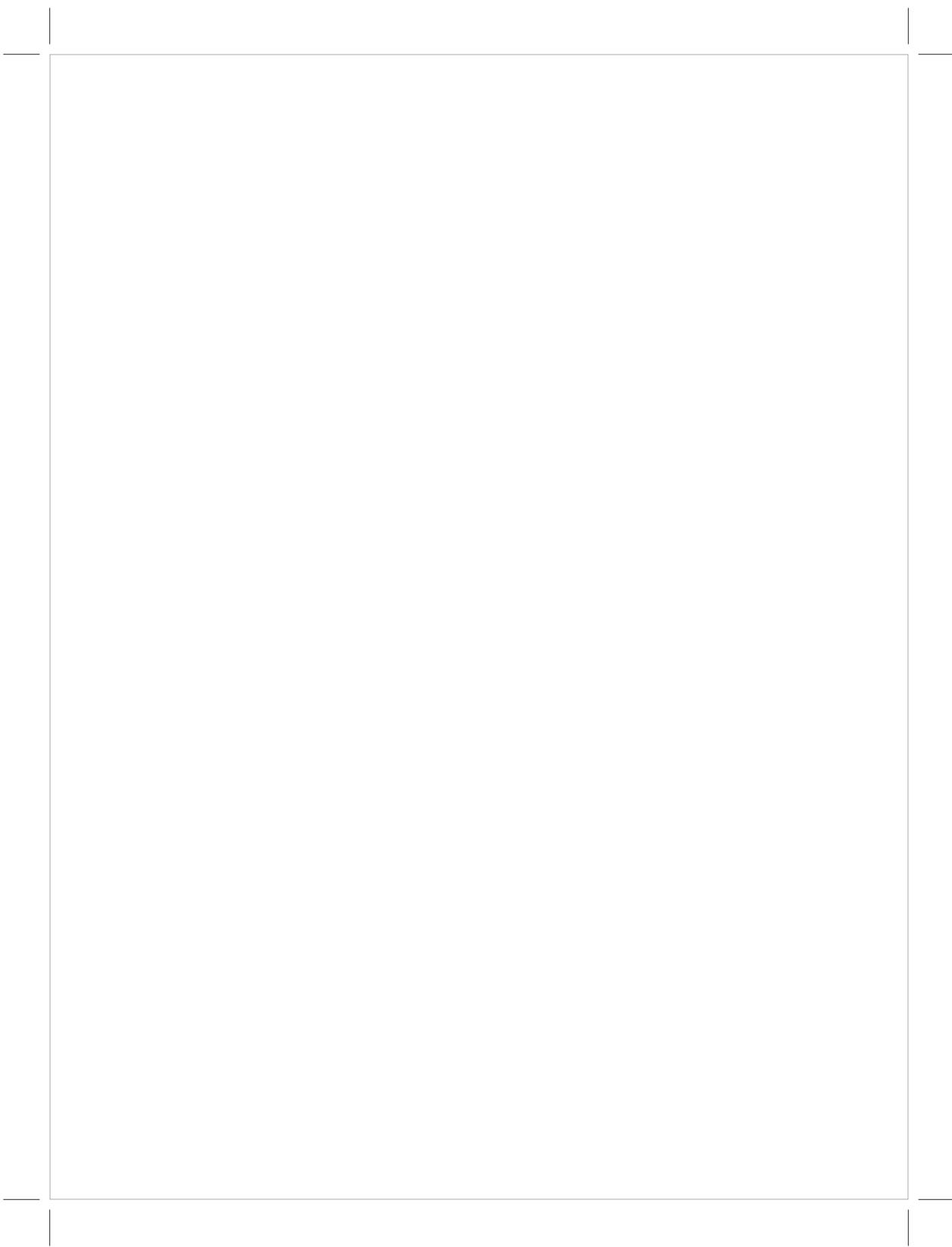
תהיית המתים שהתרחשה באותו יום, בכת אחט בכל העולם, לא נגעה, וכך הסתבר כמה שעות מאוחר יותר, לבני האדם, למה שמכונה המין האנושי, אלא רק לבעלי החיים. עמדתי מול החלון ולגנד עיני התرومמו פנימה השטח, האדמה, השחיירו אל השמיים. אבל היו אלה, כפי שהסתבר אחר כך, כמה מיליארדים של נמלים שחורות, כל מתי הנמלים מאו ותמיד, שהתגללו אל הבקעה שבמרחק כמה קילומטרים מן הבית. במקומות אחרים בעולם דוחה על עדרי דינוזאורים, עדרים של מאות אלפי אנטילופות שטפו במרוצה כאילו לא עברו אלפי שנים של מוות על החיים הללו, שקמו מעפרן ופתחו במרוצה אל יעד לא ברור. השמים כוסו באינספור ציפורים, מראה מבעית, הימים מלאו לוייתנים וחיות שעלה פה הערכות והירות היו בנות עשרה מיליון שנים ואיש לא ידע לכנותם בשם זולת "המפלצות". מינים שנכחדו שבו לשגשג באחת. תוכים מדבריים גנعرو והחלו לדבר בלשונות שלא נשמעו על פניהם האדמה כבר אלפי שנים, צבי מים ענקיים שאגו וירדו בכבדות אל הימים. איים שם, ממוקם לא גדול, נשמעה ירידה, ולהקה של שלושים מיליון ערבים התромמה מעל סיביר, מותירה על הקרקע את המת הראשון של העידן החדש.

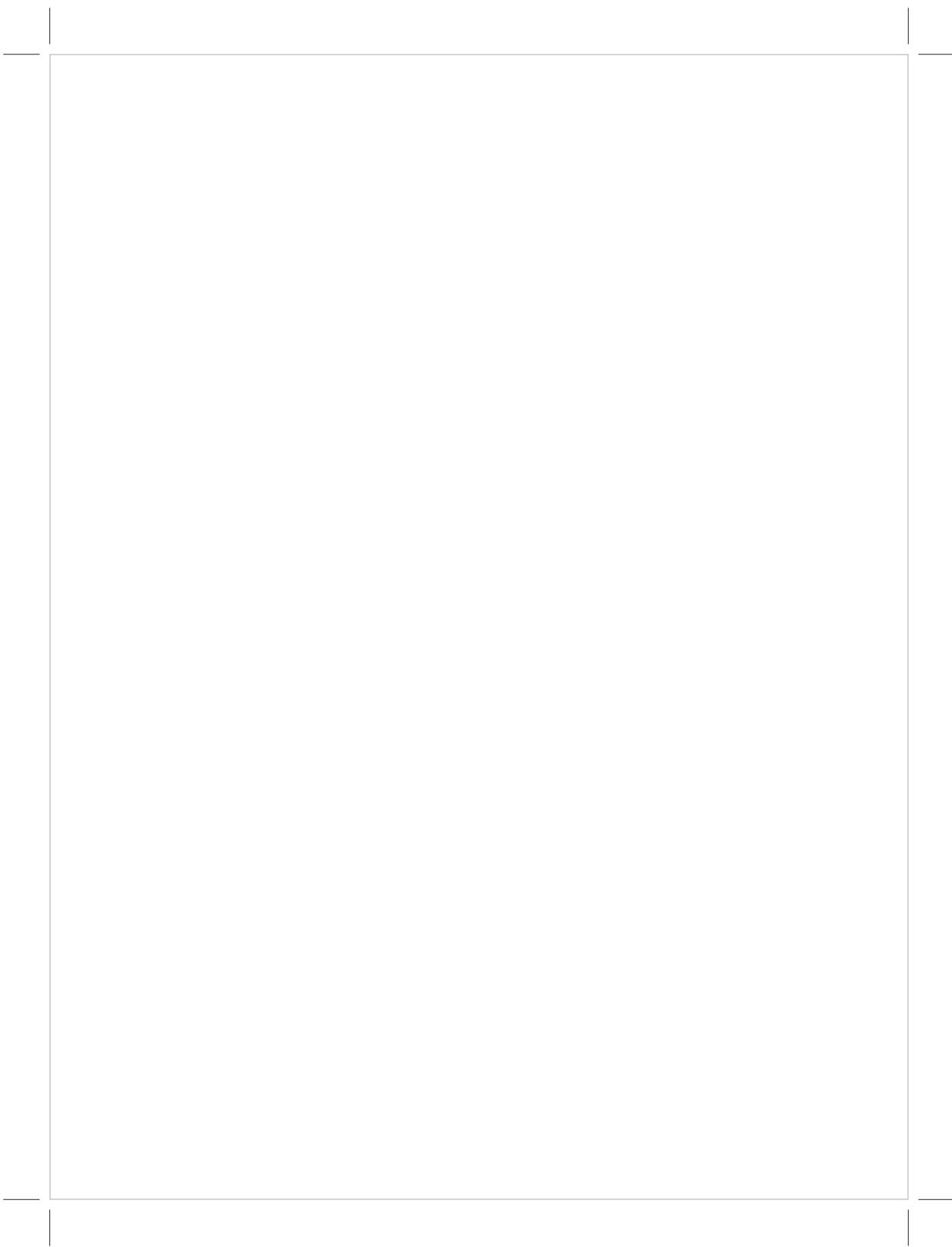
אין פרבר מרוחק יותר, שנוא יותר, מפחיד יותר, מהפרבר ד' שבמערב העיר. פועלי העירייה, המאובטחים על ידי ייחidot מיוחדות וחמושות של הצבא, מגיעים מדי יום ראשון כדי לפנות מקטת מן ההיסטוריה שנתרו מן השבוע שחלף. המלחמה בפרבר ד' מתנהלת כבר שנים בחומרי נפץ, ולאחת הכנסיות, כך נודע, יש שני טנקים ומסוק קרב ישן, שנועדו למשימות מיוחדות. בלילות עולמים מד' רעים וצוחות. לעיתים הצוחות נדמות קרובות, לפעמים מגיעים פליטים מד' אל השער, כלומר אל מעבר הגבול שבין העיר וד', אבל השער נועל כבר מאות שנה ויותר, אין איש יכול לחצות את השער מד' אל העיר. אחרי כמה שנים, כשהיה צר המוקם בתוך החומות, הגיעו כמה בתים, ואחריהם שכונות קטנות, פה ושם, אל המרחב העצום שבין העיר לד'. נבנו כמה צריפים, בקתוות, נחפרה באר מים, הוקם מגדל תצפית. כעבור כמה ימים הגיעו השמועה על היישוב החדש למישחו בפרבר ד', אחד הסוכנים הנוטעים הנעים בדרכים עוקפות בין העיר לפרברים – ומן המערב הא遙, לא אחר להגיה. אין פלא, אפוא, שכעבור עשר שנים בלבד, כשהזרתי לעיר, הופתעת למצוות עצמי, בגל טעות של נהג המונית, שאת הדיאלקט שבפיו לא הבנתי, בתוך אזור של העיר שהיה, בלי ספק, אזור ד' טיפוסי – הרוס במקומות רבים, מסריה, מנופץ – אבל, עם זאת, כשהרמתי את עיני, לא היה ספק גם שאני ניצב ב"חצר הזהב", החצר החזותית של ארמון הנשיאות, שהועבר, כMASTER, אל הפרבר המזרחי, או שמא היה זה ד' שהגיע ושתף אותו כגל.

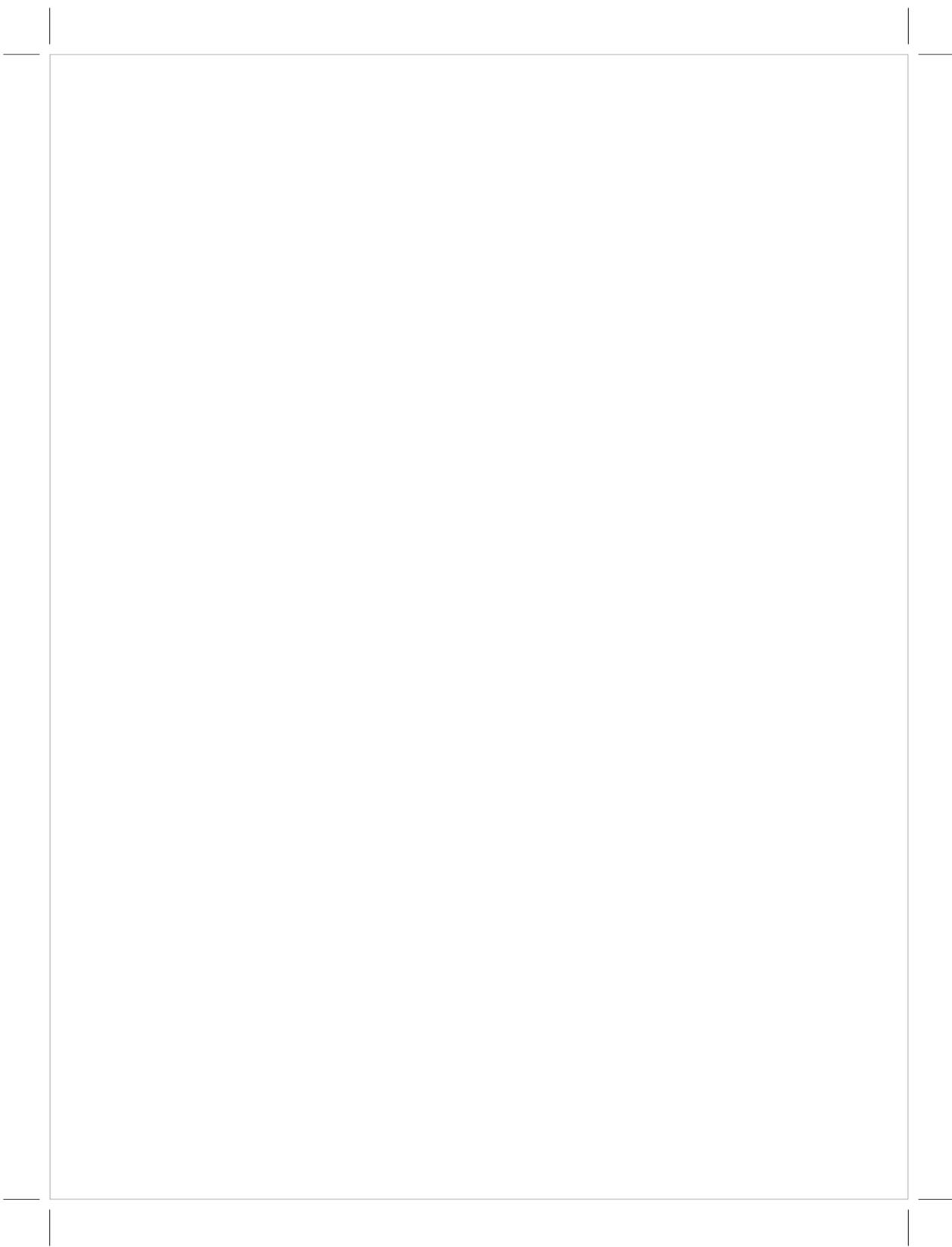
במדור "מן הארכיוון" של ביטאנו של המכון הבוליביאני לדמוקרטיה נחשף היום, כי במשאל-עם, שנערך לפני שנים רבות בברזיליה, הוחלט ברוב גדול להעביר את אוכלוסיות ברזיל אל אנטארקטיקה, ואת אוכלוסיות אנטארקטיקה אל ברזיל. ברזילאים רבים נהגים, עד היום, לנער פתיתו שלג דמיוניים מכובעי הפרווה שלהם כשהם נוכרים במולדת היונה שמעבר לים.

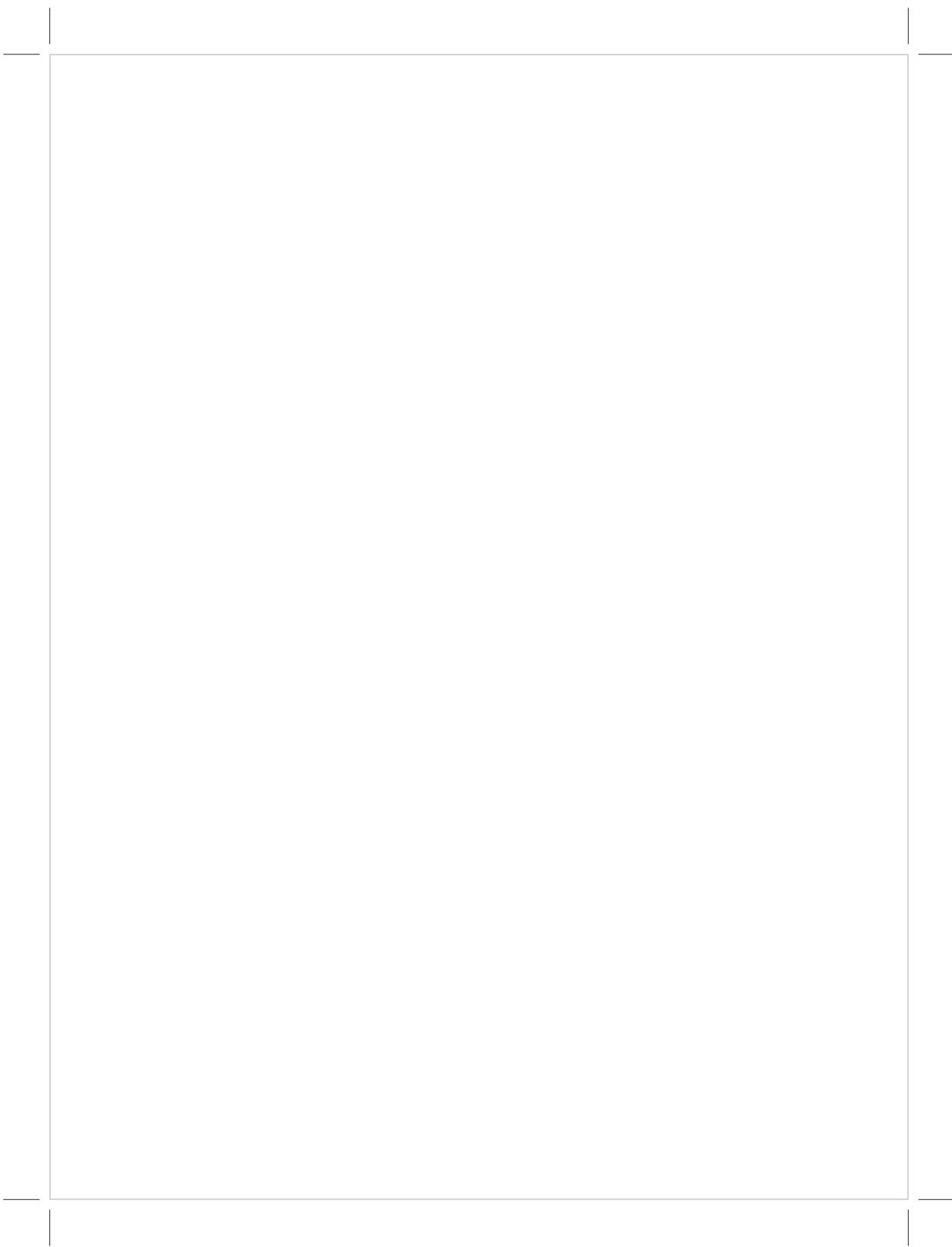
ה”דקאר קורייר” מדווח היום בעמודו הראשון כי ג’יימס יעקבו, מנהה שעשועון הטלויזיה הפופולרי ביותר בסנגל ואיש-סודה של אשת נשיא גינאה המשוונית הגברת סנטה איזבל, מלוהה בסוללה של חמישה עשר עורכידין הודים מן השורה הראשונה, הגיע היום אישית לבית המשפט בניו-ידלhi תביעת דיבח בסך מיליון רופיה. מסתבר כי ”המודיע”, המדור הפופולרי של ה”ניו-ידלhi פוסט”, פרסם לפני מספר חודשים ידיעה קטנה, ובה נרמז כי כוכב הטלויזיה הידוע כג’יימס יעקבו, מנהה התוכנית האפריקנית הפופולרית ”לך לנגביה” ואיש-סודה של אשת נשיא גינאה המשוונית, אינו אלא ניסים בchmodzki, אשר, לדבריו ה”ניו-ידלhi פוסט”, שות בעבר הלא-רחוק באחת מן היחידות המוחדרות של צבא ההגנה לישראל, טענה אשר הוכחה על ידי עורך הדין של יעקבו, דהינו chmodzki, עד האחרון שבhem ובמשנה תוקף.

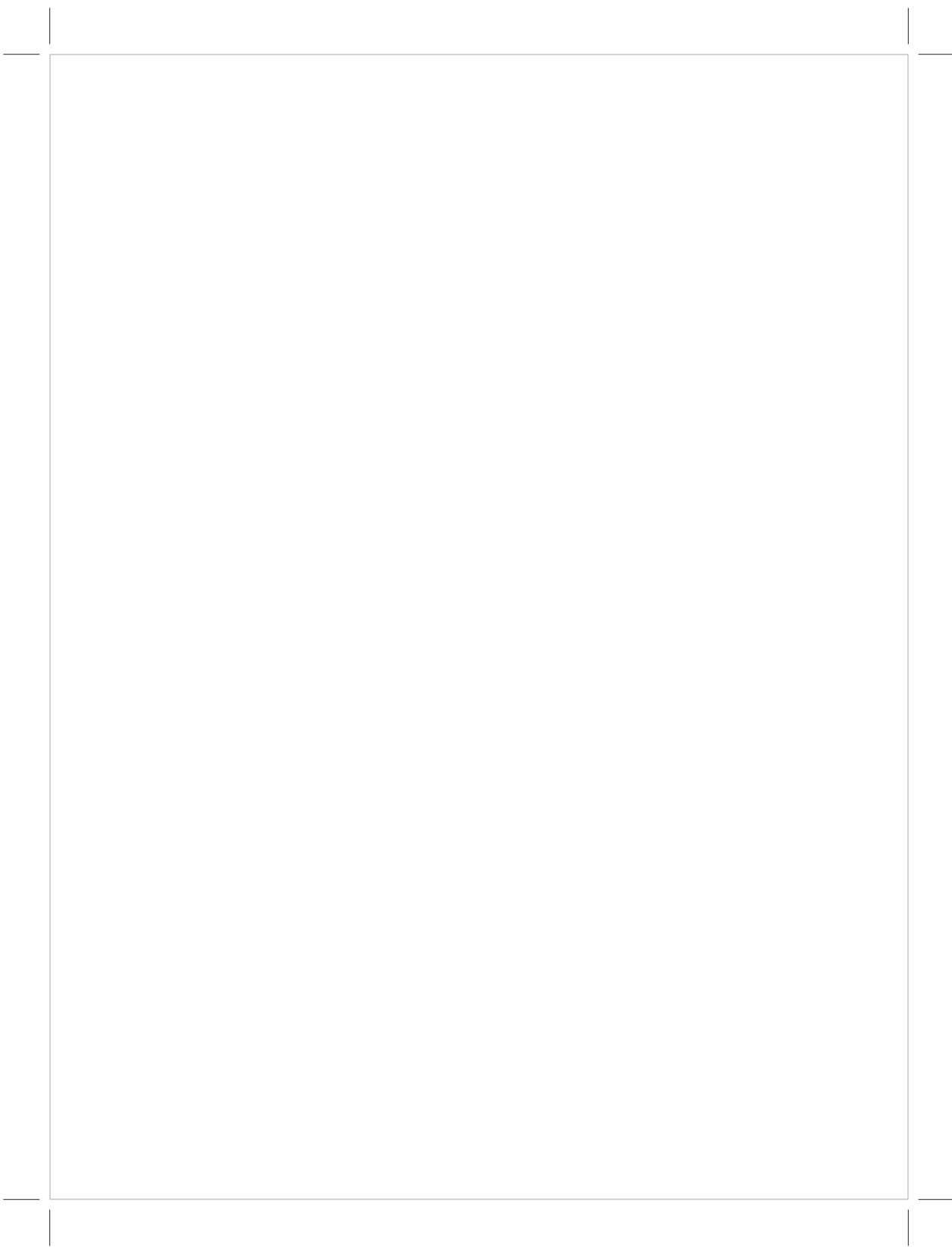
הפרשן הפליטי של ה"פנמה צייטונג", ממוקם שבתו בבעז, חושף היום כי בלה אלפונסין, רודנית ונצואלה ממוצא יהודי, פרסמה לאחרונה צו נשיאותי ובו החלטה להקיף את גבול המדינה – העקלקל והנתון בסכנת פלישה מתמדת, בדבריה – בגדר גבול גבוהה. אזרחי בוגטה, בירת קולומביה, נדהמו يوم אחד לגלות גדר חשמלית מוקמת בסמוך לפרכרי העיר. גם תושבים רבים במדינות השכנות, ברזיל וגיינאה, למרחוק של כמה מאות קילומטרים, היו שותפים לתדהמתם, שכן גדר דומה הוקמה גם בארצות אלה. מסתבר כי צוות המהנדסים והמומחים הישראלים, בגלל ידיעה בלתי מספקת של הדיאלקט הספרדי הנהוג בוונצואלה טעה, והקים את הגדר, במקום לאורך קווי הגבול של המדינה – לאורך המרובה שיזרים קווי האורך והרוחב של מפת כדור הארץ, הסמכים-לmedi לגבולות של ונצואלה, מה שהיה הרבה יותר נוח לביצוע, כפי שנאלצו להודות גם בכירזיל, בקולומביה ובגיינאה. הפרשן הפליטי של ה"פנמה צייטונג" מוסיף כי מהנדסי הצוות הישראלי, שטרם נתבשו על הטיעות, עמלים עתה על תכנון הפינה הצפון-מזרחית של הגבול, אשר, כך עולה מעיון במפה, אמורה לkommen בתוך מימי האוקיינוס האטלנטי.

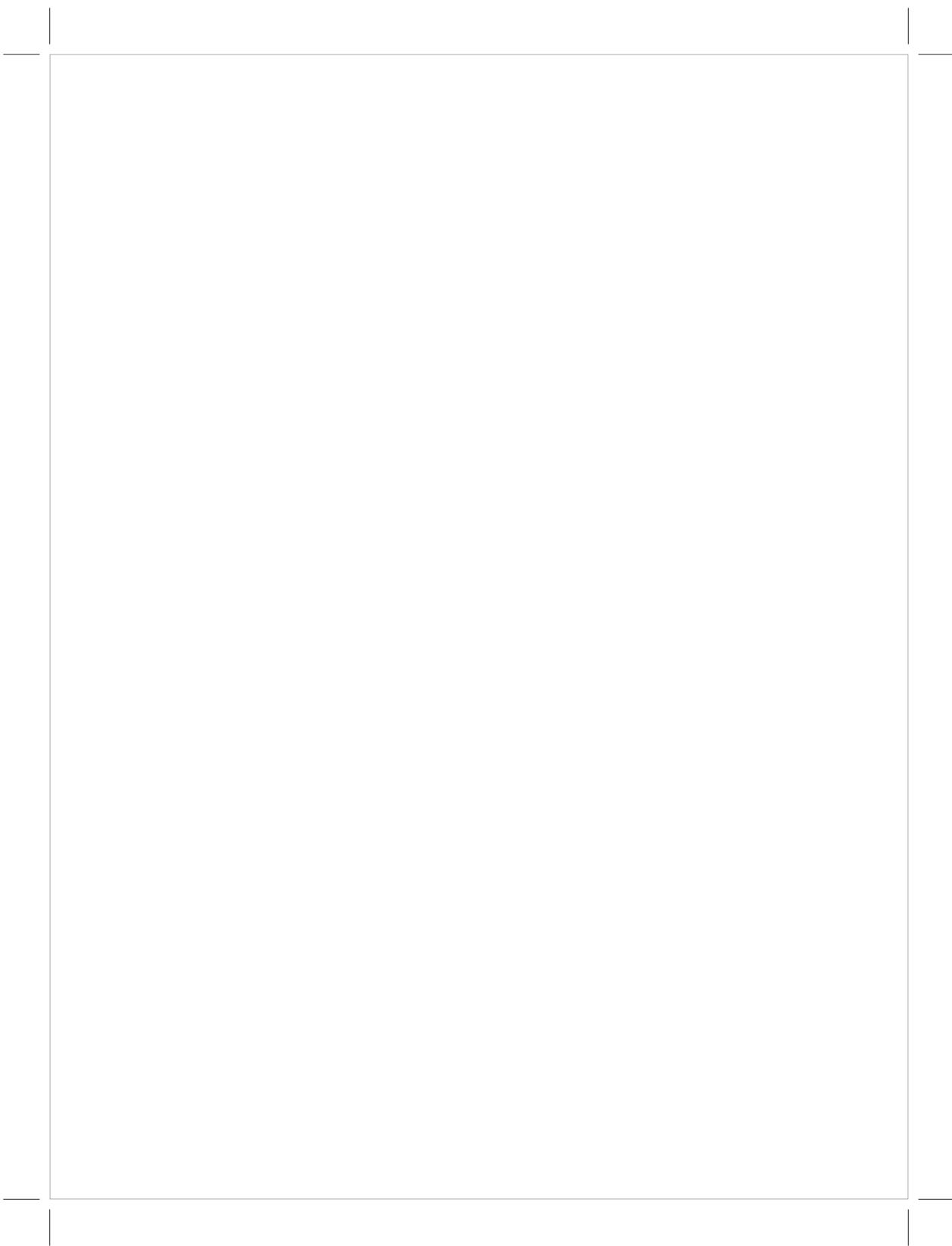
"*ידיעות אירלנד החופשית*" חושף ב��ה לשבת, כי כוֹרִי התעללה היישראליים בין גלוּגָו לאדינבורו הופתעו לגלוּת, עם סיום הפרוייקט והגעה החגיגית לאדינבורו, שנחגגה בנוכחות שגריר ישראל בבריטניה והרב הראשי הסקוטי, כי התעללה שחפרו במאץ הנדרי ניכר הגיעה הישר לאנטוורפן. כשןפרשו המפוֹת, אמנים באיחור מסויים, התברר כי הטיס הסודני, שהטיס את הזוג מישראל, הקדים ונחת ברוטדם במקום בגלוזו בגלל השבת שעמדה להיכנס, מה שהסביר, בדייבד, את קשיי ההבנה של כוֹרִי התעללה, שסבירו לתומם כי ההולנדית ששמעו הייתה אנגלית במבטא סקוטי כבך. אגב כך נתגלה, כי התעללה תוכננה ונחפירה בהטייה של תשעים מעלות בכיוון השעון, וכי אנטוורפן, כמו רוטדם, אינה שכנת כלל לחוף-ים. מכל מקום, הוסיף ראש צוות המומחים הישראלי וצ'ין בנואה, היום נסועים ההולנדים באוטוסטרדה מהירה אל האזוריים הפטוריים ממכס שבדרום, בכביש שהוא מן הישרים ביותר באירופה, גם שהוא חד סטרי, ונוטה להיחסם בהצפות, שאין בלתי-שכיחות בצפון בריטניה, כמו בארצות השפלה.

ה"ארמניאן גלובס", העיתון הכלכלי המוביל באրמניה, מנתח היום את הסיבה העיקרית לשגשוג הכלכלי מעוררי-הקנאה של אזרבייג'ן, השכנה ממזרח, אשר כלכלתה ניצלה, כוכור, בנס, בגלל עלייה דרמטית בייצור מיז-קוקוס ומווצריו ממנה לדרום אמריקה. מן הניתוח עולה, כי בגלל החשש ממתקפה מצפון מצד הצבא הישראלי, גידרה צ'אד את גבולות הצפוני, הישר כסדרל כמעט לכל אורכו. מכיוון שבתקציב הביטחון לאוthonה שנה לא נותרה פרוטה, ניטעו לכל אורך הגבול עצי קוקוס שניתנו במתנה לנשיא צ'אד, הנריל יעקובו, מעמידתו, ראש עיריית סלודור שבברזיל. עצי הקוקוס ניטעו במרוחחים של שלושה מטר וhalf מזוה. צבאי-הכיבוש, בצל העצים הברזילאים, סבר בטעות כי הרחיק לנסוע לכיוון דרום-מערב והגיע עד ברזיל. לפיכך, סב הצבא על עקבותיו לכיוון צפון-מזרחה, לא לפני שעקר את גבולות הצפוני של ברזיל, ככלומר של צ'אד, כשל מלחתה סמלי. היום, משגשגת לחופי הים הכספי באזרבייג'ן תעשיית מיז-קוקוס, שהמקומיים – הנטונים למזולם תחת הכיבוש הישראלי הידידי – מכנים, משומם מה, "חלב ברזילאי", מוסיפה ומעיר ביבשות הפרשן הבכיר של ה"ארמניאן גלובס", ממוקם שבתו בפונ.

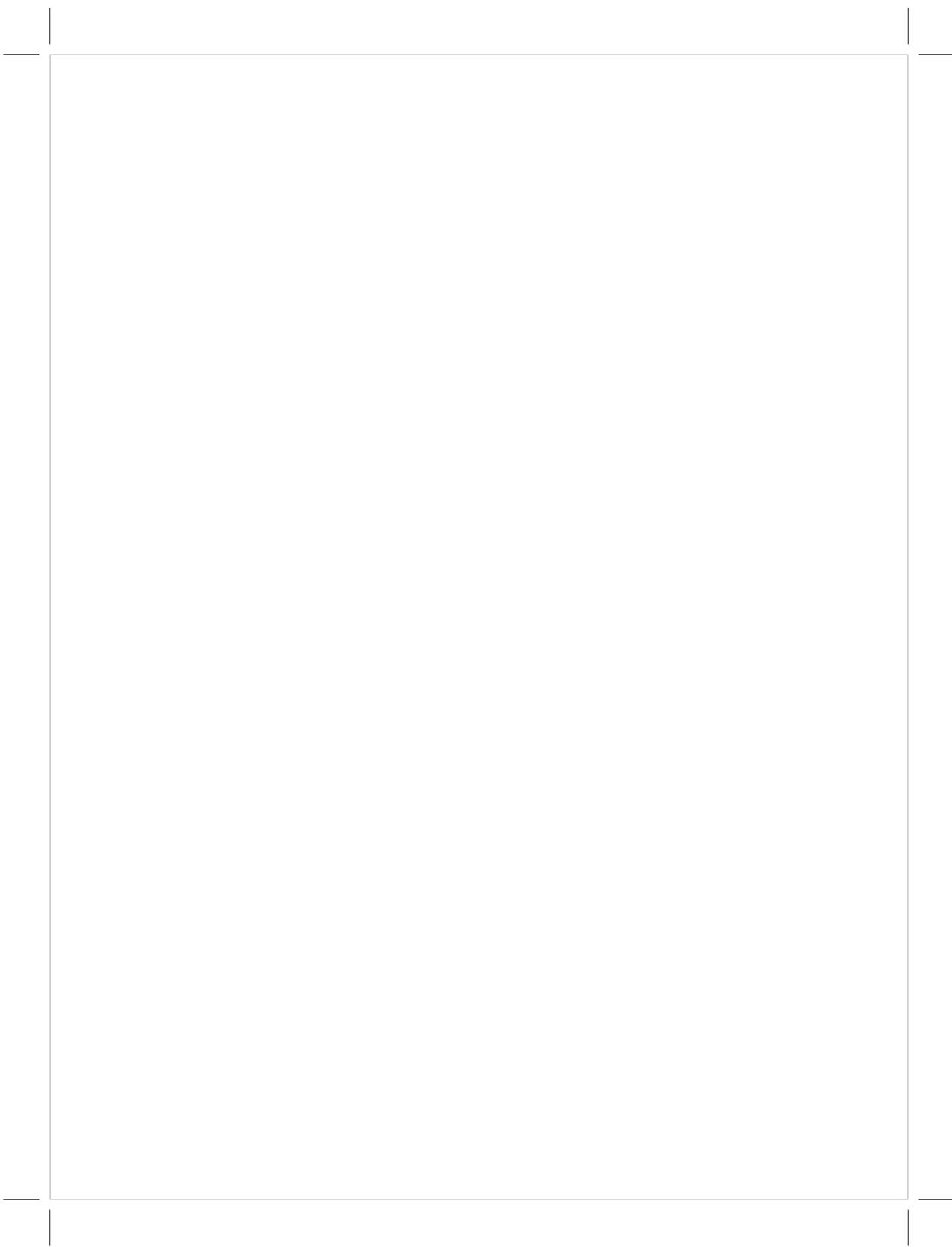
לאור המספר הגבוה של המתאבדים בקפיצה מעל ל"גשר הזהב" של סן פרנסיסקו מדי שנה, הותקנו על הגשר, למרחק של שלושה מטרים זו מזו, תיבות יrokeות, אשר כל אחת שלהי מטפס מישחו על מעקה הגשר היו מתחילה להשמע את השם מטון הפרטיטה ברה מינור של יohan סבסטיאן באך. תוכן חדש בלבד פסקו התאבדויות בקפיצה מ"גשר הזהב" לחלווטין. תחת זאת, מדוחה ה"דקאר קורייר", אפשר לצפות היום בעשרות אנשים הניצבים, מהורהרים ודוממים, על הגשר, מביטים אליו בפעם הראשונה במים שמתוחת לרוגלים או באחריהם הניצבים כמוותם בסמו. לאחר שנתאים בהן לא נרשמה ולוי התאבדות אחת מעל הגשר, והקופסה הירוקה הותקנה על עור עשרות גשרים בעולם, הבחינו עוברי אורח בגבר שחור בכן חמישים, אשר טיפס על מעקה הגשר, ומכל שייתעכט לרגע להאזין למוזיקה, לדבריו עדי הראייה, זינק עם מזודתו אל מותו. משנמשתה הגוף על ידי משמר החופים התברר כי המתאבד היה אורה סנגאל, מדוחה היום ה"דקאר קורייר" בעמודו הראשון. רק כמה ימים לאחר מכן, שכינור גוארנרי נמצא צף בימי האוקיינוס השקט על ידי משחתת טילים סינית, שחדרה בטעות למים הטריטוריאליים של ארצות הברית, התברר כי המתאבד היה לא אחר מאשר פנהס יעקובו, חניך היהודי יליד זיגנשוויל השוכנת לאבול גינהה-ביביסאו, אשר היטיב יותר מכל לנגן את המוזיקה של באך לכינור סולו ואף הקליט במיוחד, לפניו מספר שנים, את הפרטיטה ברה מינור של באך לבקשתו האישית של מושל קליפורניה, תמורת סכום אגדי של חמיש מאות אלף דולר.

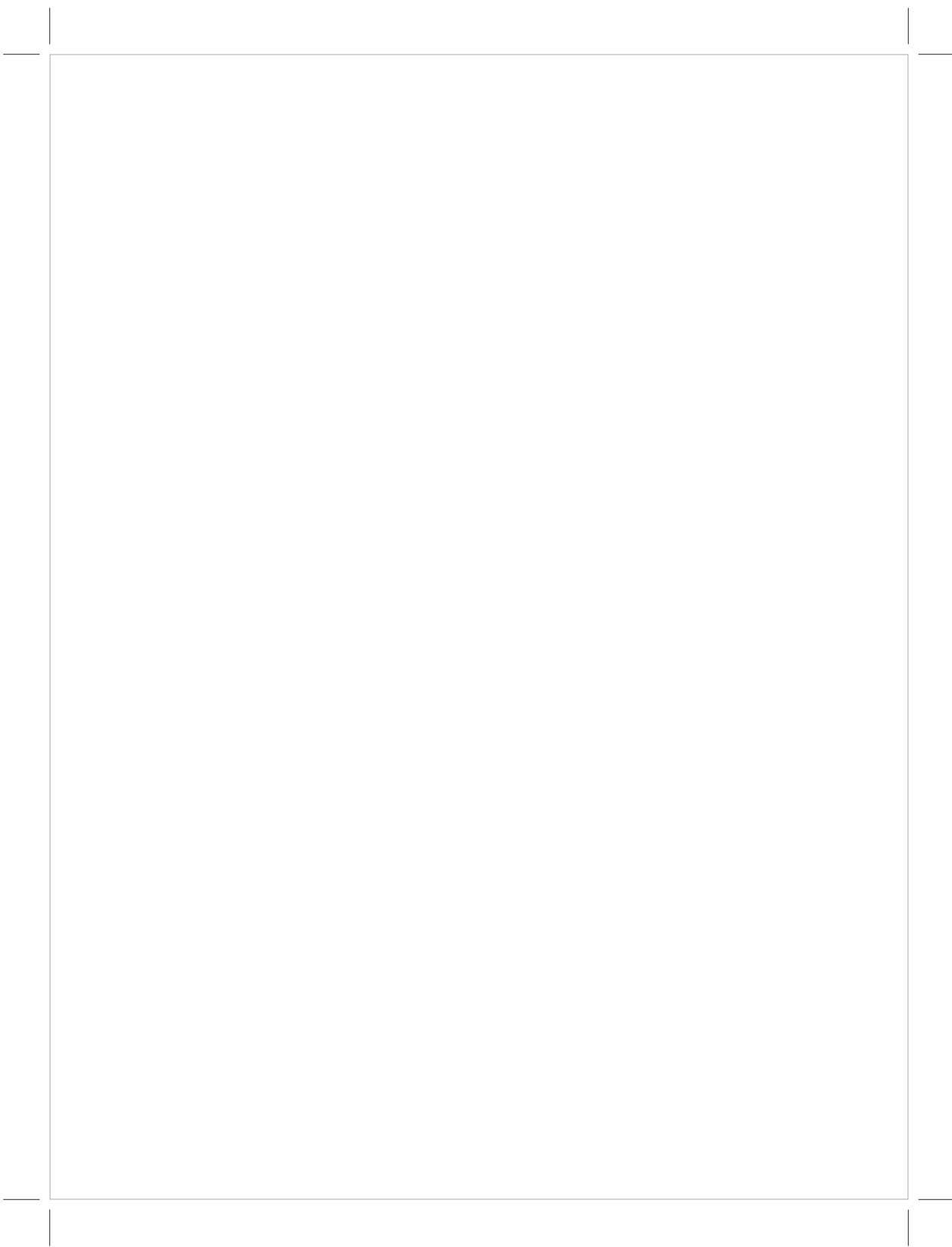
"מְשַׁאַב אֶחָד בַּלְבֵד יִשְׁלַׂגְנֹאוֹרִי, וְהוּא מַבִּיא לַתְּוּשְׁבָה הַכְּנֵסָה הַגְּבוּהָה בְּהַרְבָּה מִזּוֹ שֶׁל תְּוּשְׁבֵי שָׂאָר מִדְּינּוֹת הַאיִם שֶׁל הַאֲקִינִּינּוֹס הַשְּׁקָט. מַדּוּבָר בְּפּוֹסֶפֶטִים, שָׁנוֹצְרוּ מִלְשָׁלַׂשָׁת שַׁהְטִילּוֹ צִיפּוֹרִים שַׁעֲבָרוּ בְּמִשְׁךְ אֶלְפִּי שָׁנִים מַעַל נָאוֹרִי. עִם זֹאת, כָּרִיתַת הַפּוֹסֶפֶטִים הַרְסָה כִּי-80% מִשְׂטָחָה הָאִי וְכָיוֹם הוּא נָאַלְץ לִיְּבָא אֶת כָּל מַוְצֵּרִי הַצְּרִיכָה שֶׁלֽוֹ, הַחֵל בְּמִי שְׁתִּיהְיָה וּמוֹזֵן וְכֹלָה בְּמַוְצֵּרִים מַוגְמָרִים. בְּשָׁנִים הַאֲחֻרְנּוֹת הַוּלְכִים מִרְבְּצֵי הַפּוֹסֶפֶטִים וְכָלִים, וְכֹדי לַהֲתִמּוֹדָד עִם הַמְשָׁבֵר הַצְּפֹוי הַקִּימָה הַמִּמְשָׁלָה קְרָנוֹת נָאָמָנוֹת, שְׁכָסְפִּיהָן מוֹשְׁקָעִים בָּאָרֶץ חֹווֹן, וְאֲשֶׁר אִמּוֹרוֹת לְסַפְקָה גַּם בַּעֲתֵיד הַכְּנֵסָה לַתְּוּשְׁבָה נָאוֹרִי. כְּשַׁלּוֹן אֲחֻדָּות מִהַּשְׁקָעוֹת, כְּמוֹ הַהַשְׁקָעָה בְּהַצְּגָה הַלְּוִונְדוֹנִית 'לְאוֹנְדוֹרִו' וְגַוְּרֵד הַשְׁחָקִים 'בֵּית נָאוֹרִי' בְּמַלְכּוֹרָן, מַעֲוָרִים חָשָׁש לְעִתִּידָה שֶׁל נָאוֹרִי".

— מתוך אטלס אנטז'יקלוּפְדי של העולם, בהריכת אורן נהרי,

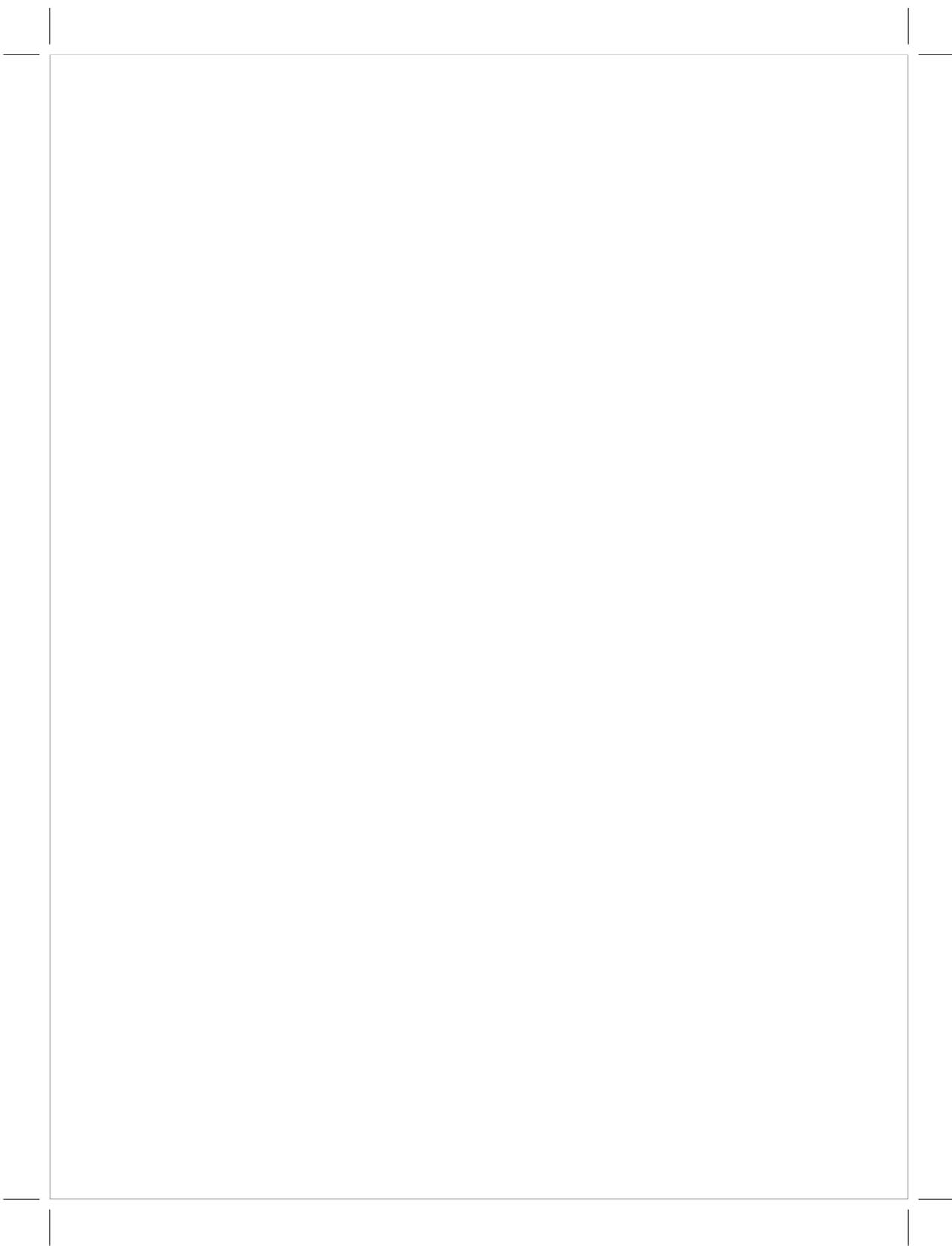
הוצאת 'מִפְּה', 2001, עמ' 159.

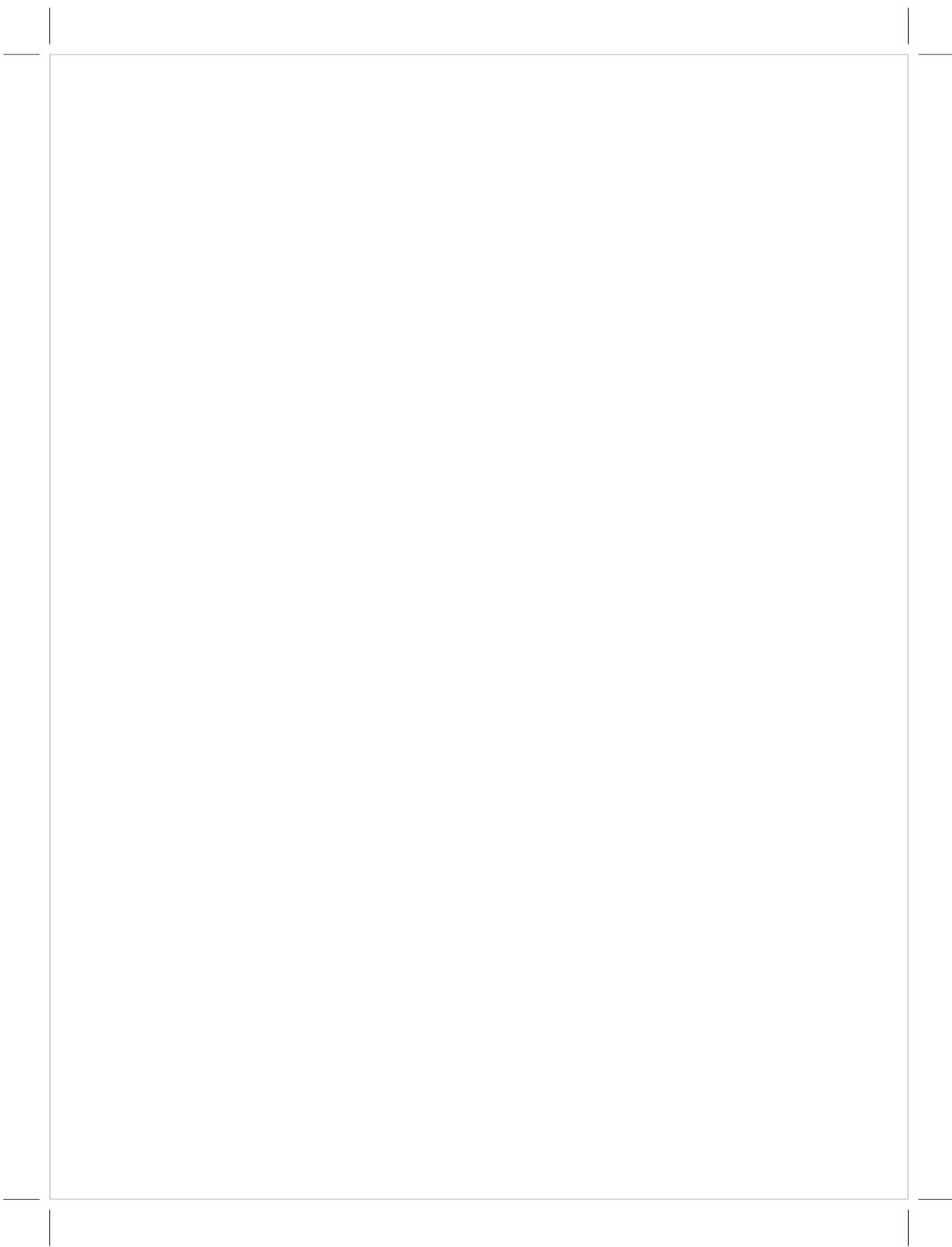
לארי כהן (Cohen), מנכ"ל חברת האינטרנט alibi4all.com, החברה המספקת, עד היום, לכל המונחים, תמורה תשלום של חמש מאות דולר, אליבי מפורט ומתווד על הימצואו-ככיו במקומות מסוימים ובזמן מסוים, הוזע להורג לפני שנה בדיק על הנסיבות של מדינת טקסס, לאחר שהורשע ברצח מזכירת החברה, ג'ניפר לוואן, בביתה שבוסטון. האליби שמספרו עורכי-הדין של כהן, שלפיו, בעת הרצח שהה הנאשם במשרדי החברה, בעת ישיבת הוצאות השבועית של יום שני, שנכח בה כל עובדי החברה, זולת המזוכירה, נדחה על ידי חברי-המושבעים מה אחד. הפרשן המשפטי של ה"יוסטון ניוז" מעיר היום כי לאחרונה הוכח, מעל לכל ספק סביר, כי האליבי של לארי כהן המנוח היה מוצדק, וזאת למראות הצחוק ששתף שופטים, פרקליטים, מושבעים ונאים גם יחד בעת שהוציא לפניו מעט יותר משנה באולם בית המשפט.

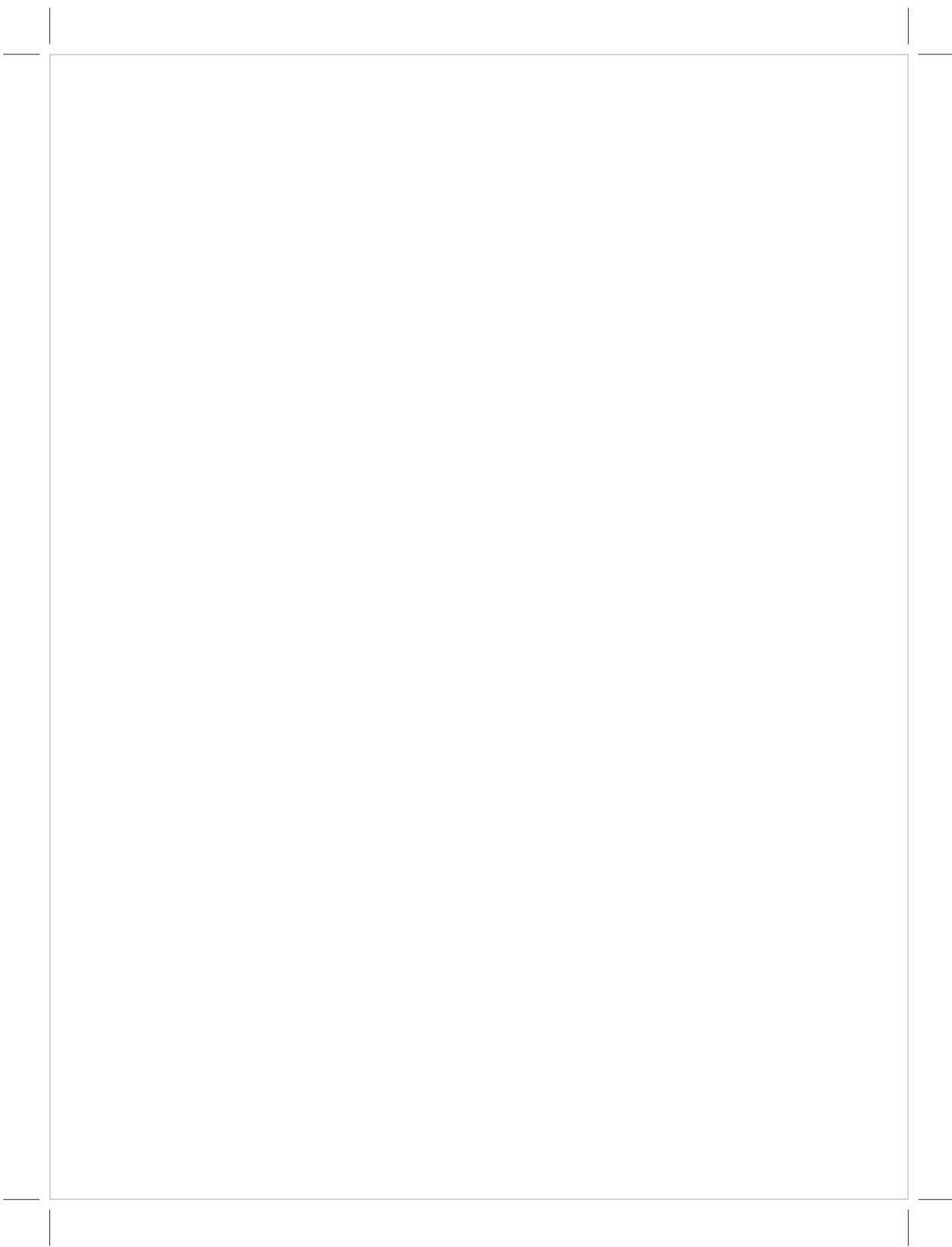
מתוך מדור הרכילות של ה"לואנדה מירור":
הצעת הנישואין שלו שהיתה, מבחינה, מבישה, נענתה על ידה, משומם
מה, בחוב, כך חשבה לפני רגע, חמישים שנה לאחר טקס החתונה המפואר,
שהיום, בדיקות היומי, נחגג יובל חמישים שלו באותה מסעדה בשדרה
החמישית בניו יורק, במחיצת אותם משתתפים זולתו, שהזקינו כולם – דפנה
הבינה פתאום לחזרתה – בחמשים שנה בדיקות.

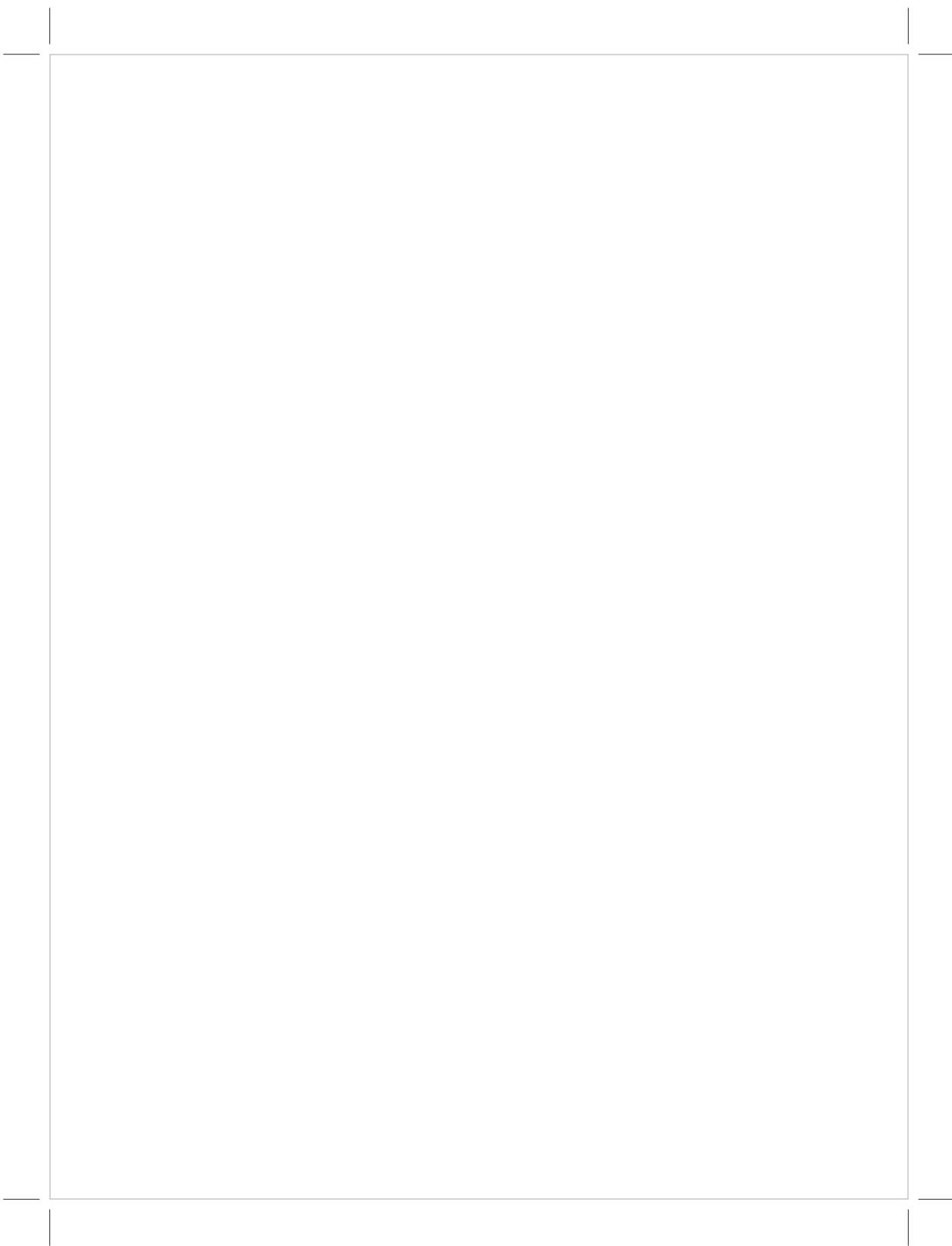
ג'ימי כהן (Cohen), הילד בן השש שרכש ב-1985 רובה בכרטיס האשראי של סבו, וירח למוות, ללא הבחנה כביכול, בשלושים וארבעה תלמידים בבית ספרו, כמו גם בשבועה אנשי הכוחות המזוינים, שנפגעו ביריות מדויקות מרחק של חמישים מטר – זה היה המרחק האוורי שנדד בין חצר בית הספר לחדר פינת הקריאה והמשחק שבה התבצר ג'ימי – לאחר שנלכד על ידי שרת בית הספר בזמן שהחליף מחסנית, ונלקח לחקירה ראשונית בחדר המורים, בה נשאל מיד אבל מדוע עשית זאת, ג'ימי, הרים את עיניו מן החריך והפker שהchein מביעוד מועד אל החוקר ואמר שאינו מבין את השאלה.

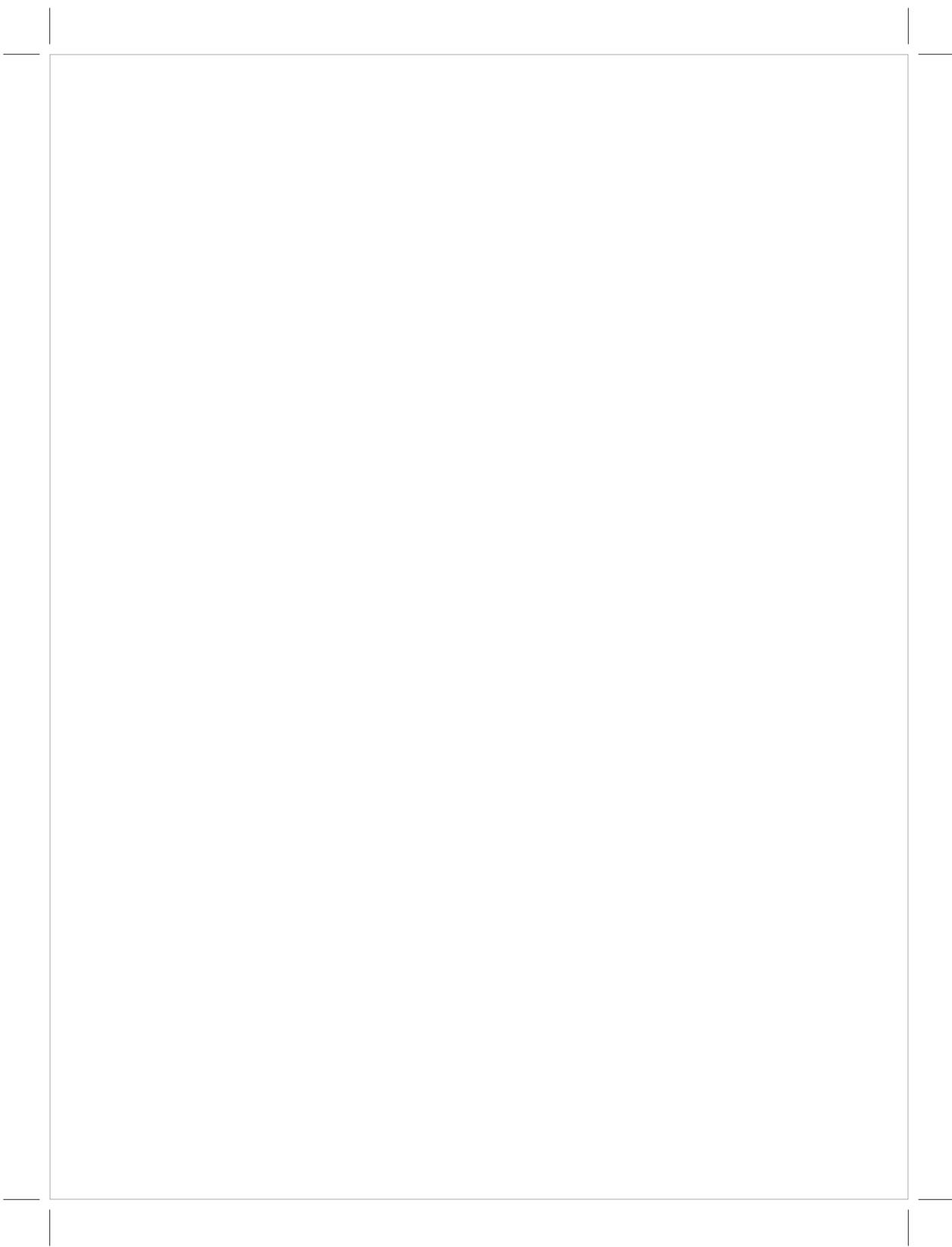
בשנת 1810 נתגלה במקורה לשלחת מחקר בריטית כי הניקוטין פועל על הקירגיזי בדרך שונה: הוא מתחילה לספר בדיחות גסות אחרי היחספות לחומר בדרך של עישון. על אף שהיה ברור כי אין לתגלית זו כל חשיבות של ממש, וכי הבדיקות כשלעצמה, משטורגם לאנגלית, התבדרו כתפלות במילוי – נמצא חוקר פני מטעם המחלקה לחקר הלאומיות של עמי האוריינט באוניברסיטה ברמינגהאם, ונמצאה מלגה, והבדיקות הgasות הפכו לאובייקטיב מחקרי, שכונה, לשם הקיצור, "בדיקות ניקוטין". בעבר שנתיים נכתב דוקטורט, פותחה דיסציפלינה, הוקמה קתדרה באוניברסיטה של ברמינגהאם, עכשו אותו חוקר, פרופ' סיימון כהן (Cohen) מחלק כבר מלגות, תקנים, כיבודים, שירותים וכו' לאחרים; מאוחר מדי לסתגרת, חשב. רק לפני שנה ארגן כנס בינלאומי, ובו ניתה אנטרופולוג רוסי אלף שמות מאות ושתיים עשרה בבדיקות ניקוטין גסות שליקט בעבודת שדה מוצצת, תוך שהוא טוען כי ניתן להעמיד את הבדיקות כולם על שלושים ושניים מרכיבים (מוותבים) החווורים בהן תמיד, גם אם לא באותו הסדר (שינוי סדר המרכיבים בבדיקות, טען החוקר הרוסי, עשוי לפגוע באפקטיביותן של הבדיקה). מדענים פורטוגלים צופים כי בקצב התפשטות הנוכחי של שדה המחקר, עד שנת 2015 כל אדם תשיעי על כדור הארץ יעסוק ישירות בלאומיות ואננות הבדיקה הגסה הקירגיזית", בין אם באקדמיות המיוודאות שיוקמו לשם כך ובין אם במסגרת חופשית יותר של כתיבה מסאית. העישון בקירגיזstan, לא מיותר לציין, כמודמה, אסור, והעונש עליו הוא מוות בכריתת ראש.

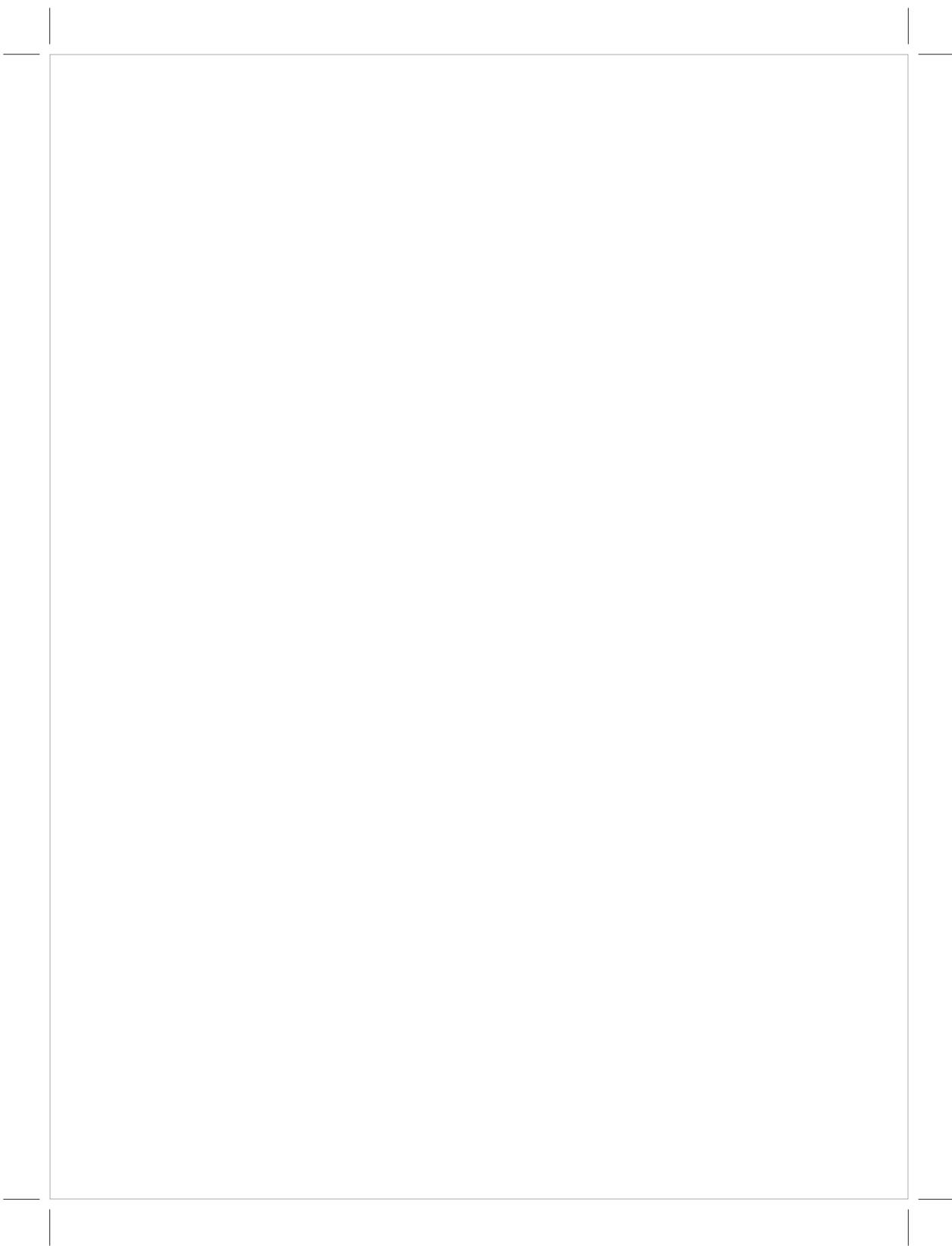
לפי גרסה ישנה של הסיפור, שנמצאה כתובה על הקיר שנחרס מאוחר יותר במהלך האזרחים, דחاه אלוהים את מנוחת קין ואת מנוחת הבל, דחاه את שתיהן. הם הגיעו את המנוחות, והמנוחות חזרו שרופות. אלוהים שרע את המנוחות, אמר קין להבל, אין לו עוד עניין בבני האדם. הביטו שניהם באפר, זיהו את המלפפונים השרופים על צלחת הפלסטייק, את חתיכות הבשר המפוחמות על צלחת החרס. הצבעו על הצלחות, נעצו מקלות בಗלים, הריחו את העשן שעוזד היתמר מן המנות, התגרדו, ירקו אל הרמן. נלך הביתה, אמרו האחים. גורלנו נחרץ, אמרו האחים. נדחינו על הסף, אמרו האחים. אכתוב מה שקרה על הקיר זהה, אמר הבל, נטל גור שרוף, וכתב. קין הביט בו, צמַל על הכתיבה, לשונו מעוקמת מחוץ לפיו, הבית באוטיות השחוות, בכתב היד הדומה כל כך לכתב-ידיודישלו. על צלחת החרס, ראה, נותרה עצם שבורה-מחודדת. הוא המתין עד שהסיפור ייכתב, עד המילה الأخيرة, עד הנקודה الأخيرة של הסיפור.

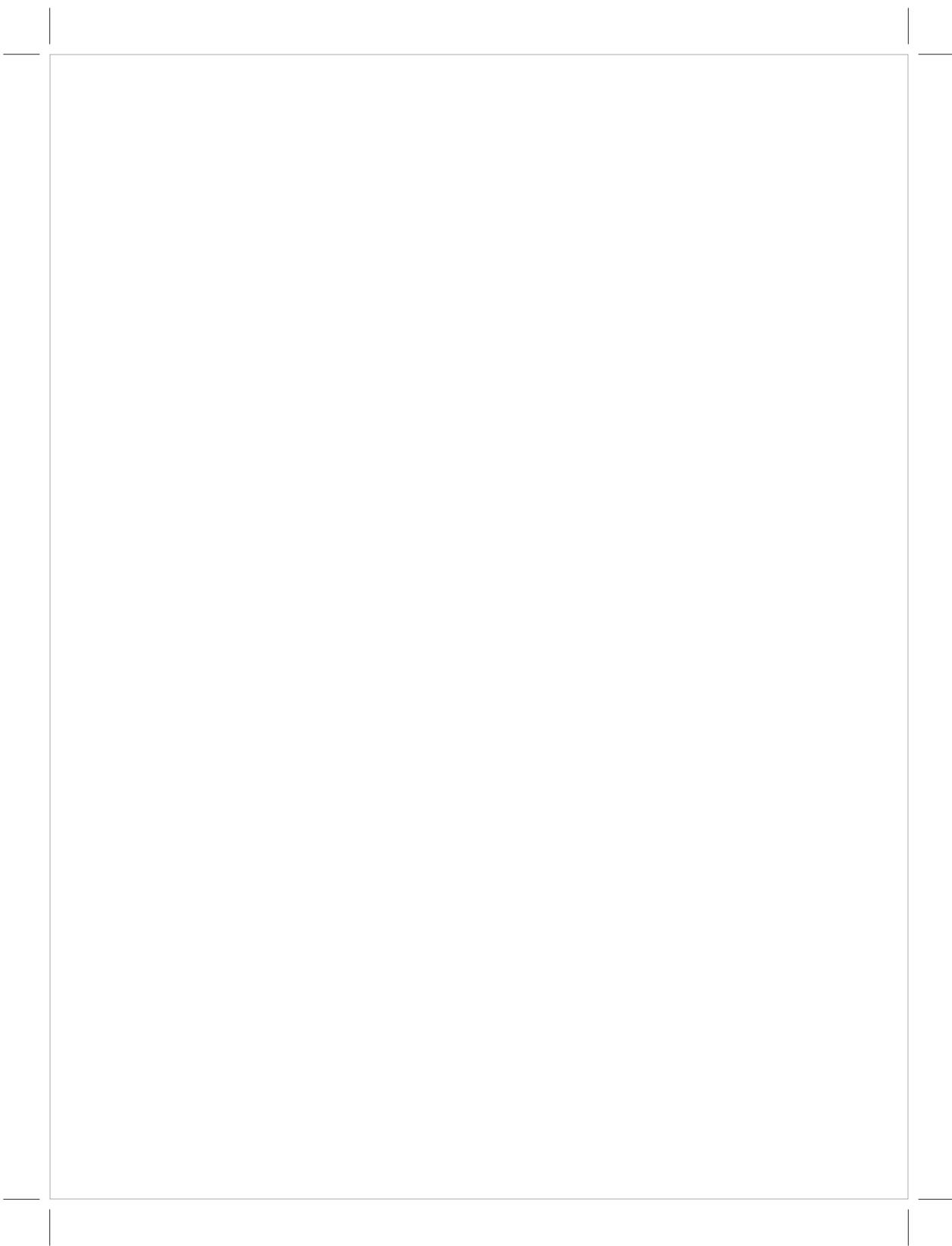
וזاري, בכרך האבוד של "חיי הציירים, הפסלים והאדריכלים הדגולים ביותר", מספר על לאונרדו דה-וינצ'י, כי בנה בשנת 1520 עבור הנסיך ניקולו "היפה" לבית מדיצ'י ספינה, שבקצוות משוטיה נקבעו מכחולים עבים. כל מכחול נתבל לפני הפלגה ב泝ע מיוחד, והצייר בן תריסר הספינות הפליג לדרכו. שנים לאחר מכן דיווח האדם הראשון בחלל, הקוסמונאוט יורי גגארין, כי הבחן בפרצוף מטוושטש של אישה זקנה מחיהcit בלב חיים האדריאטי.

וזاري, בטיוטה הגדולה של "חיי הציירים, הפסלים והأدרכליים הדגולים ביותר" (כ"י אוקספורד, Db1714 מס' כי מילאנגלו, בשנת מותו או בסמוך מאד לאחר מכן, חצב ספינה באורך שלושים מטר וברוחב עשר מטרים, וכן מפרשים דקים ומשוטים שבצחותיהם מברשות, כולם – זולת המברשות כMOVEDן – משיש שהובא במיוחד ממילאנו. כשהוננס האפייר לקפללה הסיסטינית הריקה, הביט בה לשנייה או שתיים ומצא אותה מצוירת פחות או יותר לפה טumo, כותב וזاري. כשניגש לאטו לחלון הפתוח, שרעש משונה עליה ממנו, דורך על מה שנראה היה כמשתח של גלי שיש סוערים שכיסה את רצפת הקפללה, הספיק להבחין בספינה הלבנה הולכת באוויר מעל ענןיה הלבנים-יתמיד של סרדיניה. מטפהת של שיש הונפה לעברו מן הירכתיים והוא הרים יד אפיירית רפה והשיב לה ברכה. אור השמש החלבי השתקף בציפוריño הלבנות. מסתבר, מספר וזاري, כי מילאנגלו חיבר לספינה בלון עצום-מדים שחצב בדקות שנותרו לו בין ציור דמות אחת לאחרת בפרקתו של "יום הדין" שעיל קיר הקפללה הסיסטינית.

האם לעולם לא יסתהים החורף הזה, האם לעולם לא נשוב לראות את הים שלא מבعد למסכי גשם-הבז' האפור והסמייך, היורד ללא הפסקה, האם לעולם לא נוכל עוד לרחוץ בתוך המים הגדולים מבלתי שטיפות מלוחות יחרצו בגופנו תלמידים רטובים, ישטפו את שערכנו במטחים עזים וקרירים, יסماו את עינינו בנזוי מים רבים, באגלים שגודלם כחרצני פירות, אנו שואלים, גם היום, מעבירים את ידינו בחול הרותח של המדבר הזה, מתחת לשמש הלבנה, הרקיע הלבן.

האישה עם הברונו המתנפח אמרה: זה תכף יחוור. מישחו ליד מגדל המציג ניסיה להתקשר אבל לא היה קו. האישה התחללה להוציא את האוור מהברונו והביטה אל קצה המים. אנשים ישבו ללא תנועה על כיסאות החוף, מביטים קדימה. "זה תכף יחוור" צעקה מישחי אל האוור. הילד הלך מותוך המים לאחור ונעמד על רצועת החול הרטובה. האיש עם הטלפון אמר, שכבר בבוקר היו סימנים. הקור הזה לא חדש לו. המציג אמר ברמקול: "לצאת מהמים כולם", אבל הם היה ריק. "לווקח לאור שמונה דקות להגיע לכאן", הילד אמר לאייש שקרה עיתון. האמא ייסתה אותו. "מה אתה מדבר. זה תכף יחוור. זה אשליה אופטית". המציג ירד מהמגדל ונעמד לידם. והוא הסביר את האופק בכף ידו ואחר כך הסיר את היד. הוא חזר על זה כמה פעמים. הילד הביט לאחור. הירח היה שם, אבל אף אחד לא הסתכל. פתאום המציג רץ אל הגלגלן הצבוע בצבעי הדגל הפורטוגלי והתחיל לחזור בכל כוחו אל תוך הים. כולם הביטו בו בשתייה, הולך ומתרחק מערכה, נכנס וחולך, חותר בלי הפסקה. הירח, לו מישחו היה מביט לצד השני, הלך והפק גדול יותר מרגע לרגע. האישה קיפלה את הברונו והגינה בתיק. "געשה קר", אמר הילד. "עוד רגע זהה חווור", אמרה האמא, "הרי זה בניגוד לכל –". הים החל לסגת פנימה. הרחק, הבחינה האישה עם הברונו, המציג נפל למים וניסה לשחות הלאה. אנשים הסירו את משקפי השמש ואת הכובעים אבל לא כמו מכיסאות-הנוזה. אחד מהם קרא עיתון. "התתרגשות לחינם", הוא רצח לומר, "מה שזה לא יהיה, אנחנו לא יכולים להשפיע". הוא חייך לעצמו והשתעל. האותיות והעיתון, מן הצד השני, התנפחו כمفרש. "כמה זמן כבר עבר?" שאל האיש עם הטלפון. "אתם מבינים מה המשמעות של זה?" שאלת האישה אבל לא ענו לה. מאוחר, ברחובות הקרובים של ליסבון, המשיך רעש המכוניות והצפירות. הים, עכשו, כבר נסחף כמה קילומטרים מערכה, מותיר אחריו אצות ופסולת,

דגים מperfפרים, קופצים בקושי אחרי זנבו המתהלך, בקושי נשימים, והירח, בינוויים, לו מישחו היה מביט, נכפל. "צרייך לברוח", אמרו מכיסאות-הנובה. איש לא קם. האיש עם העיתון קיפל את הניר במופגן והחווה תנועה כמו שמתכוון ללכנת, אבל שב והתיישב. הוא הרים את ידו במחווה מלגלגת, "זה מצחיק", הוא אמר, בספרדית משומם מה, "מה קרה לכם". הים החל והתהלך. "תראו", הצבעה האישה על לוויתן רוחק הפוך, מכח זנבו על האדמה הרטובה. "עוד רגע, עוד רגע", מלמלה האישה. "ההתרגשות לחינם", ענה לה בעל העיתון, "באמת. קצת סבלנות והכל מסתדר". החשיך. על כיסאות-הנובה התכרבלו אנשים בחלוקי רחצה, שילבו רגליים. "אני קופץ לשירותים ומיד חורר", אמר הילד לאמא שלו. אף אחד לא זו מהמקום.

